

مندی اقرأ الثقافي

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

ئىعجازى زمانهوانى

له قورئانى پىرؤزدا

خويندنه وه يهكى نوئ

پوخته و كورتكراوهى كتيبى

په رجوو، سه رله نوئ خويندنه وهى ئىعجازى زمانهوانى له قورئانى پىرؤزدا

ئه حمه د به سسام ساعى

وه رگيرانى: فهره يدون ئه حمه د پينجوينى

له بلاكراوهكانى سه نتمرى زمهاوى بؤ ليكؤلينه وهى فبكرى (١٠٥)

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندى جۆره ها كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

ئىعجازى زمانهوانى له قورئانى پىرۆزدا خويندنه وه يه كى نوئ

به رگى يه كه م

پوخته و كورتكراوه ي كتيبى: (په رجوو، سه رله نوئ
خويندنه وه ي ئىعجازى زمانهوانى له قورئانى پىرۆزدا)

نوسينى: ئه حمه د به سسام ساعى
وه رگيرانى: فه ره يدون ئه حمه د پيئنجوينى

ئىعجازى زمانەۋالى لە قورئالى پىرۇزدا
خوئىدئەۋەيەكى نوئ

لە بلاۋىكراۋەكانى سەنتەرى زەھاۋى
بۇ لىكولىنەۋەى فىكرىي ژمارە (۱۰۵)

- نووسىنى: ئەحمەد بەسسام ساعى
 - ۋەرگىزەنى: فەرەيدون ئەحمەد پىنجوئىنى
 - بابەت: لىكولىنەۋە
 - دىزەين: پەۋشەت مەمەد
 - چاپ: يەكەم . ۲۰۲۱ . ئاۋەندى رېتوئىن.
- لە بەرئەۋەبەرايەتتى گىشتىي كىتەبخانە گىشتىيەكان
ژمارە (۳۷۴) ى سالى ۲۰۲۱ ى پىدراۋە.

سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكولىنەۋەى فىكرىي

www.zahawi.org

ئاۋىنىشان: عىزاق . سەلىمانى . شەقامى سالم

تەلارى جەمالى حاجى عەلى - نىزىك پەردى خەسرەوخال

1441 ھىجىرى

ئاۋەرۇك

- ۱۶ ئىعجاز، يان تەنھا بلىمەتتىى و بەس؟
- ۲۰ ئىعجاز لای زانا يانی پىششىن
- ۲۰ يەكەم: لایەنى جوانىی يان پەوانىيىزىيى
- ۲۱ دووھم: لایەنى دەرىپىن
- ۲۱ سىتھەم: لایەنى زانستى
- ۲۵ كاریگەرى شۆكى نۆیگەرى لەسەر تاكى عەرەبى يەكەمین
- ۲۷ قەبارەى راستەقىنەى ئىعجازى نۆیگەرى
- ۲۹ چىپىتى ئىعجاز لەپىگە نۆیگەرىيەكاندا
- ۳۲ ھەژمونى سەرسوپھىنەرانەى بنیاتی نۆی پىكناۋازىيى "پىتم" لای عەرەب
- ۳۴ گەشتەكەم لەئامىرى زەمەندا:
- ۳۷ لەئىۋان فەرھەنگى قورئان و فەرھەنگى نەقامى و فەرھەنگى نەبەۋىدا
- ۳۹ شۇرپە زمانەۋانىيە نۆيىيەكە
- ۴۲ كەسىتتىيى "سورەتەكان"ى قورئان
- ۴۵ ئايا كەسىتتىيى سورەتەكان تىكەل يەك دەبن؟
- ۴۶ لەئىۋان ھەردوۋ سورەتى (الاعلى) و (الللىل)دا
- ۴۸ كەسايەتتىيى بىۋىنە "تاقانەىيى" لەقورئاندا
- ۵۳ قالبە زمانەۋانىيە نۆيىەكان
- ۵۵ زۆرىنەى قالبەكانى قورئان، دوۋبارە نابنەۋە تىايدا
- ۵۸ چىپى قالبە قورئانىيە ناۋازەكان
- ۶۱ سىروشتى قالبى قورئانى و داپشتنەكەى

٦٦	سوره تیکی هاوشیوه بهین
٦٧	قالبی پیغه مبرانه، قالبی زمانه وانیی فهرموده
٧١	نوئگه ری داپشته و گوزارشت
٧٢	داپشته ی قورئانی
٧٤	داپشته و گوزارشته نوئییه کان له سوره تی (الْمُدَّثِّر) دا
٧٦	و شه کان و ئیعبازی کۆکردنه وه له نیوان "نوئگه ری و پوونی"
٧٨	گرنگی و شه نوئییه کان
٨٣	و شه نوئییه کان له سوره تی (الْمُدَّثِّر) دا
٨٤	به کارهینانی نوئی ئامرازه کان له سوره تی (الْمُدَّثِّر) دا
٨٧	سه ره نوئی پیکهینان و داپشته وه ی به که زمانه وانییه کان
٩٠	دۆخی نوئی ئامرازه په یوه ندیه کلاسیکیه کان (ئامرازی به یه که وه به ستن)
٩٢	په یوه ندیه نوئییه کانی نیوان و شه کان
٩٦	فه رهنگی نوئی قورئانی وینه کان
١٠٠	وینه فره په هه ندیه کان
١٠٠	وینه ی گریمانه یی
١٠٤	جۆره کانی وینه له سوره تی (الْمُدَّثِّر) دا
١٠٦	بادانه وه "الالتفات" هونه ریکی تاییه ت به قورئان
١١٠	بادانه وه (الالتفات) له کات و زه مه ندا
١١٢	بادانه وه "الالتفات" له حاله تی ئیعباید
١١٦	زمانی کراوه و واتا فراوان
١٢٣	پینگه کرانه وه ییه کان له سوره تی (الْمُدَّثِّر) دا
١٢٥	فهره یی له خویندنه وه ی قورئان (قیراات) و کرانه وه و فره واتایی

پیشہ کی سہنتہری زہاوی

بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

درود و سلاو بۆ گیانی پاکی پیغہ میہری سہروہر و سہرجہم یار و یاوہرائی.

سہنتہری زہاوی بۆ لیکۆلینہوہی فیکری، خوئی بہ خوشحال دہزانیٹ کہ لہ زنجیرہ کتیبہکانیدا ئہ مجارہ کار لہ سہر کتیبیکی نایاب و نوئ دہکات کہ دہچیتہ چوارچیوہی خزمہتی قورئان و توئژینہوہ قورئانییہکان، لہ سوئنگہی وردبوونہوہ لہم پەرٹوکہ ئاسمانییہ و کاریگہرییہ دریژخایہنہکانی بہ پیٹویستمان زانی کہ گرنگی بدہین بہ بواری زمانہوانی قورئانی پیروژ و بۆ ئو مہ بہستہش ئہم کتیبہی (د.ئہحمەد بہ سسام ساعی) مان ھەلبژارد بۆ وەرگێڕان کہ تیایدا نوسەر بہ وردیی خالہ کاریگہر و ئیعیجازہکانی قورئانی پیروژ شیدہکاتہوہ و نمونہی ھەموو بابہتہکانیشی لہ ئایہتہکاندا بہرجہستہ دہکات. ھۆکاری ھەلبژاردنی ئہم کتیبہش بۆ دوو خالی سہرہکی دہگێرینہوہ:

یہکەم: کتیب لہ بواری زمانہوانی قورئانی پیروژدا، بہ زمانی شیرینی کوردی کہمہ، لہ بہرئہوہی قورئان بہ زمانی عہرہبییہ و بابہتہ زمانہوانیہکانیشی ھەر بہو زمانہن ئہمہ وایکردووہ تا ئیستا کہمترین کار لہ سہر ئو بوارہ بکریٹ. ئہمہی سہنتہری زہاوی کردووہی، دہچیتہ بواری ناساندنی ئیعیجازہ زمانہوانیہکە ی قورئان بہ زمانی کوردی و بۆ خوینہری کوردزمان.

دووہمیان: لہوانہیہ زۆرمان ئو پرسیارہمان بۆ دروست بوویتیٹ کہ: ئایا بۆچی کہ خواہی گہورہ تہحہددای قورپیش و زمانزان و

شاره زایانی عه ره بی کرد به نویسنی نمونه یک، یان سوره تیکی
 هاوشیوهی قورئان، که س . سه ره پای دژایه تی سهرسه ختیان بۆ
 قورئان . نه یوانی وه لامي ئه و داواکارییه بداته وه و دیریکی هاوشیوهی
 قورئان بنوسیت. قورئان چی نهینیه کی له دووتوی وشه کانیدا
 هه لگرتوه تا بیته خالی به هیزی که که س نه توانیت هاوشیوهی
 بنوسیت، جا ئه م کتیه وه لامي ئه و پرسیاره ده داته وه: بۆچی نه یان توانی؟
 له کۆتاییدا له خوای گه وره داواکارین ئه م هه وله بیته تویشووی
 خزمه تکردن به کتیه پیرۆزه که ی و هه موو لایه ک به و ردبونه وه لی،
 به هره وه ر بکات.

سه نته ری زه هاوی بۆ لیکۆلینه وه ی فیکری.

دەروازە

سەرەتای ئەم کارە، سالی (۱۹۸۹) بوو، ئەوکاتەى که (ناوەندی ئۆکسفۆرد بۆ توێژینه‌وه ئیسلامییەکان) داوايان لیکردم وانه بەکۆمەڵیک قوتابی بەریتانی بلیمە‌وه که دەیانویست لەپێی قورئانی پیرۆزە‌وه لەزمانی عەرەبی تیگەن و فیڤی ببن. ئەزموونیکی ناوازه بوو بۆ من که هەولێ ئەوهم دەدا ماناکانی قورئان بۆ قوتابییه‌کانم وەرەگیرمه سەر زمانی ئینگلیزی و پاشان وەلامی پرسیاره‌کانیان لەوباره‌وه بدهمه‌وه، پرسیاره‌کانیان که پرسیاره‌گەلیکی زمانه‌وانیی سەرسامکەری ئەوتۆ بوون که پەلکێشی دەکردیت بۆ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی دوور لەسنوری ئەو نەریت و باوانەى که پافەکارانی قورئان (موفه‌سسیره‌کان) و زمانه‌وانان پێپرأهاتبوون و باسیان دەکرد.

وا پێککه‌وت هەر له‌و سەرویه‌نده‌دا له‌گەڵ خۆره‌لاتناسیکی بەریتانی هاورپمدا له‌کۆلیژی توێژینه‌وه خۆره‌لاتییه‌کان له‌زانکۆی ئۆکسفۆرد سەرقالی کۆلینه‌وه (ته‌حقیق)ی کتێبیکی سەرده‌می ئەنده‌لوسی بووم، پۆژیک پرسیارى لیکردم: ئایا له‌ زمانی عەرەبیدا ده‌لێین: (مَا زَالَ)، یاخود (لا زَالَ)؟ منیش ساده‌بیانه‌ وه‌لامدايه‌وه: ده‌لێین (مَا زَالَ). به‌لام ئەو سوور بوو له‌سەر (لا زَالَ)، منیش له‌سەر (مَا زَالَ). له‌کۆتاییدا شۆکی کردم به‌قسه‌یه‌کی که وتی: یه‌کیکتان هه‌لەن: تۆ، یان خوا. جا بۆ ئەوه‌ی له‌

سهرسامبوون و شوکبوونه کهم پزگارم بکات وتی: قورئانی پیروژ ته‌نھا و ته‌نھا (لا زَالَ) ی به‌کاره‌یتناوه.

بۆ ساتیک ورتهم لیبرا، پاشان هاتمه‌وه سه‌رخۆم و به‌م پرسیاره‌ کتوپر گرتم: چۆن کرداری (گَانَ) وه‌رده‌گێپیته‌ سه‌ر زمانی ئینگلیزی؟ بۆ وه‌ستان وتی: به‌ (was)، وتم: که‌وايه‌ ئهم پرسته‌ قورئانییه‌م بۆ وه‌ربگێره‌: (وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا)، ده‌ستبه‌جی وه‌لامی دامه‌وه‌:

(and Allah is oft forgiving most merciful)

لیمپرسی: ئه‌ی کوا کرداری (گَانَ) له‌و وه‌ربگێرانه‌دا؟ وه‌لامی نه‌بوو. چونکه‌ ته‌نھا (Is) ی له‌پرسته‌که‌دا به‌دی کرد که‌ ئه‌ویش به‌مانای (يَكُون) یان (إِنَّ) دیت نه‌ک به‌مانای (گَانَ).

به‌پاستی قورئانی پیروژ زمان و به‌کاره‌یتنای زمانه‌وانی تاییه‌ت به‌خۆی هه‌یه‌ که‌ جیاوازه‌ له‌ به‌کاره‌یتناوه‌ زمانه‌وانیه‌ مڕۆیه‌کانی ئیتمه‌، چ فه‌رمی و چ پۆژانه‌یه‌ کانمان. تا ئیستا که‌س، ته‌نانه‌ت خودی پیغه‌مبه‌ریش (سه‌لامی خوای لیبت)، کرداری (گَانَ) ی به‌مانای (إِنَّ) به‌کارنه‌ه‌یتناوه‌ له‌کاتی‌کدا له‌قورئاندا به‌و مانایه‌ (١٩٠) جار هاتوه‌. به‌لام کاتیک گه‌پامه‌وه‌ بۆ قورئانی پیروژ تا ئه‌و قسه‌یه‌ی هاوکاره‌ خۆره‌لاتناسه‌که‌م به‌سه‌لمینم له‌باره‌ی (ما زَالَ) ه‌وه‌، شوکبووم به‌وه‌ی که‌ که‌ قورئان ته‌نھا (ما) ی له‌گه‌ل کرداره‌ پابردوه‌که‌ی به‌کاره‌یتناوه‌، واته‌ (ما زَالَ)، و (لا) ی له‌گه‌ل کرداره‌ پانه‌بردوه‌که‌ی به‌کاره‌یتناوه‌ واته‌ (لا یزَالَ)، له‌تیکرای قورئاندا (لا زَالَ) و (ما یزَالَ) نابینن. به‌لام سه‌رسامکه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ له‌جیاوازی به‌کاره‌یتنای قورئاندا بوو بۆ ئه‌و کرداره‌ به‌هه‌ردوو شیوازی پابردوو و پانه‌بردووی،

له گەل بە کارهێنانی ئێمه دا. ئێمه کاتێک ده‌ڵێین: (ما زَالَ الْمَطَرُ يَهْطُلُ) (هه‌شتا باران ده‌بارێت)، گوێگر تێده‌گات که باران پێشتر باریوه و ئیستاش تا ئه‌م ساته به‌رده‌وامه له‌بارین. کرداره‌که (ما زَالَ) هه‌ردوو ده‌می فرمانی پابردوو و ئیستا له‌خۆده‌گرێت، به‌لام ناپه‌پێته‌وه بۆ ده‌می فرمانی داهاتوو. عه‌رب ئاوا ئه‌و کرداره به‌کارده‌هێنن له‌به‌کارهێنانی زمانه‌وانیی مۆیی خۆماندا. به‌لام داپه‌شته‌ی پابردویی (ما زَالَ) له‌و دوو تاقه‌ ئایه‌ته‌ی که تیاياندا هاتوو ته‌نها ده‌می فرمانی (پابردوو) بۆ ده‌می فرمانی (ئیستا) ده‌گرێته‌وه. کرداره‌که له‌هه‌ردوو ئایه‌ته‌که‌دا به‌مانای (ظَلَّ) (هه‌میشه) یان (به‌رده‌وام) بوونی شتێک له‌ کاتی پابردوو و پاشان پچراپێت و ده‌ها نه‌ماپێته‌وه، به‌کارهاتوو:

(فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ). (الانبیاء: ۱۵).
واته: "به‌رده‌وام هه‌ر ئه‌وه قسه‌یانه هه‌تا هه‌موویانمان دروێنه و خامۆش کرد".

(وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا). (غافر: ۳۴).

واته: "سوێند به‌خوا به‌پاستی کاتی خۆی یوسف به‌لگه و نیشانه‌ی نۆری بۆ هه‌تانه تا پێیازی خواناسی بگرن، که چی به‌رده‌وام له‌گوماندا بوون به‌رامبه‌ر ئه‌و به‌رنامه و ئایینه‌ی که بۆی هه‌تانبوون، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی وه‌فاتی کرد ئه‌وسا وتان: ئیتر ته‌واو، هه‌رگیز خوا دوا‌ی ئه‌و پێغه‌مبه‌ری دیکه نانی‌رێت".

ئایهتی یه که مانای ئه وه یه که ئه وان بهرده وام بوون له بانگه شه که یاندا "له پابردوودا" هه تا له ناوبران و کۆتاییان پێهات "له پابردوودا". ئایهتی دووه میس مانای ئه وه ده که یه نیت که پارێزگاریتان له گومانه که تان کرد "له پابردوودا" به رامبه به یوسف تا وه فاتی کرد "هر له پابردوودا". به و جۆره کاتی ههردوو کرداره که هر له پابردوودا دهستی پێکرد و هر له پابردوویشدا کۆتاییان پێهات، به بێئه وه ی بێئه سنوری کاتی "نیستا" وه.

هه رچی داپشته ی کرداری "پانه بردوو" ی کرداره که یه (لَا يَزَالُ) له به کارهینانی زمانه وانی قورئانی پیرۆزدا ئه وه هه ر سێ ده می فرمانی (پابردوو و نیستا و داهاتوو) پێکه وه ده گریته وه، که مه به ست لێی: کاره که، له پابردوودا وابوو و نیستاش وه هایه و ههروه هاش بهرده وام ده بێت له تاینده دا، ئه مه له م ئایه ته پیرۆزانه دا پوونتر ده رده که ویت:

(وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ) (البقرة: ۲۱۷).

واته: "بیا وه پان بهرده وام دژتان ده جهنگن هه تا واتان لێکه ن له دین و تاینان پاشگه ز بینه وه".

(لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ). (التوبة: ۱۱۰).

واته: "ئه و بێنایه ی که دوو پووان دروستیان کرد، بهرده وام هۆی گومان و زیاده بوونی دله راوکییه له دلیاندا، هه تا ئه و کاته ی دلیان ده پچریت و ده مرن".

(وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ) إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ. (هود: ۱۱۸-۱۱۹).

واته: "خۆ ئەگەر پەروەردگارت بپویستایه ئەوه هه موو خه لکی ده کرد به يه ك تا قم و کۆمه ل، (به لām) به رده وامیش ئەو خه لکه جیاوازن له نیوانی یه کتردا له ناین و به رنامه و بۆچووندا، مه گەر ئەوه ی به زه یی پەروەردگارت گرتی بیتییه وه".

ئیتەر به م شیوه یه "پهویه پوهبوونه وه" فیکرییه کان له گه ل به رامبه ردا له جیهانی خۆرئاوا دا وه ک یه که مین چه خماخه وابوون که پێگای بیرکردنه وه ی مکو پانه یان بۆ پۆشن کردمه وه تا سه ره له نوێ چاوبخشینه وه به خویندنه وه ئاسایی و ساده کاندا بۆ قورئانی پیروژ که ئەو خویندنه وانه ی پێشووم به کاریگه ریی ترسناکی پاهاتن و دووباره کردنه وه ی پۆزانه، سه پ بووبوون. ئەو دووانه ش - پاهاتن و دووباره کردنه وه ی پۆزانه - زۆر له و شتانه ی لی نه دیو کردبووین که که سی یه که می عه رب هه سستی پیکردوه و درکی پیکردوه کاتی که ئایه ته کانی سه ره تای قورئانی پێده گه یشت که به دوا ی یه کدا داده به زینه سه ر پێغه مبه ری خوا (سه لامی خوا ی لیبیّت)، نوێگه رییه که ی دایده چله کاند، سیسته م و دارپشتنه که ی سه رسامی ده کرد، چونکه شتیکی تیدا ده بیینی که جیاوازتر بوو له و شتیاوانه ی پێپه رها تیبوو، جا ئە نجام ئەو سه راسیمه بوون و ئەو داچله کینه له ده روونی دا وه رده چه رخا بۆ په رسیاریکی چاره نووس ساز: چی له ده ورو به رم ده گوزه ریت؟ کاره که دوورتر و مه تر سیدارتره له وه ی ته نها

شیواژیکى دیکه‌ی تایبه‌تی نووسه‌ریکی تازه‌پینگ‌یشتوو و یان شاعیر و
هۆنه‌ریکی به‌ره‌ولوتکه‌هه‌لچوو یاخود کاهین و ئاینده‌بینیکی بانگه‌شه‌کار
بیٚت.

هه‌ولمداوه چه‌ندیک بتوانم خوینهر به‌هیوری و له‌سه‌رخۆیییه‌وه به‌مه
ناو ئه‌م نه‌ینیه قورئانییه‌وه، ئه‌و گۆرپانکارییه‌وه دیاربخه‌م که قورئان له
بنیاتی زمانه‌وانییه‌ماندا کردوونی، جا بۆ ئه‌و شته‌ نوێیه‌وه سه‌ره‌تا
شیکردنه‌وه‌یه‌کی گشتی و وردی سروشت و جۆره‌کانیم کردوو که به‌شی
یه‌که‌می کتێبه‌که‌ی داگیرکردوو، نمونه‌ی ئه‌و نوێگه‌رییه‌وه شه‌م له‌ سووره‌ته
جۆربه‌جۆره‌کانی قورئانی پیرۆزه‌وه وه‌رگرتوو، هاوکات له‌گه‌ڵ
گرنگیدانیکی تایبه‌ت له‌ زۆربه‌ی به‌شه‌کانیدا به‌یه‌کێک له‌و سووره‌تانه‌ی که
زوبه‌زوو و سه‌ره‌تا دابه‌زیوه و زۆترین و زووترین به‌رکه‌وتنی تێدايه
له‌گه‌ڵ نه‌ریته‌ زمانه‌وانیه‌وه‌ره‌بیه‌کاندا، که ئه‌ویش سووره‌تی (المُدَّثَّرَه)،
به‌جۆریک — له‌گه‌ڵ دیارده‌ گشتیه‌کانی سووره‌ته‌کانی دیکه‌ی قورئاندا —
زۆترین به‌شه‌کانی ئه‌م کتێبه‌یان له‌ لایه‌نه‌ زمانه‌وانی و پێژمانی و
په‌وانبێژییه‌ نوێگه‌رییه‌کانی ئه‌و سووره‌ته‌وه، پووماڵ کردوو و
گرتوو به‌تایبه‌وه.

پاشان به‌شی دووه‌می کتێبه‌که‌م ته‌رخانکردوو بۆ جێبه‌جێکردنی ئه‌و
دیاردانه‌ی له‌به‌شی یه‌که‌مدا باسماں کردوون، له‌سه‌ر سووره‌ته‌کانی قورئانی
پیرۆزه‌ره‌یه‌که‌یان به‌جیا، به‌وه‌یان ده‌ستمپێکردوو که زۆترین
خویندنه‌وه‌ی له‌سه‌رزارمانه‌ که بریتیین له‌سووره‌ته‌ کورته‌کان، به‌سووره‌تی

(الفاتحة) دهستمپیکرد و پاشان په‌ریمه‌وه بۆ دوا‌هه‌مین بیست سوره‌تی قورئان، له‌سوره‌تی (النّاس) و پاشان (الفلق) و پاشتر (الإخلاص) و به‌و جوړه به‌زنجیره‌ی پېچه‌وانه‌یی پریزه‌ندی سوره‌ته‌کان توژیښه‌وه‌که‌م ئاراسته‌کردوه.

له‌گه‌ل متمانه‌ی ته‌واومان به‌ پېشه‌نگ‌بوونی ئه‌م کاره‌که ده‌ستمانداوه‌تی و له‌پېشینه‌بوونی، به‌ خۆده‌ریازکردن له‌کوټ‌وبه‌ندی ئه‌و تاریکیه‌ دوورودرژه‌ میژوویی به‌سه‌ر پاستیه‌تی نوښته‌ری زمانه‌وانی له‌قورئانی پی‌وژدا دراوه، پتو‌یستیه‌ به‌رده‌وام جه‌خت له‌ پاستیه‌ک بکه‌ینه‌وه‌ که‌ هیچ تو‌یژه‌ریکی ژیرمه‌ند نابیت پشته‌گو‌یی بخت ئه‌ویش نه‌وه‌یه: هه‌ر لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی مرو‌یی، یان شیکردنه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی بۆ قورئان، یاخود هه‌ر دۆزینه‌وه‌یه‌کی ئی‌عجازیه‌ی په‌وانیژی یان زمانه‌وانی یان زانستی له‌قورئاندا، جا‌چه‌ندیک شکل و شی‌واز (پ‌وشو‌ین) ی‌بابه‌تیه‌ی گرتبته‌به‌ر، هه‌ر له‌سنوری به‌په‌سه‌ندزانی (ته‌رجیع) دا ده‌مینته‌وه‌ و ده‌که‌و‌یته‌ ژیر یاسای ئه‌گه‌ره‌کانی هه‌له‌ی مرو‌یه‌وه. هه‌رچییه‌کیش ئیمه‌ له‌م پ‌یگه‌یه‌دا و له‌مباروه‌ ده‌یه‌نین و باسی ده‌که‌ین هه‌مو‌ی ته‌نها و ته‌نها هه‌ول‌یک دلسۆزانه‌یه‌ بۆ نزیک‌بو‌نه‌وه‌ له‌پاستی په‌ها، که‌ له‌کوټاییدا خۆمان ده‌ستاوسان ده‌بینینه‌وه‌ له‌وه‌ی بگه‌ین پ‌ی مادام ئیمه‌ به‌توانا مرو‌یه‌ لاواز و که‌م‌پ و سنورداره‌که‌مانه‌وه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ل ناکوټا و بی‌سنوری ئی‌عجازی خوا‌ییدا ده‌که‌ین.

ئىعجاز، يان تەنھا بلىمەتلىرى ۋە سەس؟

سەرھەتا، پىئويستە دانىپەۋەدا بىنىم كە من لە قۇناغى سەرھەتاي ژيانمدا باۋەپم بە ئىعجازى زمانەۋانىي قورئان ھەبوو، باۋەپكى پىشەدار، پتەو، بەلام بە ۋىپىيەى كە مسولمان بووم ۋە سەس، چونكە لە پاستىدا تواناي ئەۋەم نەبوو بە ژىرىي ۋە عەقل درك بە ۋىعجازە بگەم ۋە جىاي بگەمەۋە ۋە ھۆكار ۋە ئامپازە سەرھەتايىيەى توۋىنەۋە كە لە بەردەستىدا بوون پەنجەى بخەمە سەر ۋە دىارىي بگەم. بە پاستى پىشتەر لە زمانى قورئاندا جوانىيەكى دلگىر ۋە سەرنجپاكىش ۋە ئەۋەپى زمانپارايىي ۋە وردىي دەستەۋازە ۋە پەۋانپىزى ۋە پىكناۋازىي (پىتم) ۋە كەمەندكىشى ۋە جىاۋازبوونم دەدى، بەلام ئەۋەكات دركم بەۋە نەدەكرد كە ئەم تايپەتەندىيەنە ھەمويان شتىكن ۋە ئىعجازى زمانەۋانىي شتىكى دىكەى قولتەر ۋە گەيشتن پىي ناپەھەتەر ۋە شاراۋەتر ۋە ئەستەمترىنە بۆ مەۋۇ. ئەۋەكات ئومىدەم بەۋە بەخۇم دەدا ۋە دلى خۇم بەۋە خۇش دەكرد كە پاشنەۋەى دەگەمە قۇناغىكى پۆشنىپىرىي ۋە تىگەيشتنى زىاترى ئەۋتۆ كە بەباشىي لە پەۋانپىزىي عەرەبى تىبگەم، ئىتەر ۋە املىدەت بەتواناتر بىم بۆ دۆزىنەۋەى ئەۋ ئىعجازە قورئانىيەى كە ھىچ كام لە كەتپەكانى پىشىنان نەيانقوانى بەشىۋەىكى زانستىي كە ھەلگىرى بەرپەچدانەۋە نەبىت، پازىم بگەن ۋە قەناعەتم پىبگەن كە لە قورئانى پىرۆزدا ھەيە.

بەلى ۋەشەى "ئىعجاز" يان ۋەك ناۋنىشانى كەتپەكانىيان دانائە، بەلام تەنھا باسايان لە پەۋانپىزىي ۋە ناۋازەيىي ۋە جوانىي ۋە وردىي لەدەربىرپىندا

کردووه، ئەمانەش ھەموویان تاییبەتمەندیی ئەوتۆن کە لەوانە، بە ئاست و پلە ی جیاواز، لە ئەدەب و وێژە ی مرقفیشدا ھەرچەندە زمان و ڕەگەزیشیان جیا بێت، ببینن. چەندین بلیمت و قەلەمبە دەستی ھەلگەوتە و زمانپاراو و ژیرمەند ھەن کە بە داھێنانەکانیان جیھانیان کەمەندکیش کردووه، دەروونەکانیان بە ھونەرەکانیان سەراسیمە کردووه، بەو ھەش بە ھەموو خاسیەت و تاییبەتمەندییە کە پەسن دراوون و ناوئراوون، بەلام بە ئیعجاز نا، (بە ئیعجاز وەسف نەکران). ئە ی بۆچی سوورین لەسەر ئەو ی کە تەنھا قورئانی پیرۆز بەم تاییبەتمەندییە ناوبنێن و وەسف بکەین؟ ئە ی ئیعجاز لە کوێ قورئاندا یە ئەگەر پێناسە ی ئیعجاز بریتی بێت لەو ی کە مرقفە توانای بەسەریدا ناشکێت؟ بەلێ، ڕەنگە ئەم لایەنانە ھەموویان پێکەو ھەلگۆتاییدا بپێژنە دەریای ئیعجازو ھە و قولتر و فراوانتر و بەپیتتر و دەوڵەمەندتری بکەن، بەلام بە پێوەری زانستی یە کلابوو ھە دەتوانین بڵێن تەنھا ھەر خۆی بەس نییە بۆ پێکھێنانی ئەو زەریا زەبەلاحە ی کە ئیمە ھەول بۆ دۆزینەو ھە سەلماندنی دەدەین.

لەقوناغی دواتری ژیان و توێژینەو ی زمانەوانییدا، کە بەشی زمانی عەرەبیم تەواو کرد، ھەمان پرسیار یەخە ی گرتەو ھە، وەلامە کەیشم ھەر ھەمان وەلامی پێشوو بوو. پاشان ماستەر و دکتۆرام لەئەدەبی عەرەبیدا بەدەستھێنا، جاریکی دیکە – بەجەختکردنەو لەو ی کە دانی پێدا دەنیم – خۆم بینیو ھە دەستەوسانم لەبینینی ئیعجازی زمانەوانی لەقورئاندا، بەو پێیە ی یان با بڵێن سەرەپای ئەو ی کە – بەلایەنی کەمەو

له ده روونی خۆمدا - بووبووم به توێژه و په خه گریکی ئه ده بیی پسپوړ و نه زموندار که ده ست و په خه م له گه ل ژانره کانی زمان و نه ده بدا نه مرکړدبوو.

هه روه ها دانه وه دا ده نیم که له پرۆسه ی به رده وامی گه پان و پشکنین به دوی نه و ئی عجازه ونبووه دا، هه میسه پوویه پووی نه و گریکویره میتودییه قورسه ده بوومه وه: چو ن له ناخدا گونجانیك دروست بکه م له نیوان مسولمانیتی و توێژه ربووندا، یان به گوزارشتیکی زور ساده تر: گونجان له نیوان سۆزداری ئاینی شایانمه ندی وهرگرتن و په تدانه وه، که هه ر به زگماکی چو ن به ته وای باوه پی په های به ئیسلام و کتیه که ی هه یه ناواش باوه پی به ئی عجاز هه یه، له گه ل شیکردنه وه ی زانستیایانه ی په ها که شایانمه ندی په تکرده وه نییه و نه سۆزداری و نه باوه پ و نه بوچوونی تاکه که سی یان بوچوونیکی ناماده ی پیشووه خته دروستکراو ده ست له برپاره کانییه وه وهرنادات؟ له کویدا سنوری بلیمه تی، نه و بلیمه تییه جه لاتینییه ی که به ده ست ناگیریت، ده وه ستیت و کو تاییدیت تا سنوری ئی عجازی په ها ده ست پیبکات که هیچ مشتومر و پاراییه ک هه لته گریت له به رنه وه ی پشت به پاستیه زانستییه کان ده به ستیت و به زمانی ژماره ده دویت، به وه ش نه و برپارانه، برپارگه لی ئی عجاز، نه له بوچوونی تاکه که سی یان هه لویستی مړیایانه ی پر هه لچوون و داچوون، ده رده چن، نه له به په سه ندزانی و نه گه ر و پیشبینیه که م وکورته

مړۍ په کانیښه وه که له گه ل کاتدا له برپاره کانیښا له گوراندان، به لکو نه و
 برپارانه ی ئی عجاز له پټوهر ټکی زانستی په هاوه دهرده چن.
 هه موو نه مانه پیش پټانه قوناغی سیته می ته مه نی زانستیمدا بوون،
 پیش نه وه ی پووبه پووی پرسپاره سوور و سه رسامکه ره که بېمه وه:
 ئی عجاز له زمانی قورنای پیروزدا له کویدایه؟ ئی عجاز به مانای راسته قینه ی
 وشه که، نه ک به مانای بلیمه تی و زمانپاراوی و تاییه تمه ندی و وردی و
 جوانی، تو بلتی وشه ی "ئی عجاز" له فره نگی زمانه وانی زه ینماندا مانای
 بڼه پرتی خو ی له ده سندا بیت و پاشه کشه ی کرد بیت بو مانایه کی
 زاراه یی نوی که یادگه مان له گه لیدا داننان به مانای یه که می له ده سندا بیت
 و به وهش لای ئیمه ته نهاوته نها مانای زال و سه رکه وتوو و تاییه تمه ند یان
 بلیمه ت بگه یه نیت؟

فنیعجاز لای زانایانی پیشین:

زانایانی پیشین و نوی به مکوپری و چپوپری له زقر لایه نی شه وهی ناویان ناوه "نیعجازی قورنانی" یان کۆلیوه ته وه، ده توانم له سی لایه ندا کورتی بکه مه وه:

یه که م: لایه نی جوانیی یان رهوانیژی:

ئهم لایه نه به ئارپاسته ی سه لماندنێ شه وه یه که قورنانی پیرۆز له زمان و دارپشتنه کهیدا په رچوو و موعجیزه یه کی جوانییه. له یه که مینه کانی شه و که سانه ی به م ئارپاسته و مانایه نووسیویانه (حافظ) و (الرماني) و (الواسطي) و (ئهبو زهیدی به لّخی) و (ئهبو هیلالی عه سکه ری) و (الخطابی) و (الباقلانی) و (قازی عه بدولجه بباری ئه سه دنابادی) و (عه بدولقاهیری جورجانی) و (ابن أبي الاصبع) و (ابن القيم الجوزیه) و که سانی دیکه شن. به لام جوانی، (الجمال) بابه تیکی پێژه ییه و هه لگری مشتومره و له تاکیکه وه بۆ تاکیکی دیکه و له کۆمه لگه یه که وه بۆ کۆمه لگه یه کی دیکه و له زه مه ن و کاتیکه وه بۆ زه مه ن و کاتیکی دیکه شایانمه ندی گۆرانه. ده بیته دانبه وه شدا بنیین که زمانه وانه خۆرئاواییه کان ئه گه ر به پیتی په یڕه وه کانی زانایانی ئیمه یان بکردایه بۆ سه لماندنێ نیعجازی زمانه وانی قورنان، - له وانه یه که سیشیان لی هه لاوێر نه که م - ئه و ئه و کاره یان ده ییردن بۆ سه لماندنێ شه وه ی که بلیمه ته کانی وه ک (شکسپیر) یان (دانته) یان (پۆسۆ) یان (گۆته) ئه وانیش خواوه نندن، چونکه ئه وانیش له نووسینه کانیاندا جوانیی به دیده کریت و هه یه.

دووهم: لایه‌نی دهربرین:

ئهم لایه‌نه به ئاراسته‌ی سه‌لماندنی شه‌وهیه که قورئان په‌رچوو و موعجیزه‌یه‌کی زمانه‌وانییه له‌وردی دهربرین و گوزارشته‌کانیدا، بۆشه‌وش هه‌ستاون به باسکردنی جیاوازییه زمانه‌وانییه ورده‌کانی نئوان شه‌وشه و دارپشته (پسته) و گوزارشته‌نه‌ی قورئان که واده‌رده‌که‌ون هاوشیوه و له‌یه‌کچوو بن و هاوشیوه‌ش نین، شه‌و جۆره‌ی که لای توێژه‌ران به (متشابه القرآن) ناسراوه. (الجاحظ) له‌کته‌به‌که‌یدا (البیان والتبیین) له‌یه‌که‌مینه‌کانی شه‌و زانایانه بوو که باسی شه‌م لایه‌نه‌ی کردووه و به‌دواشیدا (قازی عه‌بدولجه‌بیار) له‌ (متشابه القرآن) دا و (الإسکافی) له‌ (درة التنزیل وغرة التأویل) دا و (الرازی) له‌ (درة التنزیل) و (الکرمانی) له‌ (البرهان فی توجیه متشابه القرآن) دا و که‌سانی دیکه‌ش، باسیان کردووه.

سیهه‌م: لایه‌نی زانستی:

ئهمه‌ش لایه‌نیکه که له‌ نووسراوی زانایاندا له‌سه‌رده‌میکی زۆر زووه‌وه – به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی زۆر که‌سه‌وه که پێیانوایه‌ دره‌نگ ده‌ستپێک‌کردووه – سه‌ریه‌لداوه، زانایانی پێشین و به‌دواشیاندا هاوچه‌رخ هه‌ولیان داوه بیسله‌مێن قورئان به‌و راستییه‌ که‌ردونیانیه‌ی که تێیدا‌یه و تا سه‌رده‌مه‌ دوا‌ینه‌کان نه‌دۆزرا‌بون‌ه‌وه، په‌رچوو و موعجیزه‌یه‌کی زانستییه. جا شه‌م لایه‌نه، شه‌و که‌ردووریته‌ له‌ به‌زۆر سه‌لماندن و له‌و په‌یره‌وکارییه‌ نازانستییانیه‌ی که پێی زۆر که‌سی له‌وانه‌ی که له‌باره‌یه‌وه ده‌نوسن تێخزاوه، شه‌وا لایه‌نیکه که هه‌ی گومانیک

هه ئاگریت و هیچ گومانکاریک ناتوانیت له بهردهم راستییوونیدا گومانی
هه بیت. به لام زۆریه ئهوانه ی که له مباره وه نووسیویانه یان قسه یان تیدا
کردوه، له هاوچه رخان، به داخه وه، وهک بلیی گالته به خویان و
به خویته رانیان ده کهن و پینانپیده کهن، چونکه نه پسرپویه که له ئارادایه
له لایه نه ئیجازییه که ی که قسه ی تیدا ده کهن، نه ئاراستیه کی زانستی،
نه به لگه هینانه وه، نه ئاماره کردنیکی زانستی بۆ سه رچاوه
خۆرئاواییه کانی ئه و بابته ی که توژیینه وه ی تیدا ده کهن جا ئه و
سه رچاوه زاناکان بن یان گوڤار یان ناوه نده کانی توژیینه وه. به راستی
له وپوه وه زانیانی پیشین تا ئاستیکی زۆر جیی سه رزه نشت نین له وه دا
که ئاماره یان بۆ ئه و سه رچاوه زانستیانه نه کردوه، به لام به هر جوریک
بیت ئه وان زیاتر په پیره وکارانه کاریان کردوه له چا و توژیته رانی
هاوچه رخدا. ئه وکات عه ره ب و مسوڵمانان کاروانجیی کاروانی زانست و
دۆزینه وه کان بوون له جیهاندا و ئه سپی ئه و بواره یان تاودابوو، ئه وان
سه رچاوه ی یه کهم بوون بۆ سه لماندن یان په تکرده وه (ی راستیه
زانستییه کان)، ئه وکات ئه و سه رده مه بوو که شارستانییه ت له راسته وه
بۆ چه پ ده نووسرا. ئه وکات ئیمه قسه مان ده کرد و جیهان گوئییه ست
ده بوو، ئیمه ده مانوت و ئه وان ده یاننووسی، به لام شته که ئه مپۆ
به ته وایی پیچه وانه بووه ته وه، ناوه نده کانی پرشنگدانه وه ی زانستی و
سه رچاوه کانی دۆزینه وه و دروستکردنی بریاری زانستی گواستراوه ته وه بۆ
که رته که ی دیکه ی جیهان و شارستانییه ت ئیستا له چه په وه بۆ راست

ده نووسریت. له زانا له پېښینه کان که له ده رگای نبعجازی زانستیان دا:

(الجاحظ - ۲۵۵ ی کۆچی مردووه)، (ابن سراقه - ۴۱۵ ی کۆچی مردووه)،

(الماوردي - ۴۵۰ ی کۆچی مردووه)، (الغزالي - ۵۰۵ ی کۆچی مردووه)،

(القاضي عياض - ۵۴۴ ی کۆچی مردووه)، (فخرالدين الرازي - ۶۰۶ ی کۆچی مردووه)،

(ابن أبي الفضل المرسي - ۶۵۵ ی کۆچی مردووه)،

(داود الانطاكي - ۱۰۰۸ ی کۆچی مردووه). له هاوچه رخانیش:

(الاسکندراني - ۱۸۸۹ ی میلادی مردووه)، (عبدالرحمن الکواکبي - ۱۹۰۳ ی میلادی مردووه)، (طنطاوي جوهری - ۱۹۴۰ ی میلادی مردووه).

بزاوتی کتیب نووسین له م بواره دا له سه ده ی بیسته مدا گه شه ی کرد و چالاک بوو، له وانه زنجیره یه که له و کتیبانه ی باسیان له "نبعجازی ژماره یی"

ده کرد له قورئاندا، بهرکوله که یان کتیبه که ی (عبدالرزاق نوفل) بوو:

(نبعجازی ژماره یی له قورئانی پیروژدا) که له سه ره تایی سالانی حه فتادا

بلاوکرایه وه، چه ندين لیستی بیکوتای له وشه "دوانه یی" له کان که زمانی

قورئانی پیروزی له سه ر بنیات نراوه، پیز کردبوو، ژماره ی وشه کانی (اللیل - شهو) هاوتایه به ژماره ی وشه کانی (النهار - پوژ)، ژماره ی وشه کانی (الجنة - به هه شت) هاوتایه به ژماره ی وشه کانی (النار - دوزه خ)، ژماره ی وشه کانی (الملائكة - فریشته) هاوتایه به ژماره ی وشه کانی (الشیاطین - جنوکه)، ته نانه ت نه وه ی دوزیوویه وه که وشه ی (شهر - مانگ) ۱۲ جار له قورئاندا هاتووه، به لام وشه ی (یوم - پوژ) (۳۶۵) جار هاتووه.

له پاستیدا نیمام فه خری پازی یه که م که سه که له ته فسیره که یدا: (التفسیر

الكبير) ئامازەى بۆ ئەم نەينىيە زمانەوانىيەى قورئانى پىرۆز كىردوۋە كاتىك كە دىتە سەر قسە كىردن لەبارەى وشەى (مئانى) لەئايەتى (كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ) (الزمر: ۲۳). {التفسير الكبير: دار إحياء التراث العربي، بيروت، ۲۰۰۱: ج ۹، ل ۴۴۶}.

هەرچى پەيوەندى بەم كىتەبەى بەردەستەو ەهە، ئەو، لەناو ەموو ئەو كىتەبەنەدا كە لەسەر ئىعجازى قورئان نووسراون، ئەم خۆى بەتەنەا دەبىنەتەو ەو ەى باسوخواس لەو ەكات- كە نووسەر پىيوایە - لایەنى ئىعجازى پاستەقىنەى زمانى قورئانى پىرۆز ئەویش برىتەى ە نوگەرى ئەم زمانە، نوگەرىيەك كە لەبوونى وشەيەك لىرەدا و گوزارشتىك ەوئىدا، كورت نابىتەو، بەلكو پوومالى زمانى قورئانى پىرۆز ەر لە سەرەتايەو تا كۆتايى، لەئەلىفەو تا يائى، بە ستونى و ئاسۆى، زمانەوانى و پەوانبىزى، ەك وشە و ەك ئامراز و داپشتە و گوزارشت و قالب و پىكئاوازى "پىتم" و وىنە و پوونكارى، دەكات، ەموو ئەمانە بەچرىيەك كە ئەستەمە مرقۇ نمونەى ھاوشىو ەى بىنەت يان تەنەت بتوانەت نزىكىش بىتەو لىى، لەگەل ئەمەشدا ھاوتەرىب بە پارىزگارىكردن لەبنەماكانى زمانى ەرەبى و لەگەل تىگەيشتنى خەلكىش لىى، بەلكو سەراسىمەبوونيان پىى، سەراسىمەبوونىك كە ەموو تىپوانىنىكى تىپەپاندەت.

فکارگه‌ریی شوکی نوینگه‌ریی له‌سه‌ر تاکی عه‌ره‌بی یه‌که‌مین

ئهم زمانه نوێیه که به‌سه‌ر لایه‌نه جۆربه‌جۆره‌کانی شیواژگه‌ریی هه‌ر له وشه و ده‌ربهرین و پێزمانی و وشه‌سازی و په‌وانکاری، سه‌ره‌پای لایه‌نی فیکرییدا دابه‌شبووه، مایه‌ی سه‌رسامی و سه‌رسوپمان بووه لای ئه‌و که‌سانه‌ی که بۆ یه‌که‌مجار گوێبیستی قورئان بوون، گوزارشتیکی کورتی قورئانیی سێ وشه‌یی وه‌ک (فَاصِدْعُ بِمَا تُؤْمَرُ)، به‌س بووه بۆ شه‌وه‌ی ئه‌و ده‌وارنشینه به‌رزینیت و مووی له‌شی گرژ بکات و شوکی بکات که به‌ پێکه‌وت گوێبیستی بووه و وایکردوه به‌لێت: ئه‌مه چیه ده‌بیستم!! ئه‌مه قسه‌ی مرقۆ نییه، پاشان کهنوش بیات و به‌لێت: "کهنوشم بۆ زمانپارایی و فه‌ساحه‌تی ئهم قسانه برد". {الاتقان في علوم القرآن، السیوطی، دار الکتب العلمیه، بیروت، ۲۰۰۳، ج ۲، ل ۱۰۸}.

شتیکی په‌نهانی نادیار لێره‌دا پووده‌دات که گوێ هاوچه‌رخه‌کانی ئێمه توانای دۆزینه‌وه و ئاشکراکردنی نییه. گوێی عومه‌رمان له‌کوێ بوو، یان گوێی ئه‌و که‌سه ده‌وارنشینه، یاخود گوێی ئه‌و عه‌ره‌بانیه‌ی که هه‌ر به‌ بیستنی زمانی قورئانی پیرۆز مسوڵمان بوون، ئه‌مانه‌مان له‌کوێ بوو تا بیگۆڕین به‌م گوێبانیه‌ی خۆمان و به‌وه‌ش ئه‌و ئیعجازه‌ی قورئانی پێ بدۆزینه‌وه که ئه‌وان پێیان دۆزییه‌وه و هه‌ست به‌زمانه‌که‌ی بکه‌ین وه‌ک چۆن ئه‌وان هه‌ستیان پێکرد، له‌وه‌ی که ئێستا ئێمه ده‌سته‌وسانین که بتوانین هه‌ستی پێکه‌ین و په‌نجه‌ی بخه‌ینه‌سه‌ر؟! ئه‌و گوێیه‌مان له‌کوێ بوو...!!

من هه میسه له نښوان خۆم و دهرونمدا ده مپرسی: ئه وهی که قورئانی پیرۆز تهحه ددای عه ره بی پێیکات تا هاوشیوهی قورئان بهینن، ئه وه کاریکی که مه ندکیش و ورۆژینه، به لام کاریکی واقعیین و ژیرمه ندانه و گونجاوه. پاشان که تهحه ددایان ده کات که هاوشیوهی ده سوره تی قورئان بهینن ئه وه ش کاریکی سه رسامکه ره، نیگه رانکه ره، به لگه یه کی به هیز و نااساییه له سه ر متمانه ی تهحه دداکار به رامبه ر تهحه دداکراو. به لام ئه وهی که دوا ی ئه وه دوو جار تهحه ددایان بکات و له دوو سوره تی جیاواز و دوو له یه که له کاتی دابه زینیان: (البقره و یونس) به وهی که (تاقه سوره تیکی هاوشیوهی) بهینن، تاقه سوره تی و به س، ئا ئه مه یان زۆر زیاتر عه جیب و سه راسیمه هینن، زیاتره له وهی متمانه یه کی ئاساییانه ی تهحه دداکار بێت به رامبه ر تهحه دداکراو. چی ده بوو ئه گه ر بیانکردایه و گه ره پیاوانیان له شاعیر و ئه دیب و وتاریبۆ و زمانزان و بلیمه تانیان بۆ کۆبوونه وه گردیبوونا یه ته وه و به یه که وه هاوکاری یه کیان بکردایه بۆ نووسینی ته نها سوره تیکی بچوک به قه باره ی سوره تی (الضحی) یان په نگه به قه باره ی سوره تی (العصر) یاخود (الکوثر)، واته بابه ته که ته نها دانانی یه که دێره نه زیاتر. ئاخۆ کاره که تا ئه و پادده یه قورس و گران ده بوو له سه رشانیان؟ ئایا زمانه که، زمانی خۆیان نه بوو و له ناویاندا ئه دیبانی ئه و زمانه و بلیمه تانی و شازاده ی په وانبێژیان هه ئنه که وتبوو؟! (ئه ی بۆ نه یانکرد؟!)

فقہ بارہی راستہ قینہی ئی عجازی نویگہری

دانبه وه دا دهنیم نه وکاته ی خۆم ئاماده کرد بۆ وه لامدانه وه ی نه و پرسیاره، درکم به جۆری نه و ته حه ددا و ئالنگارییه نه کرد و برپارمدا زمانی قورئانی پیروژ داخلی تاقیگه زمانه وانیه که م بکه م و چنین و تان و پۆکه ی بخرمه ژیر وردبینه وه . پیتشت هرگیز نه وه م بۆ پوون نه بوو بوویه وه که له پشت هر ئایه تیکه وه - به متمانه و پوون و ئاشکراییه کی ته واوه نه مه ده لیم - به لکو له پشت هر گوزارشتیکه وه، ته نانه ت خه ریکه بلیم: له پشت هر وشه یه که وه، په رچوو و موعجیزه و "داهینان" یک هه یه، به لکو ته نانه ت له زۆر کاتدا زیاتر له یه ک داهینان، - داوای لیبوردن و مه عزه رهم هه یه لای خوا ی گه وره که جگه له م وشه مروییه که م و کورت له ده ر برپیندا هیچ شک نابم له زمانه که ماندا بۆ گوزارشتکردن له سروشتی ئی عجاز، هه میشه نمونه ی بالا بۆ خودایه -، به وه ش ملکه چانه سه رم نه وی کرد بۆ بالایی ئالنگاری و ته حه ددا ئیلاهییه پر داناییه که .

ئیتیر هر له وکاته وه ی که نه و راستییه م بۆ ده رکه وت، واملتیهات هه رکات نزیک ده بوومه وه له زمانی قورئان بۆ تاوتویکردنی و دۆزینه وه ی نه ئینیه کانی، خۆم وه ها ده هاته پیتش چاو که وه ک بلایی شکلگۆپاویکی گرگنم که ده یه ویت هه لشاخیت به په نجه یه ک له په نجه کانی پیی زه به لایکی گه وره دا و پاشانیش نه وه ی بۆ نا کریت و بۆی ناچیته سه ر. نه وه ی له م زمانه دایه جۆرێک نییه له و دۆزینه وه زانستیانه ی که له م

سەردەمەدا ناسىمانن و زانىمانن و پىيانئاشنا بووين، بەلگۈ شتگەلى نوڭى
 زمانەوانىي سەرنجراكىش و گران و فرەنىشانە و فرەشپوۋەن، كە
 بەدوای يەكدا دىن و شوڭن يەك دەكەون و ھەندىكىان دەستى ھەندىكى
 دىكەيان دەگرن و بەيەكەوۋە بەندن، بەجۆرىك ئەو كەسەي كە ھەوللى بۆ
 دەدات يان خۆي بۆ لاسايىكردنەوۋەي ئامادەدەكات تووشى بىئومىدى
 دەبىت بەجۆرىك تەواو درك بەوۋە دەكات ھىچ بوارىك بۆ ملەجەپى و
 ملبادان نىيە .

بىھىنە بەرچاوى خۆت: ئەگەر باخچەيەكى جوانت ھەبىت و ھەموو
 پۇژىك پىاسە بىكەيت بەناويدا و لىرە بۆنى گوللىك بىكەيت و لەولا
 خونچەيەكى تازە پشكوتو بدۆزىتەوۋە و لەم درەخت بەروبومىك
 لىبىكەيتەوۋە و لەوى دىكە بەروبومىكى تام جىاواز بېچرىت، پاشان يەكلىك
 بىت بۆلات و پىتبلىت ئەو باخچەيەكى كە تۆ چىژ لە بىنىنى دەيان شتى
 جوانى ناوى دەبىنىت، ھەزاران نەپىنى سەرسامكەرى تىدايە كە لىت
 شاردراوۋەتەوۋە و قەت چاوت نەكەوتوۋەتە سەريان، ھەرچەندە لىت نرىك
 بوون و لەبەردەستىدا بوون و لەبەرچاوىشتىدا بوون، پاشان ھىندەي
 پىناچىت چاويلكەيەكت دەداتى و دەيەيتە چاۋەكانت، كىتوپر
 سەيردەكەيت لەبەردەم دىمەنىكدائىت تەواو جىاواز لەوۋە پىشتر پىي
 پاھاتبوويت: دەبىنىت لەژىر ھەر بەردىكى ناو باخچەكەدا مروارىيەكى
 بەنرخ ھەيە، لەنىوان ھەر دووگەللى گولەكاندا پارچەيەكى ناسكى لە زىو
 دروستكراو ھەيە، لەژىر تويكەلەدارى ھەر درەختىكدا گىراۋەيەكى عەترى

ناوازه ههیه که پیشتر نه تناسیوه و نه ترانیوه و پیئاشنا نه بویت، له ئیوان ههردوو گهردی خۆلی باخچه که دا گهردیک له کانهزای به بهها ههیه، و چه ندانی دیکهش... ئه مانه هه مووی له باخچه که تدا بوون و تۆش نه ترانیوه!

جا هه موو کاری من له م توێژینه وه یه دا بۆ دۆزینه وه ی شتیکی وه ک ئه و چاویلکه تایبه تهیه، ئه نجا دهستی خوێنه ری قورئان بگرم تا به م چاویلکه نوییه ی پزگاری بیّت له و پاهاتن و ئولفه تگرتنه ی که توانای بینینی ئیعجازی نویگه ری له قورئانه کهیدا، کوشتوه، و له کاتی پوواینیدا به و چاویلکه نوییه ی کتوپر بکه ویت به سه ر چه ندان نه یینی و پاستیی زمانه وانی و په وانبیژی بیسنوردا که پیشتر هیچی له باره یه وه نه زانیوه.

چریتی ئیعجاز له پیگه نویگه رییه کاند

بیرمدیت جارێک سهیری وینهیهکی مه ته لئاسای زنجیره چایهکی بهرز و نامۆم کرد که له سهیر و سه مه رهیی و ترسناکیی دیمه نه کهیدا وا ده رده که وت وینه ی پووی مانگ یاخود مه ریخ بیّت، به لام کاتی که کاغه زه که م هه لگێرپایه وه بۆ ئه وه ی وه لامی ئه و مه ته له بخوینمه وه شوک بووم به وه ی که ئه وه وینه یه کی زۆر گه وره کراوی هیلّه ورده کانی په نجه مۆری ده ست زیاتر نییه. ئه مه پێک وه ک ئه وه یه که دواتر خوینهر ههستی پێده کات کاتی که سهیری نه خشه ساریی زمانی قورئان یان ئه وه ی که توانیومانه تا ئیستا له و باره وه بیدۆزینه وه، ده کات، ئه وه ش له پێی هاوینه ی ئه و وردینه وه که ئه م توێژینه وه یه هه ولّ ده دات پێشکهشی خوینهری بکات، ئه ویش به پشتبهستن

به و وردبینه ههولّ بدات ئه و پاستیه زانستییه سه رسامکه رانه لهقه باره ی سه رسامکه ری خو یاندا ببینیت.

په نگه هه لو یسته مان له سه ره یه کیک له و پاستییانه کردبیت، به دابپرکراوی له پاستیه کانی پیش خو ی و دوا ی خو ی، به وه ش شته که مان به ئاسان سه ره کردبیت، به که مبابه خبییه وه هه لمانسه نگاندبیت، یان په نگه له دلّی خو ماندا وتبیتمانه وه: به لّی، به پاستی شتیکی نو ییه، به سه که ی نو یگه ری بووه ته ئی عجاز؟ ئه م په خنه یه ش پاسته، چونکه ئه گه ره له سه ره یه که یان دوو یان سیّ خالّ له م خالّانه بوه ستین و به دابپرکراوی له خالّ کانی دیکه تاوتو یی بکه ین، ئه وه به لّی هیچ پوو یه کی ئی عجازی نابینین. ته نها کاتیک چرپیتی ئه و پینگانه ده دۆزینه وه که ئایه ت و سو رده ته کانی پیّ پرکراوه له م نو یگه ربییانه و ده زانین چۆن بیّ هیچ وه ستان و بیّ هیچ هه ناسه دان و بیّ هیچ سه سانه وه و بیّ هیچ که لیتیک یه که له دوا ی یه که ئه و نو یگه ربییانه به دوا ی یه که دا دین و هه روه ها چۆن له ژیر هه ر وشه یه که یان دا پشت یه که یان ده سه ته واژه یه کی قورئانیدا و له ژیر هه ر دپرو له پشت به رگه کانیدا چۆن یه که کیک یان دووان یان سیان و زیاتر له سه رسوپه ئنه ره کانی نو یگه ری ده ربهرین و شیوه کالی و په نگه کانی، شاردرارونه ته وه، جا ئه نجا ئه وکات درک به سه روشتی ئی عجازی زمانه وانیی قورئانی و ئه سه ته مبوونی بقّ لاسایی کردنه وه یان ساخته کردن، ده که ین.

په نگه بو تریت: جا هیچ شتیک ماوه له جیهاندا قابیلی لاسایی کردنه وه نه بیت؟ ئه وه تا دۆلار و دراوی ئی سه ته رلینی و یۆرۆ و زۆرینه ی دراوه

جیهانییه کانیان ساخته کردووه، لاسایی په یکه رو که له پور و نه نتيکه و ستون و سکه و تابلو به ناوبانگه کانی گه وره هونه رمنه ندانی جیهانیان کردووه ته وه، ئیتر بلایی دهسته وسان بن له نووسینی سوره تیک یان دوو سوورته، یاخود ئایه تیک یان دوو ئایه ت؟ به لام جیاوازییه کی گه وره هیه له نیوان نه وه ی شتیک ساخته بکهیت و به سه ر خه لکدا تیپه پیت، پاشان که دواي نه وه پییانزانی سزای شایسته ی خوتت بدهن، به لام هیشتا له ده روونیاندا پیز و سه رسامیی به ورده کاری و به هونه ره که ت ده ربپن، له گه ل نه وه دا که شتیک ساخته بکهیت به لام له لایه ن خه لکییه وه جگه له گالته جاپی و به سووکسه بیرکردن و تومه تبارکردنت به نه زانی و ناتازه گه ری و لاساییکردنه وه، هیچی دیکه ت بۆ نه مینیتنه وه، ئا نه مه یان پیک پشکی هر که سیک بووه که هه ولیدا بیت لاسایی زمانی قورئانی پیروژ بکاته وه.

هه ژموونی سه سورهینه رانه ی بنیاتی نویی پیکناوازیی "ریتم" لای عه ره ب

سروش (وه حی)، لای ئه وه عه ره بانه ی که هاوزه مه نی دابه زینی بوون وه ک دابه زین و نیشتنه وه ی ده فره فریوکی زه به لاج وابوو له به رچاوی ده وارنشینانی سه ره تای (ناپیشکه وتوودا)، به هه موو ئالۆزییه کانی ئه وه ده فره فریوه و جادووی دروستکردن و سه یروسه مه ره یی پارچه ورده کانی که به وردیی له جیی خویان دانراون. له هه موو ئه مانه ش سه یرتر ئه وه یه که عه ره ب، پاهاتبوون، وه ک چۆن هه ر میلله تیکی دیکه پادین، له سه ره ئه وه ی که هیچ ریتمیکی گوزارشت و ده رپین جا چ هۆنراوه بیست یان په خشان، قبول نه که ن ته نها ئه وه ریتمه نه بیست که گوئیان پێپراهاتبوو له قالب و ده سه ته واژه و دارپشته ی زمانه وانیی که ئه مانه هه ر ئه وه بوون که لای نه وه دوا ی نه وه ی نووسه ران و وتارییژان و شاعیره کانیا ن هه بوون، جا ئه گه ر که سیکیان له وه ریتمه ده ربچوایه هه ستیا ن به لادان و نارپیکیه ک ده کرد له ریتمه که دا به جۆرێک گوئی ئازار ده دان، پاشان له گه ل ئه وه لادان و نارپیکیه ی ریتمه که دا پانه ده هاتن مه گه ر به تپه پبوونی سالان دووباره بوایه ته وه تا پاشتر ببوایه به په گه زیکی دانپیدا نراوی ناو یانه ی ریتمه زمانه وانیه که یان.

به لām ئه وان، ئای له وه سه رسامیه، هه ستیا ن به وه نارپیکی و لادانه نه کرد کاتێک بۆ یه که مجار پوویه پووی ئه وه هوروزه چره ی نوێگه ریی زمانه وانی و پێزمانی و گوزارشتکارییه یه که له دوا ی یه که بوونه وه که له قورئاندا هه بوو، که دواتر له ده روون و له گوئیاندا و له پێی گردبوونه وه ناوازه یه که له دوا ی

به که که ی نه و نوښگه ريبه وه و به څيراييه کي بيوينه، فره رهنګه پريتميه
 ناوازه و نوښکي څوښي دامه زړاند. به پېچه وانه وه، نه وهی که له ساته
 سهره تاييه کاني دابه زيني قورثانه وه نه واني به ره و قورثان که مه ندکښ
 کرد بريتي بوو له پريتمی زمانه که ی و موسيقای وشه و گوزارشته کاني، چ
 ناوڅوي و چ دهره کييه کاني، که نه مه لای تاکی عره ب ته و او نو، به لام
 قبولکړاو و به لکو څو شه ويست بوو، به لکو زياتر له وه سهراسيمه کار و
 که مه ندکښ بوو ته نانه ت بړ په و انبېژاني بېباوه پان، که نه وان نه وانه بوون
 کاتيک که گوښيستی ده بوون هيچيان له ده ست نه ده هات جگه له وهی
 له سهر زاری گه وره که يان: وه ليدی کوږی موغیره — که له گه ل نه وه شدا
 پازی نه بوو مسولمان بېت — بلين:

سوښد به خوا پياوړکتان تيدا نيه که له شيعرو هونراوه دا له من
 شاره زاتر بېت، له من زياتر له په جه ز و له قه صيدهی شيعرو
 له شيعره کاني جننه کان شاره زاتر بېت، ده به خوا نه وهی نه و ده يليت له
 هيچ له مانه ناچي، ده به خوا نه م قسانه ی شيرينييه کيان تيدا يه و
 گه شاوهمي جوانييه کيان به سهره وه يه، سهره تا و کو تاييه که يشي پر له څير
 و که لکی زوره، نه و به سهره موو شتيکدا به رزتره و هيچ شتيک له و
 به رزتر نيه و هه رچييش له ژيريدا بيت تيکی ده شکيتيت. {رواه الحاكم في
 المستدرک}.

گه شته كه م له ئامپري زمه ندا :

چه ندين جار له نتيوان خۆم و دهرووندا ئه وەم پرسىوه : ئاخۆ بۆلى
ئامپريك، ده زگايهك هه بێت بتيوانیت له گهردوونی كات و زمه ندا
هه لمبگريت و بمباته وه بۆ چوارده سه ده له مه وپيش و بتوانم به گوێ
عه ره بى ئه و سه رده مه گوێبىستى قورئان بيم وهك بۆلى ئه و چۆن بۆ
يه كه مجار گوێبىستى بوو منيش ئاوه ها گوێبىستى بيم؟ ئاخۆ ده توانم
خۆم دابالم له يادگه ی قورئانى خۆم، به لكو ته نانه ت له يادگه ی
ئىسلاميم و خۆم وه ها بێته پيش چا و ئه و كه سه ی سه رده مي نه فاميم
كه له سه رده مي وه حبيدا ژياوه، و گوێ له قورئان گرتوه كه ئايه ت
به ئايه ت دابه زيوه و به وهش گوێكاني ئايه ته كانی به وشيۆيه وه رگرتوه
كه هيشتا پاك و دوورن له پاهاتن له سه رى و دووباره كرنه وه و ئولفه ت
پيۆه گرتن كه ئه مانه به رى به بليمه تى ئه م گوزارشته و نوێگه ريه كه ی و
ناوازه بوونه كه ی گرتوه؟! الله... چ ئه زمونيكي خۆشه كه مسولمانانى
سه رها گوزه راندوويانه كه وه حبيان له ئاسمانه وه به تازه يى و بۆ
يه كه مجار پيگه يشتوه؟! چ خۆشيهك دايگرتن كاتيک گوێبىستى
بۆچوونی ئاسمان ده بوون له هه موو كاريكدا كه له ژياناندا ده هاته پيش و
به په خشى پاسته وخۆ بپياره بى مشتومپ و بى گومان و پاراپيه كانی
ئاسمانيان له باره ی پوواوه كانی پۆژه وه وه رده گرت و به وهۆيه شه وه
بپياره كانی بتيوانبوون يان سه ركۆنه كردن يان به لێن و هه په شه يان بۆ
كه سانیک كه له ناوياندا ده ژيان و له به رده م و له به رچا و گوێياندا ده هاتن

و ده چوون، ده بیینی؟! به لکو ده بییت چۆن وته کانی ئاسمانیان وه رگرتبییت که هه موو پۆژدیک و هه موو کات و ساتیک ده بیردنه ناو چه ندین بری سرسامکه ره جیهانی جۆربه جۆر و نه وتو که خه ریک بوو عه قل و ژیریان توانای تیگه یشتنیانی نه بییت.

هه ول بدهن له گه لمدا کاریگه ری نمونه ی ئه م ئایه تانه ی خواره وه له سه ر زه یینی تاکی عه ره بی ئه و سه رده مه به یئنه به رچاوی خۆتان که بۆ یه که مجار وه ریانه گریت و گوئیستیان ده بییت:

(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (٦٧) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ (٦٨) وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ((٦٩)).

له وانه یه ئیستا له م ئایه تانه دا و پاش تیپه رپوونی چواره سه ده به سه ر دابه زینیدا، جگه له مانا سه راسیمه که ی که له سه روو توانای خه یاللدانی تاکی عه ره بی یه که مه وه بووه، به لکو په نگه بۆ تاکی ناعه ره بیش له و قۆناغه زووه ی ئه وکات، جگه له مانا سه راسیمه که ی هه چی نه مایه ته وه، جا ده بییت چۆن بییت ئه گه ر ئه م مانایانه له به رگیکی نوئی که مه ندکیشدا به چری و به دوایه کداهاتنیکی گه وره تر له وه ی که خه یاللدانیشی به رگه ی بگرییت دابه زیبییت و پاشان تیکه ل به و نوێگه رییه زمانه وانیه سه راسیمه یه بووییت که تاکی عه ره بی ئه وکات پئی ئاشنا نه بووه، ئه بییت ئه وکاته چ

کاریگه‌رییه‌کی دروستکردییت؟ ئایا مروفیک هه‌یه بتوانیت ئه‌و ساته
 نورانیانه بگپیتته‌وه و بیهینیتته‌وه به‌رچاو که له‌ده‌روونی مسوڵمانانی
 سه‌ره‌تادا ئه‌وه‌ی ته‌قاندوه که ته‌قاندیه‌وه و ئه‌وه‌ی دروستکرد که
 دروستی کرد له هیز و له‌باوه‌پ و له متمانه و مکوپپوون، به‌وه‌ش
 شارستانیتیه‌کیان بنیات نا که پوو و پپه‌وه‌ی میژووی گۆپی؟
 من پشتم به‌و ئامیزه‌ مزییه که م‌وکورته به‌ست تاوه‌کو ئه‌و ساتانه
 بگپه‌وه و بیانیه‌مه‌وه به‌ر دیده، له‌کاتیکدا (سی دی) ی یادگه‌ی
 قورئانیم له‌ کۆمپیوته‌ری می‌شکمد ده‌ره‌ینا، تا له‌جییدا (سی دی) ی
 یادگه‌ی شیعرێ سه‌رده‌می نه‌فامی (پیش ئیسلام) و به‌دواشیدا (سی
 دی) ی یادگه‌ی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر دابنیم، که ئه‌م دووانه‌ دوو نیمچه
 تاکه سه‌رچاوه و نیمچه جیی دلنایین بۆ پیکه‌ینانی وینه‌یه‌ک له‌ زمانه‌ی
 که له‌پرووی سه‌رده‌مه‌وه هاوتا یان هاوته‌ریبی زمانی قورئان بوون له‌و
 چه‌رخه‌دا.

له نښان فەرهنګي قورنډان و فەرهنګي نه فامی (پښت نېسلام) و فەرهنګي نه به ویدا :

کاتیک که له هولي دوزينه وې جياوازييه زمانه وانی و شياوازګه راييه کانی نښان قورنډانی پيرو له لايه ک و هريه له شيعري سرده می نه فامی (پښت نېسلام) و فەرموده ی پښه مبهردا بم له لايه کيتره وه ، ناساييه به شيويه کی تايهت ګرنگی به شيعر بدهم ، لای خوم که ميک زياتر له (بيست هزار) دپړه شيعر هه يه که به نينسکلويديا نه لکترونييه کانی به رده ستمان ژماره کراون ، نه م قه باره يه ش به نزيکه يی هاوتا يان زياتره له قه باره ی قورنډانی پيرو ، نه ګرچی ده زانين نه وې له شيعري سرده می نه ماميه به پتي تيپه پيوونی کات فو تاوه له وانه يه زياتر بيت له وې له به رده ستماندا ماوه . { له م تويزينه وې ده دا بق شيعري نه فامی پښ نېسلام پشتمان به و (نينسکلويديا شيعرييه) نه ليکترونييه به ستوه که سته نري پو شنبيري له ده ولته تی ثمارات نه نجامی داوه و سی نه پده يتی هه يه : يه که م : ۱۹۹۸ ، و دووه م : ۲۰۰۰ ، و سيته م : ۲۰۰۳ } .

له راستيدا بوونی که سایه تيه کی زمانه وانی تايهت به شيعري سرده می نه فامی ، جياواز له زمانی پښه مبهري خوا (سه لامی خوای لييت) که خوی له ناوجه رګه ی نه و سرده مه نه فاميه دا له دايکبووه و ژباوه ، هروها بوونی زمانیکی پښه مبهرا نه ی ته و او جياواز له زمانی کتيبيک که له هه مان سرده مدا سريه لداوه و پښه مبهري خوا خوی پيگه ياندووين ، بهی نه وې نه و سی زمانه که مترين تيکه لبون تيکه ل

بین، ئا ئەمە خۆی بەلگە یە لەسەر متمانە بوون بە دەقەکانی ھەر سێ زمانە کە ھەمووی: زمانی نەفامی، زمانی پێغەمبەراییەتی، زمانی قورئان، چونکە ھیچ سەرچاوە شێوازگەرایی و زمانەوانییەکانی ھیچ کام لەو سێ دەقە دزەیی نەکردووە تە ئاو دوو دەقە کە ی دیکەو. ئەمە لە کاتی کەدا یە درک دەکەیت بەو کە شێوازگەلی شاعیرەکانی سەردەمی نەفامی بە جۆریک لە یەک دەچن و بە ناویە کدا چوون کە توێژەر پەنگە لە پێی شێوازی نووسین یان کە سایە تییانەو جیاوازییەکی تەواوەتی لە نێوان شاعیرێک و شاعیرێکی دیکە دا بەدی نەکات. تەنانەت ئەگەر یەکیک لەو شاعیرانە لەوانی دیکە جیاوازتر و تایبەتمەندتر بێت لە بەھیزی یان لاوازیی یان لە پاراوی زمانە کە ی یاخود ناسکی یان سادەیی یاخود ناپوونیدا، بەلام ھیشتا پەرخنە گریکی ئەدەبی بویری ئەو ناکات لە بپارەکانیدا یە کلابیئەو لەو ی ئەو ھۆنراو یە پێویستە ھی فلان شاعیر یان فلانی دیکە بێت، بەقەدەر ئەو بویری یە کە ھەریەک لە ئێمە جا پەرخنە گر بین یان خوینەریکی ئاسایی، ھەمانە کە دەتوانین یە کلابیئەو لەو ی ئەم پرستە یە قورئانە و ئەو ی دیکە قورئان نییە.

جا سەرە پای ئەو ی کە زمانی فەرموودە دەبێت کاریگەر بووبێت بە زمانی قورئانی پیرۆز، کاریگەرییەکی پووکەشانە کە پەنگە لە زیاتر لە (١٪) ی دەقی فەرموودە ی پێغەمبەر تیپەر نەکات، بەلام ئەم کاریگەر بوونە ھیچی لە شێوازگەلی تایبەتی فەرموودە ی پێغەمبەر نەگۆرپو، لەبەرئەو ھە زۆر پێویست بوو لە توێژینەو کەمدا سووریم لەسەر دەرخیستنی جیاوازییە

شیوازگه رایى و زمانه وانیه کانی نئیوان فهرمووده ی شهریف و قورئانی
 پیروژ، له هه ر شوینیکدا بیدۆزمه وه، که ئه وانه جیاوازیی پیشه یی و
 فراوانن، تا ده ریانبخه م و پووی هه ندیک خۆره لاتناس و گومانکاری
 ئارپاسته بکه م، له وانه ی که پراها توون په نجه ی گومان بۆ زمانى وه حى دريژ
 بکه ن و قسه له سه ر ئاسمانی بوونه که ی بکه ن و پیغه مبه ری خوا (سه لامى
 خواى لیبیت) یان که سانی دیکه ی هاوچه رخی، به دانان و نووسینی
 تۆمه تبار بکه ن.

شۆشه زمانه وانیه نوویه که :

ئایا عه ره به کان چۆن پوویه پووی زمانه نوویه که ی قورئانی پیروژ
 بوونه وه ؟ له کاتیکدا هه موو شتیکی بۆهینابوون جگه له و شیوازانیه که
 پیپراها تیبوون له وشه و داپشته و بنیاتی زمانه وانى، به وه ش ئه وانی خسته
 سه رسامیه وه و په نگه هه ر تووشی سه راسیمه بوونیکی کردبن که ته نها
 به تیپه رپوونی کات و پراها تن و ئولفه تگرتن له گه ل ئه و زمانه نوویه دا ئه نجا
 ئه و سه راسیمه بوونه به ریداین.

گۆرپانکارییه که ته نها له وشه قورئانییه کاندای کورت نه بوو بوویه وه، به لکو
 ئه وه ی تیپه پاندبوو گه یشتبووه په یوه ندیی ئه و وشانه له نیوان خۆیاندای، و
 پیگه یان له ناو ناوکۆ (سیاق) که یاندای و به کارهینانیان، هه روه ها ئه و
 په گه ز و نه ریته زمانه وانى و پیزمانى و ئه ندیشه نوئیانه ی که
 پیکه یشتبوون، هه روا بیه وه ئه و په که زمانه وانیه تیروته واوانه ییش که

له كۆتاييدا له وشه و په يوه ندى و نه ريتانه وه پيكنده هاتن. جا نه گهر
 له سهر سوره ته كان يه ك به يه ك هه لويسته مان كرد و زانيمان ژماره ي پيگه
 قورئانيه نوښه كان و خاله ناوازه دوزراوه كان له هر سوره تيكا زياتره
 له ژماره ي وشه كانى نه و سوره ته و زانيمان كه له سوره تيكي بچووكى وه ك
 (الفاتحه) دا كه له (۲۹ وشه) پيگهاتوه زياتر له له (۵۸) "نوښه گره ي"
 تيدايه و له سوره تي (الناس) دا (۲۰ وشه) (۳۳) "نوښه گره ي" و له سوره تي
 (الفلق) دا (۲۳ وشه) (۳۸) "نوښه گره ي" و له سوره تي (الاخلاص) دا (۱۵)
 وشه (۲۲) "نوښه گره ي" هه يه، هه رواش بؤ سهرجه م سوره ته كانى ديكه،
 نه و نه وكات درك به قه باره ي نه و شوكه ده كين كه قورئان به
 كه سايه تيبه زمانه وانيه ناوازه كه يه وه، له دهر وونى عهره بدا نه وكاته
 دروستى كړدوه.

گومان له وه دا نيبه كه قورئان زمانىكي ديكه ي سهر به خوى جياواز
 له زمانى عهره بى نه هيتاوه، هر نه مهش خالى ئيعجازه كه يه تي،
 له بهر نه وه ي قورئان خوى به زمانى عهره بى دابه زى و هر له پريزمانه كه ي
 نه وه وه ده ستيب پكرد، به لام ناوازه بوونى له وه دا بوو كه نه و زمانه ي
 تپه پاند و بازى به سهر سنوردارى وشه و داپشته و قالب و وپنه و
 په يوه ندى زمانه وانيه كانيدا دا، وه ك دواتر ديت هر له پهره پيدانى
 نه ريته كانى و پاشان پريزمانه كه ي، به بى په تكررنه وه ي نه و پريزمانه،
 هه روه ها دهر گاي له به رده م زمانه كه دا كړدوه بؤ گه شه كردن و

دهوله مەندوبون و بەخشینی پەهەند و ئاسۆگەلێکی بەرفراوان بەجۆرێک که
خواهەنانی ئەو زمانە هەرگیز خەونیشیان بەشتی وەهاوە نەبینیوو.

ئێعجازی قورئان لەو هەدا خۆی نابینێتەوێه که زمانێکی لە هێچەو
دروستکردبێت، ئەگەر وایبێت ئەوا خۆی و دروشم و یاساکانی لە مۆقەکان،
جا هەر زمانێکیان هەبێت، دادەبەران، بەلکو ئێعجازەکی لە بنیاتنانی
زمانێکی نوێدا یە لەسەر هەمان بنەماکانی زمانە کۆنەکان و پاشنەوێه فەرق
لە ئاسۆگەلێکی فراوانی ئەوتۆدا که زمانە کلاسیکیەکان نەیناسیوێه و
پێشاشنا نەبووێه یان نەبێگەشتووێه. زۆرجار لەکاتی وانهوتنەوێه
لەبابەتی ئەم توێژینەوێه دا پەخنە و ناپەزایی ئەوێه لەلایەن هەندێک
لەئامادەبووانەوێه پووبەپووم کراوێه تەوێه که دەستەواژە "زمانێکی نوێ"
دەبێم بەسەر زمانی قورئاندا، لەبەرئەوێه بەو ناوانە وادەگەینەم که
ئەوێه زمانی عەرەبی نەبێت و زمانێکی ناەەرەبی بێت، پێشنیازی ئەوێه یان
کرد که لەجیاتی ئەوێه دەستەواژەکی دیکە بدۆزمەوێه و بەکاربیهێنم،
بەلام لەپراستیدا ئێعجاز لەم دژبەکیەدا، دژبەکیی لەنێوان ئەو پراستیەیی
"که ئەو زمانە، زمانی عەرەبییە"، لەگەڵ ئەوێه که لەهەمانکاتدا
"زمانێکی نوێ" ش بێت. پەنگە ئەمە نالۆژیکانە دەرێکەوێت، بەلام
لۆژیکێ پەرچوو "موجیزە" ئەوێه که لەسەر لۆژیک بنیات نەرابێت،
کاتێک پەرچوو پشت بە لۆژیک بیهستێت ئێتر خۆ ئەو پەرچوو نییە.

که سیتی "سوره ته کان" ی قورئان؛

پیشتر ئه وه مان زانی که قورئانی پیروژ فرمان (کردار) ی ناته واوی (گان) ی به مانای (إِنَّ - به پاستی) به کارهیناوه. جا ئه م به کارهینانه نوییه له قورئاندا له نزیکه ی (۱۹۰) جاردا دووباره بووه ته وه، له گه ل ئه وه شدا ئه م فرمانه به مانا قورئانییه نوییه که ی، تا ئیستا له دهره وه ی قورئان به کارنه ها تووه، ته نانه ت له فهرمووده ی پیروژیشدا. به لام ئه وه ی جیی سه سامییه بریتییه له سیسته می دابه شکاری ئه م کرداره به سه ر سه رجه م سوره ته کان ی قورئاندا. شتیکی ساده یه پشکی سوره تیکی بچوکی دودپیری وه ک سوره تی (الاخلاص) له و (۱۹۰) جاره ی دووباره بوونه وه ی ئه و کرداره دا ته نها یه ک جار بیّت، ئه وه ش له ئایه تی (وَلَمْ یَكُنْ لَهُ کُفُوًا أَحَدٌ) ((۴)). کرداری نه ریی (لم یکن) له پاستیدا مانای (هیچ هاوشان و هاوتا و هاوشیوه کی نییه نه له پابردوو نه ئیستا و نه له ئاینده دا)، واته مانا که ی ته نها له زه مه نی پابردودا ناوه ستیّت وه ک له به کارهینانی مویی ئیمه دا به کارده هینریت. جا بلّی پیشبینیمان چۆن بیّت له وه دا که پشکی سوره تیکی گه وه ی وه ک (البقرة) چهند بیّت له م کرداره دا، له کاتی کدا قه باره که ی به نزیکه یی (۱/۱۲) ی قه باره ی هه موو قورئانه؟ هیچ! ئه ی ئه و سوره تانه ی دیکه ی که له قه باره دا به دوا ی ئه ودان؟ بۆنومه (ال عمران)؟ هیچ! (المائدة)؟ هیچ! (الأنعام)؟ (الأعراف)؟ (الأنفال)؟ (التوبة)؟ هیچ، هیچ! به مجۆره تا سوره تی شازده هه مین، واته تا نزیکه ی نیوه ی

قورئان.. هه موو ئه م سورده تانه هيچ له م به كارهي تانه قورئانييه نوئ و
 سهيره ي ئه م كرداره ناته واوه (الفعل الناقص)ه ي تيدا نيه .
 به لام، له ناوه پاستي ئه م پووبه ره فراوان و به ربلاوه دا، كه هيچ
 شوينه واري ئه م كرداره نوپيه ي تيدا به ديناكريت، كتوپر سه ره لده برين
 چاومان به ديتني بالايه كي به رز ده كه ویت كه سورده تي (النساء)ه كه
 چواره مينه له پريزه ندی نيوان ئه و سورده ته گه ورا نه دا، كه ئه م كرداره
 به شيوه يه كي دوور له پيسا (۵۳) جار دووباره بووه ته وه، به لام به دوايدا
 ئه و كرداره ون ده بيت تا سورده تي (۱۷)ه هه مين كه سورده تي (الإسراء)ه
 و به چپي (۲۷) جار دووباره بووه ته وه، به دوايدا به دريژاي حه وت سورده تي
 يه كله دواي يه ك ديارنامي نيت و تا له سورده تي ژماره (۲۵) دا كه سورده تي
 (الفرقان)ه بالايه كي نوئي خوئ ده رده خات و (۱۱) جار دووباره
 ده بيت ه وه، ئه نجا جاري كي ديكه به دريژاي حه وت سورده تي ديكه ون
 ده بيت ه وه تا له سورده تي ژماره (۳۳) كه سورده تي (الأحزاب)ه سه ره له نوئ
 سه ره لده داته وه و (۲۶) جار دووباره ده بيت ه وه، دواتر له چه ند
 سورده تي كي ديكه ي كوتاييه كاني قورئاندا ده رده كه ویت ه وه، ئه مه ش
 پالپشتي ئه و بۆچونه مان ده كات كه له م تويزينه وه يه دا باسما ن كردوه
 كه هر سورده تي ك له سورده ته كاني قورئاني پيرۆز "قه لا" يه كي به هيز و
 پته وي تاييه ت به خوئ و كه سايه تيبه كي زمانه واني سه ره به خوئ هه يه كه
 به جوړي ك له سورده ته كاني ديكه ي جيا ده كاته وه كه قورس بيت ئايه ته كاني
 سورده ته كان تيكل ببن يان هه نديكيان چنه ناو هه نديكي ديكه يانه وه .

جا له وه گرنګتر له م دیارده یه دا نه وه یه نه م دیارده یه وه ک
 بېروانامه یه کی به لکه نامه یی وه هایه بۆ هر سورته تیک که بوو ته پالېشت و
 پشتګیرییه ک بۆی له و پریزه نډییه ی ئیستایدا له ناو سورته کانی دیکه دا،
 واته پشتګیرییه کی پښه ی هر سورته تیکه له ناو پریزه نډی سورته کانی
 قورئاندا، هه روه ها نکولیی له پوودانی هه ر شله ژان (نارېکی) یاخود
 ده ستوهردان و ده ستګارییه کی مرؤیی ده کات له و پریزه نډییه دا که وه ک
 نه وه ی له به رده ستماندا یه هه روا هاتووه بۆ ده ستګاری. نه مه ش خوی
 له خویدا ده کریت تای ته رازووی نه و که سانه قورس بکات که ده لئین
 پریزه نډی ئیستای قورئان به فهرمانی ئاسمانی دانراوه. نه مه له لایه ک،
 له لایه کی دیکه وه جه ختکردنه وه یه له سه ر به رده وامیی نه و پریزه نډییه وه ک
 خوی به درېژایی کات و بیده ستګاری ماوه ته وه هه روه ک نه و کاته ی
 له سه رده می پیغه مبه ری خوا دا دانراوه، به پېچه وانیه بانگه شه ی هه نډیک
 خوره لاتناس و خه وخه یالاته نابابه تییه کانیان.

هه روه ها که سایه تی زما نه وانی سورته کانی قورئان، هه ر سورته تیکی
 به جیا، نه مه ش دیارده یه کی سه رسوپه ینه ره له قورئاندا، به شیکیشه
 له په یکه ر و چوارچینه ی گشتی که سایه تی زما نه وانی نه و کتیبه
 پیروژه. به راستی هه ر سورته تیک، وه ک له توژی نه وه ورده کارییه که ی
 سورته کاندا خستو مانه ته روو، به چه ند وشه یه ک جیا ده کریته وه که له
 سورته کانی دیکه دا نین، هه روه ها به په یوه نډی زما نه وانی نوئ و قالب
 و داپشته و ئامپازگه لی نه و تګ جیا ده کریته وه که ته نها له و سورته دا هه یه

و له سوره ته کانی دیکه دا نین، نه مه جگه له تایبه تمه ندی پیتی گشتی و کۆتایی یان له سهره ستانی ئایه ته کان که نه م دووانه هر سوره تیکیان پیکهستوه تا ده گاته نه وهی که خه ریکه هر سوره تیگ به و دوو تایبه تمه ندیه: پیتی گشتی و سهره ستانی ئایه ته کان، بیته سوره تیکی سهر به خو و جیا له زۆرینه ی سوره ته کانی دیکه.

نایا که سییتی سوره ته کان تیگه ل یه ک ده بن؟

زۆرجار کاتیک دیکه تی هه ندیک سوره ت ده ده بن و ده یخه یه بهر باس، به تایبه تی سوره ته کورته کان، هه سته ده که بن خه ریکه له هیللی سوره ته که بترازین و خویندنه وه که مان بمانگۆریت و بمانبات به ره و سوره تیکی دیکه که له پیتی کۆتایی ئایه ته کانیدا و له پیتمیدا له یه ک ده چن، یاخود پیتی هه ندیک قالبیان نزیکن له یه که وه، وه ک چۆن بۆ نمونه له کاتی خویندنی هه ردو سوره تی (المرسلات) و (النازعات) دا هه ستمان پیکردوه، یان له نێوان سوره ته کانی (التکویر) و (الانشقاق)، یاخود (الاعلی) و (اللیل) دا. جا نه م جۆره خزان و ده رچوونه له هیللی سوره ته که وامانلیده کات گومان بهه بن نه مه، چوونه ناویه ک و تیگه لبوونی که سایه تی هه ردو سوره ته که یه و ونبوونی سنوری نێوانیانه تا ئاستی گونجاوی توانه وه ی یه کیکیان له وی دیکه یاندا، به وه ش قسه که ی ئیمه له باره ی سهر به خو یی هر سوره تیگ له که سایه تییه زمانه وانیه که ی و جیا وازبوونی له سوره ته کانی دیکه ی قورئان، هه لده وه شیه ته وه.

له نښوون هه ردوو سوره تی (الاعلی) و (اللیل) دا :

به پاستی هر به به راوردیځی خیرای نښوون هه ردوودانه یه که له م
سوره تانه ی باسما ن کردن، بۆمان ده سه لمیت که چۆن هه ردوو
که سایه تییه زمانه وانیه که ی دوو سوره ته که له یه که دور ده که ونه وه
به جوړیځ که ته نانه ت خه ریکه به تاقه یه که ده سه واژه ش به ریه که نه که ون
و له یه که نه چن. جا با بۆ نمونه له به رده م هه ردوو سوره تی (الاعلی) و
(اللیل) دا هه لویسته بکه ین تا یه که لایه نی ئه و پو به ره زمانه وانیه
وه ریگرین که له و دوو سوره ته دایه، ئه ویش لایه نی داپشته و
گوزارشته کانه، تا له پښی ئه مانه وه ئه و پوون بکه ینه وه تا چه ندیک
هه ردوو که سایه تییه زمانه وانیه هه ردوو سوره ته که له یه که ده چن یان له یه که
جیاوون، سه ره پای تیکه لښوون و به ناویه کدا چوونی هیلې پیتمی نښوونیان
وه که باسما ن کرد.

سوره تی یه که مینیان له (۷۲) وشه و دوو مینیان له (۷۱) وشه
پیکدیت، جا سه ره پای وه کیه کښوونی کۆتایی ثایه ته کان (پیتمی کۆتا
وشه ی هر ثایه تیک) له نښوون هه ردوو سوره ته که دا، که هه میسه به پیتی
(ئه لف) کۆتایی دیت و ژوربه ی جار له سه ره وه زنی (فعلی) هاتوون،
هه روه ها سه ره پای ئه وه ی هه ردوو سوره ته که له هه ندیک وشه ی دیاریکراودا
هاو به شن و له هه ردوو کیاندا هاتوون وه که (خلق - الأشقی - یصلی -
الآخرة - ربّه - الأعلى)، جگه له مانه، ئه و دوو سوره ته له هیهچ گوزارشتیک
یان داپشته یه کدا هاو به ش نین، هه ریه که یان گوزارشت و داپشته ی

سه‌ریه‌خۆی خۆی و ته‌واو جیاواز له‌سوره‌ته‌که‌ی دیکه‌ی، هه‌یه . له‌وه‌ش سه‌یرتر، به‌لکو خاوه‌ن ئیعبازتر ئه‌وه‌یه که زۆرینه‌ی ئه‌و داپشته و گوزارشته‌ی که هه‌ریه‌ک له‌و دوو سوره‌ته‌ی لی پیکهاتوه، ته‌نها و ته‌نها تایبه‌تن به‌و سوره‌ته و له‌هیچ سوره‌تیکی دیکه‌ی قورئاندا نین.

له‌ناو (٢٦) داپشته یان گوزارشتدا که کۆله‌که‌ی سوره‌تی (الأعلى)یه، ده‌توانین ته‌نها چوار دانه‌یان له‌ سوره‌ته‌کانی دیکه‌ی قورئاندا بدۆزینه‌وه که ئه‌مانه‌ن: (خَلَقَ فَسَوَّى - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - فَذَكَّرُ - وَلَمْ يَحْيَا)، له‌کاتی‌کدا (٢٢) داپشته‌ی دیکه‌ی سوره‌ته‌که، واته زیاتر له‌(٨٠٪)ی داپشته و گوزارشته‌کانی، تایبه‌تن به‌م سوره‌ته‌ خۆی و له‌هیچ شوێنیکی دیکه‌ی قورئاندا دووباره نه‌بوونه‌ته‌وه .

هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ سوره‌تی (اللیل)ه‌وه‌ هه‌یه، ئه‌وا له‌نیوان (٢٥) داپشته و گوزارشتدا، که کۆله‌که‌ی پیکهاتنی سوره‌ته‌که‌ن، ده‌توانین ته‌نها (سی) گوزارشتیان و به‌س بدۆزینه‌وه که له‌سوره‌ته‌کانی دیکه‌ی قورئانی پیرۆزدا هاتوون، ئه‌وانیش (فَأَنْذَرْتُكُمْ - كَذَّبَ وَتَوَلَّى - إِنْ أَبْتَغَاءَ)، دوا‌ی ئه‌وه (٢٢) داپشته یان گوزارشت که ده‌کاته (٨٨٪)ی داپشته و گوزارشته‌کانی سوره‌ته‌که، ته‌نها له‌م سوره‌ته‌دا هه‌ن و هیچ سوره‌تیکی دیکه له‌مه‌دا هاوبه‌شی ئه‌م سوره‌ته‌ نییه، بێگومان به‌ سوره‌تی (الأعلى)شه‌وه .

که سیتی تاقانه یی قورئان:

فیتړه تی عه رب هر له یه که م ساتی دابه زینی سرش (وه چی) یه وه درکی به وه کرد که هر چیه که په یوه ندی به قورئانی پیروزه وه هیه، ئامازه بۆ نویگه ری و تایبه تمه ندی ده کات، هر له ناوه تایبه ته که یه وه (قُرْآن) که عه رب پیش ئیسلام هر گیز ئه م وشه یی به و شیوه دارپژواوه نه ناسیوو و پئی ئاشنا نه بوو، وه ک بلئی به بیوینه بوونی وشه کی ئامازه بۆ بیوینه بوونی ناوه رۆکه که یشی ده کات. پاشان به و ناوه تایبه ت و جیاوازه ی پیشه کی کتبه که: (الفتاحه) که هیچ کتبیکی دیکه له و خاله دا هاوشیوه و هاو به شی قورئان نه بووه، هر روایت وه وشه ی تایبه تی "السورة" "سوره ت" که دهر وازه یان به شه کانی پی ناونراوه، که ناوه که له (السور) وه وهر گیراوه که مانای ئه و دیواره ده گیه نیت که چوارده وری شار یان قه لایه کی داوه بۆ پاراستنی، وه ک بلئی ئه وه ئامازه یه کی ئاسمانی زوویه زووه بۆ پاریزه ندی "سوره ته کان" ی قورئان و ئه سته مبوونی له به رده م هر که سیکدا که بیه ویت لاسایی بکاته وه یاخود له و دیواره پته وانه وه بتوانیت که لیتنیک بدوزیته وه که لیه وه دزه بکاته ناوه وه ی. دواتر وشه ی تایبه تی (آیه) (ثایه ت)، که به مانای په رچوو "موعجزه" دیت، خوی بالاده ست ئه و ناوه ی ناوه له و یه که م یه که زمانه وانیه بچووکانه ی قورئان، ئه مه ش هر ئامازه یه کی ئاسمانی دیکه یه بۆ جه ختکرده وه له خاسیه تی ئیعجازی و په گه زی ئالنگاری هر یه که یه کی زمانه وانیه تیایدا، جا ئه و یه که زمانه وانیه کورت بیت

یاخود دریژ. پاشان شتیکیتر و کۆتایی ئه وهیه که قورئان به وشه‌ی (یَتْلُو) یان (تِلَاوَة) تایبته کراوه و ئه‌م دوو وشه‌یه تایبته‌ن به‌خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و بۆ خویندنه‌وه‌یتر به‌کارناهیترین، وه‌ک بَلَّیسی ئاماژه‌یه‌کی به‌لگه‌داره له‌ئاسمانه‌وه که: پێغه‌مبه‌ری خوا (سه‌لامی خوای لَیْبِیْت) یه‌که‌م که‌س نییه له‌سه‌ر زه‌ویدا که ئه‌م ئایه‌تانه ده‌خویننیه‌وه، به‌لکو ئه‌و "تال" خویننه‌وه‌یه "یه یان" (شان) دووه‌مه "له‌خویندنه‌وه‌یدا، چونکه جهریل یه‌که‌م که‌س بوو که خویندنییه‌وه و پێغه‌مبه‌ریش سه‌لامی خوای لَیْبِیْت به‌دوای ئه‌ودا و شوین خویندنه‌وه‌که‌ی ئه‌و که‌وت.

نۆر گرنگه جه‌خت له‌و راستییه بکه‌ینه‌وه که قورئانی پیرۆز له‌میژووی کتیبدا له‌جیهاندا تاکه کتیبیکه که بیۆینه و تاقانه‌یه و جیاده‌بیته‌وه به‌بوونی چه‌ندین تایبته‌مندی که هیچ کتیبیکه دیکه له‌و خاله‌دا هاو به‌شی قورئان نییه، وه هه‌رواش ده‌میننیه‌وه. به‌راورده‌که لیژده له‌نیوان بابته‌ی کتیبه‌کان یان بیرۆکه‌که‌یان یان زمانه‌که‌یان یاخود شیوازه‌که‌یاندا نییه، چونکه گومان له‌وه‌دا نییه هه‌موو کتیبیک تایبته‌مندی ئه‌وتۆی خۆی هه‌یه که جیای ده‌کاته‌وه له‌سه‌رجه‌م کتیبه‌کانی دی له‌و لایه‌نانه‌وه که باسما‌ن کردن، به‌لام لیژده قسه‌که‌ی من له‌سه‌ر "جنس"ی کتیبه، له‌سه‌ر په‌گه‌زی کتیبه به‌و پێیه‌ی که کتیبه.

ئه‌گه‌ر به‌راوردیک بکه‌ن - بۆنمونه - له‌نیوان ئه‌م کتیبه‌ی ئیستا له‌به‌رده‌ستدایه له‌گه‌ڵ هه‌ر کتیبیکه دیکه‌ی ناو کتیبخانه‌که‌تاندا هیچ شتی‌ک نابینه‌وه ئه‌م کتیبه له‌کتیبه‌کانی دیکه جیا بکاته‌وه - به‌و پێیه‌ی

کتیبه - تهنه ئه گهر به راوردی بکهین به کتیبیک که به زمانی ئینگلیزی نووسراییت ئه وکات ده توانین بلیین ئه وهی که به کیک له م دوو کتیبه جیاده کاته وه دوو شته: ئه وهی به که میان به زمانی عه ره بی نووسراوه (و وه رگێرداوه بۆ کوردی) و دووه میشیان به زمانی ئینگلیزی نووسراوه، ههروه ها ئه وهی که به که میان له لای راسته وه بۆ چه پ ده خوینریته وه و دووه میان له لای چه په وه بۆ لای راست. ئه مه هه موو جیاوازی نیوان ئه و دوو کتیبه یه، به لام له گه ل ئاگاداریبون له وهی که هه ریه ک له و دوو کتیبه ش له و خاسیه ته دا له سه رجه م کتیبه کانی دیکه جیا نا کریته وه، له به رئه وهی جگه له م کتیبه ملیۆنان کتیب هه ن به زمانی عه ره بی نووسراون و جگه له و کتیبه ش ملیۆنان کتیب هه ن به زمانی ئینگلیزی نووسراون. جا ئاله م پوو ان گه وه ده بینین که قورئانی پیرو ز چه ند تایبه ته ندیه کی ئه وتۆی هه یه که هه یج کتیبیک دیکه له پیش خۆی و دوا ی خۆیشی تیایدا هاو به شیی نا که ن و له م نا چن، که چه ند دا نه یه ک له و تایبه ته ندیه نه مان ژمار دووه، له وانه:

- ئه و ناوانه ی تایبه تن به قورئان و به سوره ت و ئایه ته کانی.

- به زیاتر له شتیه یه ک ده خوینریته وه و هه موویشی له ئاسمانه وه

دابه زیون.

- جیاوازی خویندنه وهی قورئان له نووسینه که ی (وه ک نووسینی

وشه کانی "الصلاة و الزکاة و الحیاة" به واو "الصلوة الزکوة الحیوة")

له کاتی کدا به ئه لف ده یا نخوینینه وه، یا ن وه ک خویندنه وه مان بۆ وشه ی

(قَوَارِيرًا)، له ئايه تي ١٦ ي سوره تي (الإنسان) به بي ئه لف له كاتيكدا
ئه لفه كه له نووسيندا هه يه و نووسراوه .

- جياوازي ده برپينه كه ي له ده برپيني هه ده قيك ي ديك ي عه ره بي
زانستي جوانخويندنه وه ي قورئان - التجويد).

- جياوازي پښووس قورئان له نووسيني هه ده قيك ي ديك ي عه ره بي .
— به مه رجگرتني گوښيستبووني له مه رج ي جوانخويندنه وه یدا،
(پښووسه سه رباقي زانستي ته جويد پشت به گوښيستبووني و گڼرانه وه ي
زاره ككي ببه ستریت كه زنجيريك ي نه چرپاوه و قوتابي له مامؤستاكه يه وه
وه ريده گریت تا زنجيره كه ده گاته وه به پښغه مبه ري خوا خوي).

— خوښندنه وه ي به ده نكي خوشه وه . ("به ده نكي خوشه وه قورئان
بخوښنه وه، ئه وه له ئيمه نيه كه قورئان به ده نكي خوش نه خوښښته وه").
- جياوازي ته واوه تبي شيوازي قورئان له شيوازي قسه ي ئه و كه سه ي
كه پښيگه ياندووين (كه پښغه مبه ره سه لام ي خواي ليبيت).

- مليؤنان كه سه له به رگه وه بۆ به رگ له به ريانه .
— زۆرينه ي ئه وانه ي كه قورئانيان له به ره له و كه سانه ن كه له
ئاخپوه ران (قسه كه ران) ي زمانه كه ي نين، (زۆربه ي ئه وانه ي كه قورئانيان
له به ره له و كه سانه ن كه به عه ره بي نادوين و لي ي تيناگه ن، عه ره ب جگه له
٢٠٪ ي مسولماناني جيهان زياتر نين).

— ده قه كه ي، پۆژانه مليؤنان جار پاستاندن و پيداچوونه وه ي بۆ
ده كريت، واته: (به ئاشكرا و ده نكي به رز ده قه كه ي ده خوښرښته وه، پاشان

پاستاندن دهكریت، به شیوه ی به کۆمه ل و له بهردهم جه ماوه ری جیاواز و دوورمه ودا ی نو یژخو یتان هه موو پۆژێك سی جار: به یانی، ئیواره، خه وتنان، جگه له نو یژ ی هه ینی و هه ردوو نو یژ ی جه ژنی په مه زان و جه ژنی قوربانیش، ئه مه ش له ملیۆنان مزگه وت و له سه ره موو پووی گۆی زه وی ئه نجام ده دریت، به در یژایی چوارده سه ده له و پۆژه وه ی که فه رمانی نو یژکردن دابه زیوه تا ئه مپۆ به و شیوه کراوه، جا هه رکاتێك پ یشنو یژ هه ل ه ی کرد له خو یندنه وه ی وشه یه ک یان پیتێك له قورئاندا، ده یان نو یژخو ین که له پشتییه وه نو یژ ده که ن ده سته ج ی ئاگاداری ده که نه وه و هه ل ه ک ی راست ده که نه وه، جا له گه ل ئه م سیسته مه به لگه کارییه سه رسوپه ینه ره و چرپه دا به در یژایی سه ده و دووری مه وداکان ئه سته مه ه یچ وشه یه ک یان ده سته واژه یه ک یان خو یندنه وه یه ک ی ئه و قورئانه زیاده کریت یان لایبریت یان ده سته کاری بکریت).

- فراوانترین شوپشی زانستی له کات و زه مه نیکی پ ێوانه ییدا به رپا کرد (پووینه داوه کتیبێك، جگه له قورئان، شوپشیکی ئه ده بی و زانستی و فیکری و زمانه وانی له هه موو ئا پاسته کانه وه و له سه رده میکی چه ند سه ل ه یی که مدا و له دوورگه یه ک ی نه خو ینده واری گۆشه گیردا به دیه ینابیت که پ یشتر ته نها یه ک کتیبی ناسیبیت که ئه ویش کتیبی پ یرۆز بووه).

قالبه زمانه وانیه نوییه کان؛

عەربەبەکان ئاشنای دیاردەبەکی زمانەوانیی بوون و کاریان پێکردووە کە سەیر و نامۆ نەبوو بۆ زمانەکانی دیکەش، ئەویش ئەوەبوو کە فەرەنگێک لە بنیاتی زمانەوانیان هەبوو لەناو شاعیرەکانی سەردەمی نەفامیی پێش ئیسلامدا باو بوو و بە کاریانەتێناو کە لێیەو کەرەستە شیعیریەکانی خۆیان وەرگرتوو بۆ گوزارشتکردن لە بیروبۆچوونەکانیان و پاشان پەنگە هەرگیز لەو فەرەنگە لایان نەدابێت، بەجۆرێک لەو فەرەنگەو چەندین قالبی جێگیریان پێکەتێناو کە بناغەی تان و پۆ زمانەوانیەکی زۆرینەی شیعەرەکانیان پێکەتێناو. دەتوانین زۆرینەی ئەوەی لەبەردەستماندا یە لە شیعری سەردەمی نەفامیی پێش ئیسلام بیگێڕینەو بۆ چەند دە دانە یە ک قالبێکی زمانەوانیی بنەرەتی کە لەبازاری شیعربازیدا تا سەردەمی دابەزینی قورئانی پیرۆز باو بوون و بە کارهاتوون، ئەم قالبانە ژێرخانی بنیاتی زمانەوانیی شیعریان پێکەتێناو. زۆر لەم قالبانە تا دوا قورئانی بەردەوام بوون، تا ئێستاش هەندێکیان لای زۆر لە شاعیرەکان هەر زیندوون و بە کار دەهێنرێن، بەلام بەجیاوازی لە پڕۆزە بەکارهێنانیان لای هەریەکەیان. هەروەها ئەم قالبانە وەک یە کە یان داپشتەیی زمانەوانیی سەرەتایی وەها بوون کە بنیاتی زمانەوانیی گشتیی هۆنراوەکە یان دەقە ئەدەبیەکانی لەسەر بنیات نراو، زۆر دەگمەن بوو شاعیرێک یان نووسەرێک یان وتارییێک لەو قالبانە دەرچووێت و لای دابێت یاخود

قالیبکی دیکه‌ی زیادکردیبت که له بنیاته زمانه‌وانییه کۆنه‌که‌دا جیی گرتیبت.

به‌پاستی ئەم قالبانه لای خه‌لکی سه‌رده‌می نه‌فامیی پیش ئیسلام، وه‌ک پارچه‌ کارتۆنه‌کانی (جیگ سۆ) یان کاغه‌زی یاری وه‌هابوون، ئەوان چه‌ندین پارچه‌ی ئاماده‌کراو له‌به‌رده‌ستیاندا بووه‌ بۆ یارییه‌یکردن و پیکه‌یتانی په‌یکه‌ریکی زمانه‌وانی که له‌به‌رچاوماندا په‌نگه‌ نوێ ده‌رکه‌وێت، که هۆنراوه‌ و قه‌صیده‌کانیان بوون، به‌لام له‌پاستی و حه‌قیقه‌تیاندا نوێ نه‌بوون و به‌قالب یان که‌ره‌سته‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی که لێی دروستکراون کۆن بوون و شکه‌له‌ نوێیه‌کانیان له‌سه‌ری دروستکردوه‌ته‌وه‌. جا ئەمانه‌ی خواره‌وه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کن له‌و قالبانه‌، هه‌موویانم ته‌نها له‌سه‌ره‌تای هۆنراوه‌ و قه‌صیده‌کانه‌وه‌ وه‌رگرتوون، ئەمه‌ش به‌سه‌ به‌لگه‌یه‌ک بی‌ت له‌سه‌ر فراوانیی قه‌باره‌ی ئەم دیارده‌یه‌ له‌شیعر و هۆنراوه‌ی عه‌ره‌بیدا:

(وَمَنْ يَكُ ذَا... وَإِنِّي امْرُؤٌ إِنْ.. أَلَا هَلْ أَتَى عَنَّا.. أَلَا لَيْتَ شَعْرِي هَلْ.. أَلَا
أَنْعَمُ ضَبَّاحَا أُيُّهَا الرَّبِّعُ.. خَلِيلِي مَرَّ بِي.. أَمِنْ أَلِ أَسْمَاءَ الطُّلُولِ الدَّوَارِسُ..
يَا صَاحِبِي تَلَوْمَا.. وَدَّعْ أَمَامَةً إِنْ.. أَهَاجَكَ مِنْ أَسْمَاءَ رَسْمُ الْمَنَازِلِ.. سَمَا
لَكَ شَوْقٌ بَعْدَمَا كَانَ.. لِمَنْ طَلَّلَ بَيْنَ الْجَدِيَّةِ..).

له‌پاستیدا زمانی سروش (وه‌حی) هه‌موو ئەم پێوه‌رانه‌ی هه‌لگێڕایه‌وه‌، قالبه‌ به‌میرات به‌جێماوه‌کانی پارچه‌پارچه‌ کرد، له‌و تان‌وپۆ زمانه‌وانییه‌ کلاسیکه‌ ده‌رچوو و تان‌وپۆی تایبه‌ت به‌خۆی هێنایه‌بوون، قالبی

زمانه وانی نوئی بۆ خۆی داهینا که له دواتردا گوژم و له رزینیکی له تۆماری زمانى ئە دەبیى لای عەرەبدا دروستکرد. ئەم قالبە نوێیانە لە سەر بە شێکی پووبەرە زمانە وانییە که ی ئایە تەکانی قورئانی پیرۆز قەتیسەنبوون، بە لکو ئەو قالبانە هەموو ئەو پووبەرەى بە جۆرێک گرتەووە که تۆ لە پێی تاکە نمونەىەکی هەپەمەکیی وەرگیراو لە هەر پستەىەک یان قالبێک لە قورئانی پیرۆز، نا، بە لکو لە پێی بچووکتریش لە قالب "وەک گوزارشت یان دارپشتەو، دەتوانیت قورئانیبوونی ئەو قالبانە بەسەلمینیت و جیای بکەیتەو و نیشانی بکەیت.

زۆرینەى قالبەکانى قورئان، دووبارە نابنەووە تیایدا :

ئەم "خەسلەتە" زۆر تاییبەتەى قالبە قورئانییەکان دەگونجێت وامان لیبکات گومان ببەین که دووبارەبوونەوێان بەزۆری لە قورئاندا، سەرەپای نوێگەرییان و جیاوازیی هەموویان لە قالبە عەرەبییە ناسراوەکان، هۆکاری ئەوێە که بە ئاسانی دەیانناسینەووە و بەخێرایى درک بە قورئانیبوونیان دەکەین. ئەوێ سەیرە ئەوێ که لەو قالبە قورئانییانە دووبارە نابێتەووە لە قورئاندا سەرەپای ئاشکرایى ئەم دیاردەى دووبارەبوونەوێە، زۆر زۆرتەرە لەوێ دووبارە دەبێتەووە. زۆرینەى قالبەکان یەک جار لە قورئاندا دین نەزیاتر و لە گەل ئەوێ شدا خەسلەت و تام وچێژی تاییبەت و پوونی خۆیشی دەمینیت. هەرچى قالبە مۆییهکانى ئێمە، جا شیعەر و هۆنراوە بیت یاخود پەخشان، قورسە جیاکردنەوێان و سەقامگیرکردنى شکل و

بنیاتیان له بیر و زهین و یادگه ماندا ئەگەر چه ندين جار دووباره یان نه کهینه وه تا دهروونمان پێی رابیت و گوێکانمان پێی ئاشنا بیت. جا ئەوه تایبهتمه ندىیه کی دیکه ی سهیره له ناو تایبهتمه ندىیه کانی زمانى قورئانى دانادا: پاهاتن و هۆگریمان بهر قالبانه ی که هه رگیز دووباره نابنه وه و یه ک جار دین.

له وانه یه بوتريت: بۆچی هه رته نها قورئان تایبهت ده کهیت به بوونی قالبه ناوازه و تایبهته کانه وه، خو هه ر نووسه رێک قالبی تایبهتی خو ی هه یه بۆ نو سین که هه لگری خاسیهت و بنیاتی جیاکه ره وه ی خو یانن؟. ئەمه تا ئاستیک راسته، به لام نه ک تا ئەوپه ری. شیوازه مروییه کانی نو سین به هه موو جیاوازییه کانیانه وه هه میشه یارمه تیمان نادات له جیاکردنه وه ی خاوه نه کانیان هه ریه که و له وی دیکه، جا با له پووی کات و شوین (زه مان و مه کان) هه وه دووریش بن له یه ک. زۆرجار پوویدا وه دوو نووسه ر یان زیاتر، له شیوازی نو سینیاندا نزیکن له یه ک، به جۆرێک که لی مان تیکه ل ده بن. جا ئەم راستیه به وه زیاتر پوونده بیت هه که ته نها یه ک پرسته له نو سینى هه ریه که یان به ئین و به راوردی بکه ین له گه ل پرسته ی نو سه ره کانی دیکه دا. کى له ئیمه ده توانیت سه یرێکی ئەم قالبانه ی خوا ره وه بکات که به شیوه یه کی هه په مه کی و خیرا له چه ند ئەدیبه یکی جیاواز، دیرین و هاوچه رخ، کۆمان کردوونه ته وه، با جوان لێ وردیبه ته وه و پیمانبلت: کامیان ه ی "ئه لمه عه پری" و کامیان ه ی

"ئىبنولموقه ففەح" و كاميان ھى "ئىبنوحەزم" و كاميان ھى "تەھا
 حەسەن" و كاميان ھى "مستەفا سادق ئەپرافەقى" يە:
 (وَأَمَّا الْكِتَابُ فَجَمَعَ حِكْمَةً وَلَهُوَ - وَإِنَّ هَذَا لَيُؤَلِّدُ مِنَ الْحَزَنِ وَالْأَسَفِ غَيْرَ
 قَلِيلٍ - يَبْتَدِعُونَ أَسَالِيبَ وَمَنَاهِجَ فِي نَظْمِ الْكَلَامِ - لَا يَخَافُ عَلَى وَلَدِهِ مِنَ
 الْيُتِمِّ - وَلَكِنَّ الْفَنَّ الْبَيَانِيَّ يَرْتَفِعُ عَلَى ذَلِكَ).

بەپراستی ئەستەمە بۆ ھەریەكەمان جا چەندىك توانا و لىھاتووېى
 ئەدەبى و وردبىنىي پەخنەگرانى ھەبىتەت بىتوانىت ناوى پراستی ھەریەك
 لە و پىنچ نوسەرە بخاتە بەردەم پرستە پراستەكانى خويان، مەگەر بە
 پىككەوت شتى وەھا پوویدات، بەلام دانانى تاقە یەك ئایەت، ھەر ئایەتیک
 بىت، درىژ بىت یاخود كورت، لەنێوان ئەو پىنچ پرستە مرویيانەدا،
 سەرەپای جیاوازیی سەرەدەمەكانیان و دووری قوتابخانە ئەدەبىيەكانى
 خاوەنەكانیان، وادەكات زۆر بەئاسانى چ كەسى شارەزا و چ كەسىكى
 سەرەتایى دەستبەجى بە پەنجەكانى ئامازە بكات و بەوپەپى متمانەو
 بلیت: ئا ئەو یان ئایەتە. {خاوەنى ئەو پىنچ پرستە یەكلەدواى یەك
 ئەمانەن: ئىبنولموقه ففەح (كەلیلە و دیمەنە) ل/٦٨. ئىنوحەزم (طوق
 الحمامة) ل/٢١٦. تەھا حەسەن (فى الادب الجاهلي) ل/٣١٥. ئەلمەعەپپى
 (رسائل أبي العلاء المعري) ب/٣، ل/٥٨٧. ئەپرافەقى (وحى القلم) ب/١،
 ل/١٦}.

چړی قالبه قورئانییه ناوازهکان:

له پاستیدا نه و قالبه قورئانییانه ی که دووباره نابنه وه زور زیاترن له وهی
هه ژمار بکړین، زوریش ناسانه له هر لاپه پړه یه که له پړه کانی قورئانی
پیروزدا ده ستبخه یه سهر ژماره یه کی زوریان و بیانناسینه وه. جا بؤ ئه وهی
برپار و قسه کانمان بابه تیپانه بن و له ملا دانیه که و له ولا دانیه که نه بن،
له سهر یه که م لاپه پړه ی ته و او ی قورئان هه لویسته ده که ی، نه و لاپه پړه یه
له زورینه ی چاپه برده سته کانی قورئانی پیروزدا ئایه ته کانی ژماره (۶) تا
۱۶ ی سوره تی (البقرة) ده گړته خو، نه مهش بؤ ئه وهی چړی قالبه
قورئانییه کان و فره بیان تیايدا پوون بکه ینه وه. زور ناسان ته نها له م
لاپه پړه یه دا ده توانین به لایه نی که مه وه (۲۳) قالب بدوزینه وه که هریه که یان
بنیاتیک ی جیاواز و سهر به خو ی خو ی هیه، جیاواز نه که هر له قالبه
عه ره بییه کانی شیعر و په خشان، یان له قالبه کانی فره مووده ی پیغه مبه ری
خوا (درو دی خوی لیبتت)، به لکو جیاواز ته نانه ت له و قالبه قورئانییانه ی
دیکه که له هه مان پړه دا هاتوون. جا سهریر ده که ین ده بینین نه و قالبانه
سهره پای ناوازه بوونیان و جیاوازیوونیان و سهره پای کاریگه ری زمانه وانی
قورئان له سهر زمانه که مان و که مه ندکیشکردنی قه له می نوسه رانمان
به شتوازه بالاکی، به لام هیشتا زورینه ی نه و قالبانه تائه مپوش تاییه تن
به گوزارشتی قورئان نه که گوزارشتی مرفقه وه، هه رگیزیش له هیچ زمانیک ی
نه ده بی دیکه دا به دریزایی سهرده مه کان نابیینین:

سه یربکه ن و دیقه ت بده ن:

۱- (سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ).

- ۲- (وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ).
- ۳- (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا).
- ۴- (وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ).
- ۵- (وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ).
- ۶- (فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا).
- ۷- (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ). (دوباره‌ی قالبی ژماره ۲).
- ۸- (بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ).
- ۹- (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ).
- ۱۰- (إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ).
- ۱۱- (أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ).
- ۱۲- (وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ).
- ۱۳- (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ).
- ۱۴- (قَالُوا أَتُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ).
- ۱۵- (أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ). (دوباره‌ی قالبی ژماره ۱۱).
- ۱۶- (وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ). (دوباره‌ی قالبی ژماره ۱۲).
- ۱۷- (وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا).
- ۱۸- (وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ).
- ۱۹- (إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ). (دوباره‌ی قالبی ژماره ۱۰).
- ۲۰- (اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ).
- ۲۱- (وَيَعِدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ).

۲۲- (أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى).

۲۳- (وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ).

ته‌ن‌ها چوار قالب له‌م قالبانه، وه‌ك تیبینی ده‌كه‌ین، دووجار دووباره بوونه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ر (۲۳) قالبه‌كه هه‌موویان قالبی قورئانین و له‌هیچ كام له‌قالبه زمانه‌وانییه‌كانی ئیتمه، یان قالبه زمانه‌وانییه‌كانی فه‌رمووده ناچیت، ته‌نانه‌ت ده‌توانین له‌هه‌ر قالبیكى مرۆیی، شیعرى بی‌ت یان په‌خشانی، جیا‌یان بكه‌ینه‌وه ئه‌گه‌ر بی‌تو تیکه‌لیان بكه‌ین. جا ئایا عه‌ره‌به‌كانی سه‌رده‌مى نه‌فامی چۆن پووبه‌پووی ئه‌م زریانه‌ی گوزارشته ناوازانه بوونه‌ته‌وه كه له‌مه‌ككه هه‌لیكردووه ته‌سه‌ریان؟ ئایا پینگه‌ی زمانی قورئانی پیرۆز له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و دامه‌زراوه زمانه‌وانییه زه‌به‌لاحدا له‌كویدا‌یه كه پیش ئیسلام گه‌شه‌ی كردووه و بووژاوه‌ته‌وه؟ ده‌بی‌ت كاردانه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌كان، ئه‌وانه‌ی كه له‌بازاریكى زمانه‌وانیدا كه ته‌ن‌ها چه‌ند ده‌یان سه‌د دانه‌یه‌ك قالبی بنه‌په‌تیی كلاسكىی دووباره زیاتری تیدا نه‌بوو و تیدا نه‌ناسرابوو، خه‌ریكى مامه‌له‌ و ئالوویری قالبه‌كان بوون و پراها‌تبوون پیی، ده‌بی‌ت كاردانه‌وه‌یان چۆن بی‌ت وا كتوپر پووبه‌پوو بوونه‌وه له‌گه‌ڵ كتیبیكى تان‌وپۆ چنراو به‌هه‌زاران قالبی زمانه‌وانی نوێی ئه‌وتۆ كه نه‌شیعر و نه‌په‌خشانیان له‌پیشتردا شتی وایان به‌خۆیانه‌وه نه‌دی‌بوو، و له‌دواتریشدا هه‌رگیز شتی وه‌ها به‌خۆیانه‌وه نابینن؟

سروشتي قالبی قورئانی و دارشته گه ی؛

جیاوازیبون و تاقانه بونی قورئان له ههردوو قالب و وشه کانی و پاشان له په یوه نندی وشه کان و په یوه نندی داپشته و گوزارشته کانی به یه کتره وه، زمانیکی تایبته و جیاکراوه پیکده هیئت و دروست دهکات که ته نانهت بۆ خوینهری ئاساییش ئهسته مه له گه ل شیوازه مۆییه ناسراوه کاندایه تیکه لئ بکات. ئهوه ی واما لیددهکات که پرسته ی قورئانی و پرسته ی مۆی جیا بکه یه وه، له راستیدا نه وشه قورئانییه تایبته و تاقانه ییه کانه به ته نها، ههروه ها نه ئه و داپشته نه یه که وشه کانی له سه ر داپژراوه، نه ئه و پیتمه په وان بیژییه هارمۆنییه یه که به ده وری داپشته کاندایه، ههروه ها نه ئه و وینه قورئانییه نوئیانه یه که سه رسامی کردوین، نه ئه و مانا ئیلاهییه نوئیانه یه که به دانایی و هه یبته و هه میشه ییبوون و بالابوونیان به سه ر مانا مۆی و خاسیه ته کانیاندا جیا ده کرینه وه و تایبته ده بن، ههروه ها نه ئه و وتاره ئاسمانیه تاقانه یی و ناوازه یه شه که تواناداری ته واو به توانا و متمانهداری ته واو متمانن و ده ستبالاتا و ئاگادارکار و فه رماندار و بالاترن به سه ر پۆخی لاوازی مۆییه کاندایه، نا، هه موو ئه مانه نین به ته نها... به لکو هاو ته ریب له گه ل هه موو ئه وانده دا ئه و "قالب و داپشته" یه که هه موو ئه و په گه زانه کۆده کاته وه و ده یانخاته پال یه ک و به وه ش یه که ی زمانه وانی بچوکی ئه و تۆی لی دروستدهکات که له نیتوان خۆیاندا پرسته یان قالبی به جوړیک دروستدهکهن که ئه گه ر له گه ل هه زاران پرسته یان قالبی زمانه وانی

مرویددا تیکه ل بکرین ده توانن گوزارشت له خوین بکه ن و، بنیات و تاییه تمه ندیی وشه و گوزارشت و په وانبیزی و پیمه کانیان بینه گو و قورئانیبوونی خوین بسه لمیتن.

له پاستیدا بچوکتین گوزارکاری له قالبی قورئانیدا ده بیه هوی نه وهی که کیشی خوین له ده سته ده ن، (کیش، به واتای کیشی زمانه وانی، الوزن). جا قالبه قورئانییه کان به قه ده ر ژماره یان کیشیان هیه، نه وه کیشانه ش نه له سه ر "هه ر ه کات و سکون" (له ره و ناله ره) دامه زراون، وه ک چۆن له کیشی شیعریدا هیه، نه له سه ر پسا مرویه کانی نیمه ش له پیکه سته پی و هارمونیاندا، چونکه چه ندین جار نه و قالبه قورئانیانیه له و پسا مرویه کانی نیمه ده رچوون که چی نه و ده رچوونه بووه ته هوی زیاتریوونی نه رمی و ناسکی و باشت ده ربپنیا ن. نه ها سه یری بکه نه مه شه ش (میم) له نه یه تی (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ) (البقرة: ۱۱۴) به دوا ی یه کدا دین که له پووی جوانخویندنه وهی قورئان (ته جوید) نه وه به مشیوه یه ده خوینریته وه: (أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ)، هه روه ها نه مه ش هه شت دانه (میم) که له نه یه تی (وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ) (هود: ۴۸) به دوا ی یه کدا دین که له پووی جوانخویندنه وهی قورئان (ته جوید) نه وه به مشیوه یه ده خوینریته وه: (أُمَمٍ مِّمَّنْ مَنَعَ)، که چی له گه ل نه م به دوا ی یه کدا هاتنی یه ک ده نگه وه هه ست به و قورسی و زمانتیکه لبوونه ناکه ین که نه گه ر هه مان شت له زمانی مرویی خو ماندا پووبدات خیرا هه سستی پی ده که ین. به پاستی (کیش) یان (پیم) ی قورئانی له پیکه پنیانیدا چه ند

هۆكار و پرهگه زى په نهانى ديكه به شدار ده بن كه هه سته كه م ئامرازه
 په خنه يه كانمان هيشتا ده سته وسانن له وه دا هيچ يارمه تيبه ك پيشكه ش
 بكن تا بيان دوزينه وه و دياربيان بكن. ئه م پاستيه ش ژماره يه ك
 له بېرمه نده خوړئاواييه كان ئه وانه ي كه له تويزينه وه كانياندا بهر خورديان
 له گه ل قورئاندا هه بووه جه ختيان له سره كړدووه ته وه و باسيان
 له پرهنگدانه وه سه يره كانى قورئان كړدووه له دهر وونياندا ته نانه ت نه گه ر
 له مانا كه يشى تينه گه يشتب، هه روه ك له م نوسينه ي (جيفرى لانج) ي
 نوسه رى ئه م ريكي ئه و پاستيه ده بينين:

"پيوست به وه ناكات مروؤ مسولمان بيت تا هه ست به م هيزه
 ناسروشتيه ي قورئان بكن، چونكه زور كه سى (نامسولمان) پاش
 دركردن به نمونه ي ئه م تيبينيانه و به ويانه وه ئيسلاميان
 هه لېژاردووه. هه روه ها، زور له وانه ي كه تويزينه وه يان له باره ي ئيسلامه وه
 كړدووه له كه سانى نامسولمان، بريارى ئه وه يان داوه (كه ئيسلام
 هه لېژين). "ئارسه ر جيه ئاريه رى" زاناي زمانى عه ره بى، به پره گه ز
 به ريتانى، باسى ئه وه ي كړدووه كه چو ن قورئان له ماوه يه كى ته نگه به ر و
 نارپه حه تى ژيانيدا پشتگيرى بووه. وتويه تى: گويگرتنى ئه و بو قورئان كه
 به زمانى عه ره بى ده خويزاويه وه بو ئه وه ك گويگرتنى بووه له ترپه ي
 دلى. هه روه ها "فريدريك دينى" نوسه رى نامسولمان، باسى ئه و "ئهمونه
 ناوازه دله پاكويه" ده كات كه مروؤ هه نديكجار كاتيك قورئان
 ده خويزينه وه پياده ي ده كات (و هه ستي پيده كات) كاتيك خويزه ر

ده سنده کات به هه سترکردن به "ئاماده گیه کی ناپوون، هه نديکجار ترسینه ر"، جا له جياتی ئه وهی قورئان بخوینیتته وه خوینهر هه سنده کات ئه وه قورئانه خوینهره که ده خوینیتته وه". (سه رچاوه: حتی الملائكة تسأل، جيفري لانج، و: زين نجاتي: ۱۹۵).

به لام گرنگه ئاگامان له وراستیه ش بێت که له وانهیه هه نديکجار به هوی سه رقالييمان به دۆزینه وهی سروشتی نوێی تان وپۆی زمانه وانیهی قورئان" له وراستیه بێئاگا بیهن، ئه وه ش ئه وهیه که ئه م تان وپۆ نوێیه تا ئه مپۆشمان هه ر به نوێ و تازه یی ماوه ته وه. هه موو شتیکی نوێ که ئه مپۆ پینوس نوسی بیتی یان به سه ر زاری مرۆفیکدا هات بێت ئه وا هینده ی پینه چووه بۆ سه به ینی کۆن بووه، ئا ئه و قالبه زمانه وانیهیه که شاعیری سه رده می نه فامی پیشکه شی کردوون کاتیک بۆ یه که مجار هیناوانی، نوێ و تازه بوون، به لام هینده ی پینه چووه کاتیک که شاعیری دواتر و دواتر له شیعره کانیاندا هیناویانه و به کاریانه ئناوه، ئیتر بووه ته قالبیکی کۆن و دووباره. به لام قالبه قورئانییه کان زۆرینه یان زه مه نیان گرتووه و کات و زه مه ن له و ساته دا که قالبه قورئانییه که دابه زیوه وه ستاوه و پێگه ی نه داوه که سی دیکه بۆ هه میشه دووباره ی بکه نه وه.

جا هه رچه نده زمانی فه رمووده ی پێغه مبه ریش (سه لامی خوی لیبتت) به هه ردوو شیوازه جیاکراوه و جیاوازه که یه وه: فه رمووده ی قودسی و فه رمووده کانی پێغه مبه ری خوا خۆی، ئه وه نده تاییه ته ندیهی هه یه که جیای بکاته وه و ئاستی له پووی په وان بێژی و زمانپارای و جوانیه وه

به رزیکاته وه بۆ ئاستیکی ئاناسایی، به لام هیشتا ئه و تاییه تمه ندییه
 مرییه سه ربه خۆیه ی خۆی پاراستوه که به پوونی و بی گری له ئیعیازی
 زمانه وانی ئیلاهی جیای ده کاته وه . بیهینه به رچاوی خۆتان به پیره به ری
 کارگه یه ک کریکاره کانی کۆبکاته وه و وتاریکیان بۆدات، ده یه ویت
 له وتاره که یدا پیانبلت هه رکه سیکیان به رپرسیاریتی هه له کانی
 له نه ستۆی خۆیدا یه ، و بۆ گه یاندنی ئه و مانایه ش پییباش بوو سوود له م
 گوزارشته قورئانییه ئاشنایه وه ربگریت:

(وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) (فاطر: ۱۸). (هیچ گونا هباریک گونا هی
 که سانی دیکه هه لئاگریت). به لام به پیره به ره که نایه ویت هه مان گوزارشته
 قورئانییه که دووباره بکاته وه و هه ولده دات لای خۆیه وه وشه ی دیکه ی بۆ
 دابنیت به بی ئه وه ی بنیاتی زمانه وانی گوزارشته قورئانییه که بگۆریت، بۆ
 ئه م مه به سته پییباش بوو که وشه ی "یحمل" و له جیاتی وشه
 قورئانییه که ی "تَزِر" دابنیت، وتی:

(وَلَا يَحْمِلُ حَامِلَةٌ حِمْلَ أُخْرَى)، که هاومانای ئایه ته که ده گه یه نیت، ئه و
 هه ر به وه ی که قالبه قورئانییه زۆردیارو جیاکراوه که ی خواست ئیتر
 له سنوری وه رگریتن (اقتباس) و تیه لکیشکردن چوه ده ر چونکه
 قالبه که ی وه ک خۆی هیشته وه و ته نها وشه مرییه کانی خۆی کرده به ر و
 ته نها ئه وه نده شی به س بوو که وشه یه کی دیکه ی خسته جیگه ی وشه
 قورئانییه که، که هه مان مانا قورئانییه که و هه مان کیشی هه بوو، به لام
 سه ره پای ئه وه دیقه ت ده ده یین ئه و مه خلوقه زمانه وانییه ئیفلج و جی

گالته جاري و به زه بيهی هتايه بون که من ليره وه خه ريکه به پونی ئه و
گالته پيکردن و به زه بيه ده بينم به سهر پوی ئیوه وه کاتيک گوزارشته که ی
به پيوه به ری کارگه که که ده خویننه وه .

سورته تیکی هاوشیوه بهینن :

ئیت هر ئابه و شیوه یه ش باو و با پیرانمان له پابردودا پیکه نیون و
ئیمه ش ئیستا، پیکه نینمان دیت و گالته ده که ی و به زه بییمان دیته وه به و
هه وه هیچ و به رده و امانه ی که سانیک که ده یانه ویت له قورئان و ئیسلام
بدن و بو ئه و مه به سته ش هه و لده دن په یکه ری زمانه وانی شیواو دابنن
و بانگه شه ی ئه وه بکه ن ئه وه سورته ی قورئانین. جا چه ندیک ساخته کاران
هه و ل بدن شتیک بخه نه ناو قورئانه وه که قورئان نییه یان پرسته یه ک
یاخود گوزارشتیک داپرژن یان شتیک که ئه وان بانگه شه ی ده که ن گوايه
سورته دابنن، ئه و تاییه تمه ندیه و شه یی و دارپشته بیه کانی قورئان و
قالبه تاییه ت و جیاوازه کانی ئاشکرایان ده کات، پیک وه ک چۆن ئیستا
تاقیکردنه وه ی (DNA) له تاقیگه ی پزیشکاندا هر که سیک ئاشکرا ده کات
که بیه ویت مندالیک بداته پال که سیکی دیکه یان کاریک بداته پال
بکه ریکی دیکه . به پاستی جه سته ی زمان و زمانه وانی قورئان هه موو
خوینیکی زمانه وانی نو ی پده ده کاته وه که بمانه ویت بیکه یه ناوی، ئه و
گروپه خوینه سه رپيچیکاره به هه لکوتانه ناو جه سته که هه رچی خانیه
ده ورو به ری خوی هه یه پیس ده کات.

قالبی پیغہ مہرانہ، قالبی زمانہ وانایی فہرموودہ:

جا بۆ نۆر دور بۆین؟ ئا ئو و تہ فہرموودہی پیغہ مہبری خوامان
لہ بہرہ ستدایہ (دردی خوی لیبت)، ئایا ئو و تہی بہ سہر زمانی ئاسماندا
جیبہ جی دہ بیت بہ سہر زمانی فہرموودہ شدا جیبہ جی دہ بیت؟ ئاخۆ
ئہ گہر ہمان ئہ زمونی پیشوو بہ سہر فہرموودہدا جیبہ جی بکہین
دہ قیچی جی پیکہ نین و بہ زہیمان دہ ستدہ کہ ویتہ وہ؟ ئہی چۆن دلنیا
بین زمانی پیغہ مہبری پێژدار سہرہ پای گہورہیی ئو زمانہ و بالابوونی و
تاقانہ بوونی شیوازہ کہی، بہ لām ئویش ہەر زمانیکی مروییہ و ہہ لگری
ئو و یہ دزہ بکریتہ نیوان دپہرہ کانی یا خود ساختہ کاری تیدابکریت؟ جا
جاریکی دیکہ و بۆئہ و تہی بنہ مای "ہہ لپژاردن" لہ توپژینہ وہ کہ ماندا
پہرہ و نہ کہین، و کار بہ بنہ مای "یہ کہ مینہ کان" بکہین کہ بہ ہمان
بنہ ما ئیشمان لہ سہر قالبہ زمانہ وانییہ کانی یہ کہ م لاپہرہی قورئانی پیروژ
کرد و پاشانیش بۆ لایہنی جیبہ جیکاری کردارہ کی لہم بہ شہی
کتیبہ کہ ماندا بہ ہمان شیوہ یہ کیک لہ و سورہ تانہ مان ہہ لپژارد کہ زو
دابہ زیون لہ قورئاندا کہ سورہتی (المدثر)، ئہ مجارہش فہرموودہ یہ کہ
دینین بۆ تاقیگہ زمانہ وانییہ کہ مان کہ دہ ستپیکی یہ کیک لہ بہ ناوبانگترین
کتیبہ کۆکراوہ کانی فہرموودہی پیروزی پیغہ مہبری خواہ، کہ ئویش
کتیبی (ریاض الصالحین) ی ئیمامی نہ وہ وییہ، بۆچی؟ تا ئو جیاوازییہی
نیوان زمانی ئیلاہی و زمانی پیغہ مہرانہ پوونبکہینہ وہ کہ بیگومان لای
ہیچ کہ سیکی دروستبینیش شاراوہ نییہ:

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رضي الله عنه - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - يقول: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ". مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ).

واته: له عومهری کوپی خه تتابه وه خوا لئی پازی بیت گتپردراوه ته وه
 فهرمودیه تی: گویم له پیغه مبهری خوا بوو درودی خوی لیبت ده یفرممو:
 به پاداشتی هه موو کرده وه کان به پتی نیاز و نییه ته، هه موو که سیکیش
 به پاداشتی نیاز و نییه تی خوی ده گات، که و ابوو هه رکه سیك کۆچکردنی
 له مه که وه بو مه دینه بو لای خوا و پیغه مبهره که ی بوو بیت، نه و
 کۆچه که ی قبوله و بو لای خوا و پیغه مبهره که ی ده بیت، هه رکه سیکیش
 کۆچکردنه که ی له بهر کاریکی دونیایی بیت یاخود بو گه یشتن به ئافره تیک
 بیت تا هاوسه رگیری له گه لدا بکات، نه و کۆچه که ی به پتی نییه ته که یه تی
 و بو نه و شته بۆیده نووسریت که کۆچی بو کردوه."

جا نه نجا دیقه ت بده، زور ئاسانه بو هه ریه که مان گوزارشتی تاییه تی
 خوی به به کارهینانی قالبه زمانه وانیه پیغه مبهره که ی که له سه ره تای
 فهرموده که دا هاتوو، دروست بکات: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)، بو نمونه
 بلیت: (إِنَّمَا الْعِبْرَةُ بِالنَّاتِجِ) (په ند له نه نجامدایه) به بی نه وه ی ترسی
 نه وه ی هه بیت له نه ریته زمانه وانیه مروییه کانمان ده ریچیت یان بترسیت
 خوی خستبیت بهر تانه وته شه ری گالته پیکردن یاخود پوبه پوی په خنه ی

كه سيك بيهته وه. ههروه ها زۆر ئاسانه پرسته مروپيه تايبه تهكه ي خۆت له سه ر بنه ماي قالبه زمانه وانپيه پيغه مبه رانه كه ي دواي قالبى يه كه م دابريژيت: (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَىٰ)، بۆ نمونه بلييت: (وَإِنَّمَا لِكُلِّ مُتَسَابِقٍ مَّا أَحْرَزَ) (هه ر پيشپر كيكر يك به پاداشتي بردنه وه كه ي ده گات) به بۆ ئه وه ي هه ست به هيچ نه نكييه كي زمانه وانپي بكه يت، يان ترسي كۆمينت، قسه يه كي گالته جارانه ي كه سيكت هه پيت. ههروه ها ئاسانه به زمانى ساده ي خۆت پرسته يه ك دروست بكه يت له سه ر شيواز و پيتمى به شه كانى ديكه ي ئه وه فرموده يه، بۆ نمونه بلييت: (فَمَنْ كَانَتْ غَايَتُهُ الْجِهَادُ، فَأَجْرُهُ عَظِيمٌ، وَمَنْ كَانَتْ غَايَتُهُ مَالًا يَرْبَحُهُ أَوْ شُهْرَةً يَنَالُهَا، فَأَجْرُهُ هُوَ مَا اخْتَارَ لِنَفْسِهِ)، (ئه وه ي مه به ستي تيكۆشان بيت، ئه وه پاداشتي گه وريه ي بۆه يه، ئه وه يشى ئامانجى پاره يه ك بيت به ده ستي به يتييت يان ناوبانگي ك بيت پيبيگات، ئه وه پاداشته كه ي هه ر ئه وه يه كه بۆ خۆي هه لبيژاردوه و مه به ستي بووه)، به بيته وه ي هيچ گالته پيكر دنيك يان بيزارپيه ك لاي ئه وه كه سانه دروست بكات كه ده يخويننه وه يان گوپيستت ده بن.

ئه وه ي پاستى بيت زمانى فرموده ي پيغه مبه رى خوا به هه زاران فرموده ي هه لبه ستر او ي تيخزينزراوه، به لام ئه مه ماناي ئه وه نپيه كه زاناكانمان ده سته وسان بووين له به دوا داچوونى ئه وه فرموده دزه كردوه هه لبه ستر او نه دا. ئه وان توانيان به سيسته مه سه ركه وتوه كه ي پاستاندين به شيوه يه كي نيمچه دلنيا و كۆتايى فرموده ي پاست و (صحيح) له فرموده ي هه لبه ستر او جيا بكه نه وه. (جيى ئاماره يه پيغه مبه رى

سەرور سەلامى خاۋى لىيىت لەچەندىن فەرمودەدا ھۆشيارى داۋە
 لەئەگەرى پودانى ئەو دزەکردنە، و زياتر لەبنەمايەكى بۆ مسولمانان
 داناۋە بۆجياکردنەۋەى وتەكانى لەوقسانەى كە ئەگەرى ھەيە
 درۆھەلبەستان و نەياران بەناۋى ئەۋەۋە بىنوسن، ۋەك چۆن لەم
 فەرمودەدا ھاتوۋە:

"ئەگەر گوڭبىسى وتەيەك بوون لەمنەۋە گىڭدرايىتەۋە دلتان پىي
 ئاشناۋو، مودتان بۆى نەرم بوو و پوخسارتان بۆى كرايەۋە و واتان
 دەبىنى كە نزيكە لىتان، ئەۋا من لەئىۋە نزيكترم پىي (ئەۋە وتەى منە)،
 ئەگەرىش گوڭبىسى وتەيەك بوون لەمنەۋە گىڭدرايىتەۋە دلتان پەتى
 دەكردەۋە و موو و پوخسارتان پىي گرژ دەبوو (ۋاتە خەرىكە بىزارىتان
 بەرامبەرى لەسەر موى جەستە و پىستان دەردەكەوت)، و واتان دەبىنى
 دوورە لىتانەۋە، ئەۋا من لەئىۋە دورترم لىيەۋە"، ئىمامى ئەحمەد
 گىڭراۋىە تىيەۋە).

نویگه‌ریی داپشته و گوزارشت:

به‌لگه‌ی ناویت که بلیین کاتیک باسی داپشته و گوزارشت و قالب و په‌یوه‌ندییه زمانه‌وانییه‌کان ده‌که‌ین له قورئاندا و لییان ده‌کۆلینه‌وه، هه‌ندیگجار پوه‌پوی هه‌ندیگ گران و ئاسته‌نگ ده‌بینه‌وه له دیاریکردنی سنوریکی پھونی نیوان ئه‌و په‌گه‌زانه‌ی باسماں کردن، به‌لام ئیمه هه‌ولده‌هین له‌ژیر ئه‌م ناویشانه‌دا ئه‌و ناوچه‌یه نه‌به‌زینین که گوزارشت و داپشته به‌شیانکردوه بۆ خۆیان، بۆ نمونه ناگه‌پیینه‌وه بۆ ناوچه‌ی تاک‌وشه‌ی پھوت له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌م ناوچه‌یه تایبه‌ته‌نه‌ها به‌ وشه و ده‌سته‌واژه‌کان، ناچینه پیشیشه‌وه بۆ ناوچه‌ی چاروشه‌وزیاتر له‌به‌رئه‌وه‌ی ناچارماں ده‌کات باره‌که‌ماں له‌سنوری قالبدا بخه‌ین که یه‌که‌یه‌کی زمانه‌وانی گه‌وره‌یه که ده‌کریت داپشته و گوزارشت بگرتنه خۆی یان ئه‌م دووانه بچنه ناویه‌وه، به‌لام ئه‌و: واته قالب ناچیتته ناو ئه‌وانه‌وه و ئه‌وان قالب ناگرنه‌وه. له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مايه لی‌ره‌دا ته‌نه‌ها ئه‌و ریشانه دیاریده‌که‌ین که به‌زۆری له‌دوو یان سیّ وشه پیکدین له‌وانه‌ی که له‌سه‌ر بنه‌مايه‌کی زمانه‌وانی پیزمانی یان په‌وانبیزیی نویی ئه‌وتق بنیاتده‌نرین که زمانی عه‌ره‌بی پیش قورئان نه‌یناسیون و پێیانناشنا نه‌بووه. به‌لام زۆرجار سنوری نیوان داپشته و گوزارشت به‌جۆرێک تیکه‌ل ده‌بن که بۆ جیاکردنه‌وه‌یان پوه‌پوی بارگرانی ده‌بینه‌وه، له‌به‌رئه‌وه له‌م توژینه‌وه‌یه‌دا وارپیککه‌وتووین که:

"دارپشته - التركيب" نه وه بيت که مانايه کی ته واومان ناداتی و زۆرینه ی مادده خاوه کانی بریتین له ئامراز و پیته کان.

"گوزارشت - التعبير" یش نه وه یه که مانايه کی ته واو یان نیمچه ته واومان ده داتی و زۆرینه ی مادده خاوه کانی شی بریتین له ناو (الاسماء) یا خود کردار (فرمان - الافعال).

دارپشته ی قورئانی:

قورئانی پیروژ به یه ک جار و له ماوه ی چهند سالیکی که می دابه زینیدا، هه زاران دارپشته و گوزارشتی نویی بۆ عه رب هینا که سوره ته کورت و درێژه کانی وه ک یه ته ژێ بوون لیان، زۆریشیان چوونه ناو فره نه نگه ی زمانه نه ده بیی و پۆژانه ییه که یانه وه، نه گه رچی زۆرینه ی ته نها له سه ر قورئان خۆی کورت بوویه وه و ناوازه بوون و جیاوازی بوونه زۆره که یان پێگه ی پێنه دان خۆیان بخزیننه ناو نه وه فره نه نگانه وه.

ئایه ته کانی خوای گه وه ره پۆژانه ده خوینننه وه، له وانه یه ده یان له م دارپشته نه له هه ر خویندنه وه یه کدا به سه رماندا تێپه ر بیت به بی نه وه ی هه رگیز هه لۆیسته یه کیان له سه ر بکه یین یا خود شتیکی نا ئاسایی یان نا پووینی تیدا به دی بکه یین، نه مه ش به هۆی نه وه وه یه که ئولفه تمان به و دارپشته نه گرتووه و پاهاتووین که له قورئاندا پیشبینیی شتی دیکه ی جگه له وه نه که یین. به لام نه گه ر له سه ر خو که می که له سه ر یان پابه ستین، و یادگه مان له و پاهاتنه به زمانی قورئانی پیروژ به تال بکه یینه وه و بگه رپێنه وه بۆ زمانی ئاسایی نه ده بی یان پۆژانه یی خۆمان به جوړیک وه ک بلایی هیه زمانیک نازانین جگه

له مه، نه وکات خو مان پويه پړو له گه ل زمانیکي ته واو نويدا ده بينينه وه که
 سهره پای نه وهی له سر بنه مای زمانی مړیي نیمه بنیات نراوه، به لام هیچ
 په یوه ندییه کی به م زمانه مړییه ی نیمه وه نییه. ورن له گه لمدا نه م
 دارپستانه بخویننه وه که زوړینه یان زوړ له قورئاندا دوویاره بوونه ته وه، نه نجا
 بزنان چون به چاوپیدا خشان د نیکي خیرا جیاوازیوون و تاییه تیوونیان له چاو
 دارپسته مړییه کانی نیمه دا که له ته نیشتیانه وه پیشنیازم کردوه،
 پوونده بیته وه بو تان:

- (مَنْ ذَا الَّذِي): (من الذي).
- (هَلْ عَسَيْتُمْ). (هل ينتظر منكم).
- (فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا). (فما داموا عاجزين عن أن يأتوا).
- (بَعْدَ إِذٍ). (بعد أن).
- (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا). (وهكذا جعلنا).
- (وَإِنْ كُلًّا لَمَّا). (وكل واحد منهم).
- (إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا). (كاد أن يضلنا).
- (أَوَلَوْ جِئْتُكَ). (حتى إن جئتُك).
- (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ). (فلما جاء).
- (إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ). (إننا سنغلبهم).
- (فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ). (آمنين هنا).
- (قَلِيلًا مَّا). (ما أقل).

دارپشته و گوزارشته نوییه کان له سوره تی (الْمُدَّثِّرُ ۱۰):

سه ره پای سنورداریوونی ئاماده گیی دارپشته له دهقه کانماندا به گشتی، له بهرئه وهی وهك باسما ن کرد به شیوهیه کی سه ره کی پشت به ئامپازه کان ده به سستی، به لام هیشتا ده توانین له سوره تی (الْمُدَّثِّرُ) دا ئه م دوازه دارپشته نوییه ی خواره وه بدۆزینه وه:

(فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ - كَلَّا إِنَّهُ - فَقُتِلَ كَيْفَ - ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ - إِنَّ هَذَا إِلَّا - وَمَا أَدْرَاكَ مَا - كَذَلِكَ يُضِلُّ - كَلَّا وَالْقَمَرِ - لَمْ نَكُ مِنْ - فَمَا لَهُمْ عَنْ - كَلَّا بَلْ لَا - إِلَّا أَنْ يَشَاءَ).

هه رچی سه باره ت به گوزارشته نوییه کان ی سوره ته که یه، ئه و له وانه یه ئه وه له پیشتر بیټ که له خو مان بپرسین: جا بۆ هه ر له بنه پهدا هیچ گوزارشتیکی ناتازه و نانوی له سوره ته که دا هه یه؟ سوره تی (الْمُدَّثِّرُ) له (۵۶) ئایه تی له دوو لاپه ره که متر پیکدیټ، زۆرینه ی ئایه ته کانیشی (به لایه نی که مه وه ۳۰ ئایه تی) له دوو وشه یان سی وشه زیاتر نابن، که چی له گه ل ئه وه شدا ده توانین له سوره ته که دا نزیکه ی (۵۶) گوزارشتی قورئانی نوی بژمیرین. ئه نجا قه باره ی بارسته ی گوزارشته نوییه کان ی سوره ته که تان هیتایه به رچاوی خو تان چه نده یه؟ (۵۶) گوزارشت له گه ل (۱۲) دارپشته ی نوی، هه موویان له (۵۶) ئایه تدا هاتوون که ژماره ی وشه ی زۆربه یان له دوو وشه یان سی وشه تینا په رپټ، ئه مه ش واته: گوزارشته نوییه کان هیچ پووبه ریکی ئه وتویان به جینه هیشتووه - ئه مه ئه گه روا دابنن به جییان هیشتووه - بۆ ئه و گوزارستانه ی که عه ره ب پیش قورئان

زانپونی. جا له وهش مه زنترو سه يرترو سه رسوپهينه رتر ئه وهيه (٥٢) له و
 گوزارشتانه (٥٢ له كۆي ٥٦) ته نها له سوره تي (الْمُدَّثِّر) دا هاتوون و له ههچ
 سوره تيكي ديكه دا دووباره نه بوونه ته وه. ئه م راستيه ش سه رله نوێ نه ك
 ته نها نوێگه ریی زمانی قورئانمان بۆ دووپات ده كاته وه به لكو ئه وه مان بۆ
 دووپات ده كاته وه كه هه ر سوره تيك كه سايه تیی زمانه وانیی سه ربه خوی
 خۆبيشی هه يه، كه ئه مه له به شی دووه می توێژينه وه كه ماندا سه باره ت به
 سوره ته كورته كان به رده وام له سه ری ده وه ستین و قسه ی له سه ر
 ده كه ين. ئه مانه ی خواره وهش گوزارشته نوێه كانی ئه م سوره ته ن: -

(يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ - قُمْ فَأَنْذِرْ - وَرَبِّكَ فَكْبَرُ - وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ - وَالرُّجْزَ
 فَاهْجُرْ - وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ - وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ - فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ - يَوْمَ
 عَسِيرٍ - عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ - ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا - وَجَعَلْتُ لَهُ
 مَالًا - مَالًا مَمْدُودًا - بَنِينَ شُهُودًا - مَهْدَتْ لَهُ تَمْهيدًا - يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ -
 كَانَ لآيَاتِنَا عَنِيدًا - سَأَرْهُقَهُ صَعُودًا - فَكَّرَ وَقَدَّرَ - فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ -
 عَبَسَ وَبَسَرَ - أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ - سِحْرٌ يُؤْثَرُ - سَأُصْلِيهِ سَقَرَ - لَا تُبْقِي وَلَا
 تَذَرُ - لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ - أَصْحَابَ النَّارِ - وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ - فِتْنَةً لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا - الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ - يَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا - فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 - أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا - يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ - جُنُودَ رَبِّكَ - ذِكْرَى لِلْبَشَرِ -
 وَالْقَمَرِ - وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ - وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ - لِإِحْدَى الْكُبَرِ - نَذِيرًا لِلْبَشَرِ
 - أَنْ يَتَّقِدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ - بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً - أَصْحَابَ الْيَمِينِ - فِي جَنَّاتٍ
 يَتَسَاءَلُونَ - يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ - مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ - لَمْ نَكُ مِنْ

المُصَلِّينَ - وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ - نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ - يَوْمَ الدِّينِ -
 نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ - أَتَأْتُوا الْقَبْرَ - شِقَاقَةَ الشَّافِعِينَ - عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ -
 - حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ - فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَوْ - يُؤْتِي صُحُفًا مُنَشَّرَةٌ - لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ - إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ - فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ - يَشَاءَ اللَّهُ - أَهْلُ التَّقْوَى - أَهْلُ
 الْمَغْفِرَةِ).

جا جگه له ههردوو گوزارشستی (لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ - يَشَاءَ اللَّهُ) كه
 ههردووکیان دواتر بوونه به شیک له فرههنگی زمانهوانی فرههیمان،
 ته نانهات پۆزانه یشمان، ئیتر هه موو گوزارشسته کانی دیکه تا نه مپۆشی
 له گه لدا بیت ته نها و ته نها وهك گوزارشستی قورئانی ماونه ته وه.

وشه گان و ئیجازی کوکردنه وه له نیوان "نویگه ری و پرونی":

سوره ته کانی قورئانی پیرۆز پرکراون به ژماره یه کی زۆر وشه ی نوێ.
 نه مهش پالی به زۆر کهس له گومانکاره خۆرئاواییه کانه وه ناوه که
 بانگه شه ی نه وه بکه ن زمانی قورئان عه ره بی نییه، وهك بلایی قورئان
 خۆی به پاشکاوانه و زیاد له جارێک جه ختی نه کردبێته وه له سه ره نه وه ی
 به "زمانیکی عه ره بیی پاراو" دابه زیوه. یه کێک له دوا هه مین نه وه که سانه ی
 زیاده په و بیان له م بانگه شه یه دا کردوه "کریستوف لوکسنبرگ" ی
 خۆره لاتناسی نه لمانییه که له کتێبه که یدا به ناو نیشانی (خوێندنه وه ی
 سریانی - ئارامی بۆ قورئان) که به زمانی نه لمانی سالی ۲۰۰۰ ده رچوه وه
 گومانی نه وه ده بات گوایه قورئان محمه د "دایناوه" و له پاشخانیکی

کریستیانوه وه ریگرتووه. {چیرۆکی پاشخانی کریستیانی، بهردهوام خۆره لاتناسان و مژده ده ده ران ده یجونه وه و ده یلینه وه}، ههروه ها ده لیت گوايه زمانی قورئان عه ره بی نییه به لکو سریانی/ئارامیه و زمانی ئه و بازرگانانه یه که که ده چونه مه که و تیکه لی خه لکه که ی ده بوون، ئه و خۆره لاتناسه پییوايه و اتا و ماناکانی قورئان به پیی ئه م "پاستیه" ته و او جیا وازه له بۆچونی موفه سسیره مسوڵمانه کان.

Christoph Luxenberg. The Syro-Aramaic Reading of the Koran: A Contribution to the Decoding of the Language of the Koran. English Edition. Germany: 2007].

له پاستیدا ئیعجازی وشه سازی ته نها له نوێگه ری وشه کانی قورئاندا خۆی نابینیته وه و به س، چونکه ئه م وشانه — به پێچه وانه ی بانگه شه که ی لوکسنبورگه وه — له سه ر داڕشته و پێوه رگه لی ئه و تو هاتوون که له برپه ری پێسا زمانه وانیه کانی زمانی عه ره بین، ته نانه ت ده توانین بلیین تاقه وشه یه کی قورئانی ش له و داڕشته عه ره بییه ده رناچن، به لام سه رسامیه که له وه دایه که هه موویان له چێوه ی ناوکویه کی (سیاق) زمانه وانی ناوازه دا هاتوون که سه ره پای نوێگه ری و تازه بیان پێگه به خه لکی ده دات له ماناکانیان تیگه ن. جا کۆکردنه وه و به یه که وه هیتانی "نوێگه ری" و "پوونی و اتاکان" لایه نیکی دیکه یه له لایه نه کانی ئیعجازه سه رسوپه نه ره که ی نوێگه ری له زمانی قورئانی پیرۆزا.

گرنگی وشه نوییه کان :

دۆزینه وهی یه ك دانه وشه ی نوی له لایه ن شاعیر یان ئه دبیکه وه لای
عه رهب به سهرکه وتنیکی گهره داده نرا، نه خوازه لا ئه گهر ئه وشه یه ش
جیی خوی له عه قل و دلدا بگرتایه و به وهش ده که وته سهر زاری خه لکی و
پینوسی نوسهر و شاعیران ده یاننوسی و به کاریانده هینا. جا هاتنی
وشه یه کی وه ها له ده قی شیعری شاعیر یکدا ئه گهر یه ک جاریش بیت به س
ده بوو بۆنه وهی عهره به کان ئه وشه یه بقۆزنه وه و شاعیره کی به ناوه وه
ناوینن تا به سهر ناوه بنه پره تییه که ی شاعیره که شدا زال بیت. بۆ نمونه
شاعیر "نابیغه ی زوبیانی" ناوه که ی له و قسه یه ی خویه وه به دهسته ئیناوه
که ده لیت: (فَقَدْ نَبَغْتُ لَنَا مِنْهُمْ شُؤن)، ههروه ها (المرقش الاکبر) ئه و
ناوه ی له و وته یه ی خویه وه به دهسته ئیناوه که ده لیت: (رَقُشَ فِي ظَهْرِ
الْأديمِ قَلَمٌ)، ههروابیه وه "المسیب بن علس" ئه و نازناوه ی له وته که ی:
(غَزَارَا فَقُولُوا لِلْمَسِيبِ يَلْحَقْ) به دهسته خستوه.

جا کاتیک له زمانی قورئانی پیروژ ده کۆلینه وه ده بیت هه ندیک راستی
له باره ی وشه نوییه کان به تایبه ت به یه نه بیرى خومان. شتیکی زۆر
ناسانه ته نانه ت بۆ مندالیکیش که وشه یه ک دابنیت، به لکو چه ندیک هه ز
بکات وشه ی نوی دابناشییت، مادام (۲۹) پیتی له به رده ستدایه. ئه و
ده توانیت ئه م پیتانه به جوریک پاش و پیش و پیکبخت که ملیۆنان وشه ی
نوی پیدروست بکات، به لام پرسیارى هه ره گرنگ ئه وه یه: کى دواتر له و
وشانه تیده گات؟ ئایا به های ئه ده بییان چه نده؟ ئیتر ئالیره دا به پوونی

پاستی ئیعیازی قورئان پرشنگ دەدات و خۆی دەنۆینت که کاره که له قورئاندا له سەر ئهوه کورتنه بووه تهوه که عه رهب هه ر له گه ل یه که مجار بیستنی وشه نوێیه کانی قورئان دهسته جی لئی تیگه یشتون، به مه رجیک له گه ل خۆیدا زمانیکی نوێی به هه موو په گه زه کانی و په هه نده بنه په تییه کانییه وه بۆهینان، له په گه زه کانی: وشه و ئامراز و زاراوه و دارپشته و گوزارشت و قالب و په یوه ندییه زمانه وانیه کان و باوه پێزمانیه کان و بیرۆکه و یاسا نوێیه کان و هه واله میژوویه کان و پاستیه زانستییه کان. جا ئیعیازی قورئانی به رامبه ر به عه رهب له ته نهاتیگه یشتیان له وه ی ده یان بیست تیپه ی بوو، گه یشتبوه ئاستی سه رسامبوونی زۆریان به وشه کانی، سه رسامبوونیک تا ئاستی ئه وه په ی، هه روه ها گه یشتبوه ئاستی داننانی بیژۆر لیکردنی باوه ردار و بیباوه ریان به بالایی قورئان و ئه سته مبوونی گه یشتن به ئاسته به رزه کانی.

له پاستیدا به ئاسانی تیبینی ئه وه ده که یه که وشه نوێیه کانی قورئان له ژێر یه کیک له م ناو نیشان و جۆرانه ی خواره ودا جێیانه بیته وه:

۱- ئه وه ی که وشه که لای عه رهب ناسراو بووه به لام قورئان مانایه کی زاراوه سازی نوێی پێبه خشیوه که له پێی ئه و ناوکۆ (سیاق) به تایبه ته زمانه وانی یا خود په وان بێژییه وه درک ده کریت که وشه که تیایدا هاتوه . بۆ نمونه وشه کانی: (سلطان - مرض - تولی - أسلم - الدنيا - الصالحات - الشاهدين - الشهداء - الروح - خاشعين - نبتهل - إصر - کتاب -

البينة - البر - عوج - الحرث - ينظرون - يسطون - المهتدون -
 البروج - القدر - يقدر - يُقدر).

۲- یان ئەوەیە کە وشە کە بە داپۆشتە تازە کە ی، نوێیە، بە لām له
 چاویکی زمانەوانییە وە وەرگیراوە کە عەرەب پێشتر زانیویانە، ئەمەش
 زۆرتەین وشە نوێیەکانی قورئان دەگرێتە وە. بۆ نمونە: (آتاه - ملکوت -
 طاغوت - الجاهلیة - صلوات - هادوا - مقامع - الفرقان - الرقيم -
 مرقوم - المحراب - القصاص - غزى - المحتظر - الأنعام - دحاها -
 سُر - تَزاور - مُلتَحَد - العادون - ربّانیون - قانتون - المنافقون -
 عَلَیون - شُکور - الحیوان - السّوای - السلسبیل - تلقاء - واعدنا).

۳- یان دەگونجێت وشە کە قوناغی نوێگەری و داهێنانی تێپەراندبێت و
 چووبێتە قوناغیکی دەوله‌مه‌ندتر و کارلێکی زیاتر له‌گه‌ڵ ژيانى پۆژانه‌دا،
 ئەوەیش قوناغی سه‌قامگیری و بلاوبوونه‌وه و زۆر به‌کارهێنانه، به‌وه‌ش
 به‌رزبووه‌ته‌وه بۆ ئاستی (زاراوه)، ئەم جۆره‌ وشانه‌ به‌تاکه‌ وشه‌که‌ خۆی
 یان هه‌ندێک جار به‌ په‌یوه‌ستبوونی به‌ وشه‌یه‌کی دیکه‌وه‌ گوزارشت
 له‌مانایه‌کی زۆر گه‌وره‌تر له‌قه‌باره‌ی خۆی ده‌کات، وه‌ک: (المؤمن -
 الکافر - الذکر - المساجد - الساعة - الأجر - التقوى - الحسنه -
 السيئه - النّکاح - الغیب - الشهادة - الصلاة - الزکاة - الإيمان -
 الجهاد - الشّرك - الآخرة - القيامة - النار).

۴- ئەوەی کە نه‌ وشه‌که‌ و نه‌ چاوی وشه‌که‌، هه‌یچیان ناسراونه‌بوون و
 پێشتر به‌کارنه‌هێنراون، قورئان دروستی کردوون و هه‌یناونه‌تییه‌ بوون،

پاشان له ناوګډیه کی زمانه وانیددا هاتوون که ګوڼګر یاخود خوینۀر بهره و
مانا نوټیه که جا چ به دیار یکر اوی بیت یان به ئاماژه و ناراسته وخو،
ناراسته ده که ن. زور جاریش ئه م جوړه وشانه له زمانی دیکه وه به عره بی
کراون، به تایبه تی له فارسی و یونانی و حبه شی و (نبطی) و سریانی و
عبری و قیبتیه وه، نمونه ی ئه م جوړه ئه مانه ن: (الصراط - سبحانک -
أَب - قسورة - سَجِّين - بَرَزَخ - سَجِّيل - السَّجِّل - التَّنَّور - ضِيزَى -
قَمَطَرِير - سَنَدُس - اسْتَبْرَق - أباريق - القِسط - القسطاس - الفِرْدَوْس -
- المشكاة - طوبى - قراطیس - سُرادق - تَنَّور - إل - کرسی -
الأرائك - الجِبْت - الطَّور - الیم).

۵- هه نډیک جاری دیکه ده کړیت وشه که نوټیګه رییه که ی له و مانا
مه جازیه نوټیه وه ده ستبکه ویت که قورئان به سهریدا بریوه و ئه وه ش
هیزی وینه ی په وانکاری و په وانبیژی پیډاوه. ئه مه له راستیدا ریګای
له دایکبوونی زورینه ی وشه کانه له زمانه جوړاوجوړه کاند. جا قورئان
زمانی عره بی به سهدان وشه ی نوټی له م جوړه ده وله مه ند کردوه که
پیشتر زمانی عره بی هر نه یناسیون و نه یزانیون و پیښناشنا نه بووه.
له وانه: (الإسلام - الکفر - یتزکی - السُّدرة - المیزان - الحرث - الهدی
- الضَّلالة - التَّقوى - الأمة - اللباس - المحصنات - الآیه - الأواب -
الأجل - الوزيرة - الحافرة - السَّاهرة - الخُس).

له ګه ل ئه مه شدا، ئیمه بۆ سه لماندنې ئی عجازی نوټیګه ری له زمانی
قورئانی پیروژدا، وه ک خوینۀر به ئاسانی بوی پوون ده بیته وه، پشتمان

به بری "وشه نوییه کان" ی ناو قورئان نه به ستووه، هه رئه وه نده به سه که بزاین وشه نوییه کان سوره تی (الفتاحه) له پینج وشه تپه پ ناکات: (الرحمن - العالمین - الدین "به واتای پۆزی لپرسینه وه" - الصراط - الضالین)، ئه وه ش له کۆی (۵۸) پیگهی زمانه وانیهی نوێ که له م سوره ته دا دۆزیوماننه ته وه و دیارییمان کردوون.

له پاستیدا قورئانی پیرۆز وه ک چۆن قالب و دارشته و په یوه ندیه زمانه وانیهه تایبه ته کانیه له گه ل خۆی هینا، به هه مان شیوه وشه تایبه ته کانیه خۆیشی هینا. به لام پیویسته هۆشیار بین له دیاریکردنی هه ردوو جیاوازییه زۆر گرنگه که ی نیوان پیگهی هه ریه که له وشه ی قورئانی و قالبی قورئانی. به پاستی وشه کانیه قورئان نه که هه مووی، ته نانته نه که زۆرینه شی، نوێ نه یوون بۆ زمانی عه ره بی به به راود به قالبه کانیه، ئه مه له لایه که، له لایه کی دیکه وه وشه کانیه قورئان قورس نه بووه بۆ وه رگرتن و به کارهینانیان له زمانی مۆی ئیمه دا، به پپچه وانیهی قالبه کانیهه وه. له پاستیدا قالبه قورئانییه کان وه که (په نجه مۆی که سایه تی) وه هایه بۆ قورئان، به جۆرێک ئه سته مه هیه قالبیکێ زمانه وانیهی مۆی دیکه بتوانیت دیواری پۆلایینهی بپریت و دزه بکاته ناویه وه.

وشه نوییه کان له سورته تی (المُدَّثِّر) ۱۸:

به ئاسانی ده توانین له سورته تی (المُدَّثِّر) دا که (۲۵۶) وشه یه و له که متر له دوو لاپه په دا هه لکه وتوو، نزیکه ی (۸۴) وشه ی نوی دیاری بکه ی، واته نزیکه ی سییه کی کۆی وشه کان. له و وشه نویانه ش ئه مانه ن:

- (الرُّجُزُ)، (زاراوه یه کی نوی: واته بته کان، یاخود سزا).

- (النَّافُورُ)، (شیوه دارشته یه کی نوی: ئه و که په نایه یه که ئیسرافیل فووی پێدا ده کات).

- (صَعُودًا)، (وینه یه کی په وانبیزی: واته سزایه ک وه ک هه لزان و به رزبونه وه به چیا دا).

- (بَسَرٌ)، (وشه یه کی نوی: واته پوخساری په ش داگیرسا و گۆرا).

- (لَوَّاحَةٌ) "لِلْبَشَرِ"، (مانایه کی نوی: واته گۆږه پی په نگی پیست "البَشَرَةُ"، یاخود: شتیکی دیاره بو خه لکی "البَشَرِ").

- (كَفَرُوا)، (واته: بانگه وازی ئیسلامیان په تکرده وه، له بنچینه ی زمانه وانیدا واتای داپۆشین ده دات، واته: عه قلّ و دلّی خۆیان داپۆشی و دایانخست).

- (أَوْتُوا)، (شیوه دارشته یه کی نوی و مانایه کی نوی: واته پێیان به خشرا، پێیان درا).

- (رَهِيئَةً)، (له جیات ی وشه ی "مسئولة"، یان "محاسبة" هاتوو، واته به پرسیاری کرده وه کانیه تی، بارمه ی کرده وه کانیه تی).

— (سَلَكُكُمْ)، (شیوه‌دارشته‌یه‌کی نوی: واته: راپیچی کردن، خستنیه‌ناوی).

- (سَقَر)، (وشه‌یه‌کی نوی: واته دۆزه‌خ).

- (قَسُورَة)، (وشه‌یه‌کی نوی: واته شیر، یاخود تیرهاویژان).

- (المَغْفِرَة)، (شیوه‌دارشته‌یه‌کی نوی).

به‌کاره‌ینانی نویی ئامرازه‌کان له‌سوره‌تی (الْمُدَّثِّر):

هاوته‌ریب به‌و سامانه وشه‌سازییه نوییه‌ی که سوره‌تی (الْمُدَّثِّر) ی پی بارگای کراره و پرکراره له‌وشه‌ی نوی، به‌جۆره جیاوازه‌کانیه‌وه، به‌ئاسانیش ده‌توانین به‌لایه‌نی که‌مه‌وه (۱۴) به‌کاره‌ینانی نویی ئامرازه‌ دیرینه‌کان دیاری بکه‌ین و بیدۆزینه‌وه، وه‌ک چۆن له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌کانی (كَانَ) و (مَا زَالَ) دا‌بینیمان. له‌و به‌کاره‌ینانه نویانه ئه‌وه‌یه که پیتی خستنه‌سه‌ر (حَرَفُ الْعَطْفِ) ی (فاء)، له‌شوینی خۆیدا وه‌ک له‌زمانی عه‌ره‌بییدا هه‌یه، نه‌هاتوه، واته له‌نیوان دوو کردار یان دوو ناودا نه‌هاتوه که دووه‌میان بخاته سه‌ر یه‌که‌میان، به‌لکو له‌سی ئایه‌تی یه‌کله‌دوای یه‌ک (۳-۵) دا له‌نیوان به‌رکاری پیشکه‌وتوو (المفعول المتقدم) و کرداره‌ دوواکه‌وتوه‌که‌یدا (الفعل المتأخر) هاتوه: (وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ (۴) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ)، پاشان جاریکی دیکه له‌نیوان په‌یوه‌ست بوو په‌یوه‌ست‌کرادا هاتوه: (وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ).

ههروه‌ها ئامپازی وه‌لام (کَلَّا) که له‌زمانی باوی عه‌ره‌بیدا ته‌نها به‌مانای "نه‌خێر" دیت، لێ‌رده‌دا و له‌چوار ئایه‌تی سو‌رده‌ته‌که‌دا (١٦-٣٢-٥٣-٥٤) به‌مانای "هاوارکردن به‌سه‌رده‌دا و به‌رپه‌رچدانه‌وه و په‌تدانه‌وه" ها‌تووه، یان ده‌کریت مانای "به‌پاستی - حَقًّا" بدات.

هه‌روه‌ها ئامپازی پرسى (كَيْفَ)، له‌هه‌ردوو ئایه‌تی (فَقْتِلْ كَيْفَ قَدَرٌ (١٩) لَمْ قُتِلْ كَيْفَ قَدَرٌ (٢٠)) دا، مانای پرسیارکردن ناگه‌یه‌نیت، وه‌ك له‌زمانی ئاسایی عه‌ره‌بیدا باوه، هه‌روه‌ها مانای چۆنیه‌تیش ناگه‌یه‌نیت، به‌لكو زیاتر له‌وه‌ نزیک‌تره‌ که پیتیکى چاوگی "حرف مصدری" بیت، وه‌ك بلیی له‌گه‌ل کرداره‌که‌ی دواى خۆیدا چاوگیك دروست ده‌کات که ده‌بیت جیگری بکه‌ر (نائب الفاعل) که له‌بریدانانه‌که‌ی ئاوا ده‌رده‌چیت: (قُتِلَ تَقْدِيرُهُ) (مه‌زه‌نده‌کردنه‌که‌ی له‌ناوچیت)، یان به‌لێکدانه‌وه‌یه‌کی دیکه: (له‌پاداشتی مه‌زه‌نده‌کردنه‌که‌یدا له‌ناوچیت و به‌کوشت بچیت)، ئیتر له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌ هیچ مانایه‌ك بۆ "چۆنیه‌تی" یاخود "پرسیارکردن" له‌هه‌ردوو ئایه‌ته‌که‌دا نامی‌نیته‌وه.

هه‌روه‌ها ئامپازی (إِنْ) له‌هه‌ردوو ئایه‌تی (فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ (٢٤) إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (٢٥)) دا به‌مانای (لا) یاخود (لیس) دیت که ئامپازی نه‌ریکردن، که ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌کی ناوازه و زۆر به‌ربلاوه له‌قورئاندا که له‌قه‌باره و سه‌یری‌بونه‌که‌یدا له‌دیاردیه‌ی (کان) ده‌چیت که پیشتر باس‌مان کرد، هه‌روه‌ها ئه‌م دیارده‌یه‌ به‌هیچ جۆریك له‌شیعری سه‌رده‌می نه‌فامیدا نه‌مدیوه.

به پاستی بوونی (۸۴) وشه، یان زاراوہی نوئی له سورہ تیکی بچوک و
 زودابه زیوی وهك ئەم سورہ تەدا، دەکریت له دەروونی ئەو که ساندەدا که
 بۆ یەکه مجار گوئیستی بوون له رزه و شلە ژانیکی دروست کردبیت
 هاوشیوہی ئەوہی که تووشی (عوتبە ی کوپی پەبیعە) بوو کاتیك
 لە پیغە مەبری خواوہ (سەلامی خوی لیبت) گوئیستی (۱۳) ئایە تەکە ی
 سەرەتای سورەتی (فُصِّلَتْ) بوو، ئەوہ بوو بە سەرسامی و شلە ژانیکەوہ
 که دەتوت هیچ تینە گەشتووہ لەوہی گوئیستی بووہ بە مەرجیک خۆی
 زمانزان و پەوانبیزی ھۆزەکە ی بوو گە پایەوہ بۆ لای خەلکەکە. جا دەبیت
 ئەو شۆک و شلە قانە چەند بیت ئەگەر بیتو سەرەپای بارستە ی ئەو وشە
 نوێیانە، پەگەزە زمانەوانییە نوێیەکانی دیکە ی سورە تەکەش لەوانە دەیان
 داپشتە و گوزارشت و قالی زمانەوانی و دەیان وینە ی پەوانکاری و
 پەوانبیزی و گوزارشتی کراوہ و قسە ی پوخت و مانادار، بخەینە پالیان؟
 ئەبیت چی پووی دابیت؟ ئەمە ھەمووی ھاوتا لە گەل ئەو پەھەندە فیکری
 و کەلتورییە نوێیانە ی که لە گەل ھەموو ئەم نوێگەرییە زمانەوانی و
 پەوانبیزیانەدا یەکتر دەپین و پیکەوہ تان و پۆی سورە تەکە تەواودەکەن.

سەرلەنۆی پیکهینان و دارشتنهوهی یه که زمانهوانییهکان :

ئەو گەردەلولە زمانهوانییهی که قورئان دروستی کرد و بەسەر
عەرەبەکانی سەردەمی یه که مینیدا هینا، بەدوای خۆیدا کاردانهوهیهکی
قولی ئەوتۆی دروست کرد که لەگەڵ قەبارە زەبەلاحەکهیدا بگونجیت.
بەلام که ئەوانە ی نەوێ دووهم و نەوێ سیهههه و نەوێکانی دواتر هاتن
ئیتەر ورده ورده پراھاتن لەگەڵ زمانی قورئاندا و ئولفەتیان پێوه گرت و
بەوێش ئەو هەستکردن بە شوکەکی که زمانه نوێیه که لەدەرروونی نەوێ
یه که مەدا دروستی کردبوو، ئەمان لەدەستیان دا، تا وای لێهات دیارده
زمانهوانییه قورئانییه نوێیهکان زۆر پراینه ده گرتن و سەرئنجی
پرا نه ده کیشان، لە ناویشیاندا دیاردهی "ئایەت" ئەو دیاردهیهی که
چه مکیکی نوێی لە بەرامبەر چه مکی "پسته" دامەزراند، که ئەمە ی دواییان
پیکهینەری یه که ی زمانهوانی پەخشانی عەرەبی بوو. هەر وه ها دیاردهی
"ئایەت" چه مکیکی نوێ بوو لە بەرامبەر چه مکی "بەیتە شیعەر - البیت"
که پیکهینەری یه که ی زمانهوانی شیعەر و هۆنراوهی عەرەبی بوو. جا ئەم
یه که نوێیه ئەوێ ئەوان لەسەری پراھاتبوون بەیه که وه ی ببەستن، ئەم
جیای کردە وه، ئەوێ ئەوان لەسەری پراھاتبوون جیای بکه نه وه، ئەم
بەیه که وه ی بەسته وه، بەوێش شەبەقیکی لەبنه ما و بناغە ی بینای
زمانهوانی گشتییدا دروست کرد که توانی لەپێیه وه زمانی عەرەبی
بگه یه نیتە کۆمه لێک پره هه ند و ئاسۆی نوێ و ئەنجا ئەم پره هه ندانه بخاته
پال سنوره کلاسیکیه که ی پیشتری زمانه که و بەوێش زمانه که

دهوله مه ند بکات. له گه لمدائهم چهند وشه که مه ی سهره تای سوره تی
(ثال عیمران) بخویننه وه:

(وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (٣) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ...), ديقه تتان دا چۆن پيشنه وه ی
پسته که کۆتایی بیته تایه تی سیهم وه ستا و ته واو بوو، واته پيشنه وه ی
(نیمچه پسته ی ته واوکار) ی (مِنْ قَبْلُ) به دوایدا بیته که په یوه سته به
کرداری (أَنْزَلَ) که له تایه تی ژماره سیدا هاتووه، که ماناکه ی ده بیته
(أَنْزَلَ التَّوْرَةَ مِنْ قَبْلُ). پاشان سه یرتان کرد چۆن پیچه وانیه ی نه مه
له تایه تی ژماره چواردا پووده دات کاتیک سهره پای کۆتاییه اتنی پسته که
له وشه ی (لِلنَّاسِ) و ده ستییکردنی پسته یه کی نوئ: (وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ) دا،
که چی هیشتا تایه ته که به رده وام ده بیته و دریزه ی ده بیته. جاریکی دی
تایه ته که به رده وام ده بیته له هه لقولانی مانای نوئ سهره پای نه وه ی
دیسانه وه له وشه ی (الْفُرْقَانَ) دا کۆتایی به پسته که هاتووه و پسته یه کی
ته واو نوئ ده ستییکردوه که هیچ په یوه ندیه کی ریزمانی به پسته ی
پیشوووه نایه سته وه: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ).

جا با بیین بۆ سوره تی (الروم)، نه گهر نه م تایه تانه ی سوره ته که
به جیبیلین بۆ نه ریه زمانه وانیه کانی خۆمان نه و سهرله نوئ به جوریکی
دیکه ژماره یان ده ده ینی، به جوریک که تایه ته کان له هیله کانی // که
خۆمان پیشنیازمان کردوه کۆتایی دین، نه و هیلانه بۆ نه وه دامنانوان که

بینہ جیاکەرەوہی مرۆییانەى ئیمە که لە گەڵ چەمک و تیگە یشتە
باوە کاخمان بۆ یەکەى زمانەوانى، دەسازیت:

(الم (۱) غَلَبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ // وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنِينَ // لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ // وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَ (۴) بِنَصْرِ اللَّهِ // يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ // وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۵)).

دیاره نێوانه قورئانییه کان (الفاصله) ی ئهم پێنج ئایه ته، هیچ
په یوه ندییه کی به دابه شکارییه نه ریتییه کانى ئیمه وه نییه که هه میشه
پشت به بنه مای سیستهمی پرسته ده به ستین. مه به ست له (نێوانه
قورئانییه کان) ئه و خاله یه که تییدا ئایه تی پێشوو ده وه ستیت و ته و او
ده بیت و ئه نجا ئایه تی دواتر ده ستییده کات.

دوخی نویی ئامرازه په یوه نډییه کلاسیکيیه کان (ئامرازی به یه که وه به ستن)؛

سیسته می نویی (جیا کردنه وه و به یه که وه به ستن) که زمانه نوییه که ی
قورئان دایهینا، یه کیکه له دیارده زمانه وانیه زور بلاوه کان له قورئاندا.
نوهی که زیاتر ئه دیارده یه جیاده کاته وه بریتییه له لابرندی ئامرازه
زمانه وانیه کان په یوه ندی و به یه که وه به ستنی وه (واو و فاء و اذ و اِن و
اِنْمَا و قَدْ و اِنَاوَه سهر به خوکان) له شوینه کلاسیکيیه کان خویان که
نیوان پرسته و گوزارشته کانه، ئه لابرده به جوړیکه که نه مانی سنوره
هریمایه تییه ناسراوه کان که راهاتوین شوینیان بکه ویته نیوان دوو پرسته
یان دوو گوزارشته وه، پامانده چله کینیت و شوکمان ده کات. له گه لندا ئه م
نایه ته بخویننه وه:

(اَقْمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ
أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَيِّنُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ) الرعد: ۳۳، واته: (جا نایا ئه و زاته ی که
سهر په رشتیاری کار و کرده وه ی هه موو که سیکه و ده زانیت چیان کردوه
(وه که په رستراو و بته کان تر وایه که خه لکی هانا و هاواری بؤ ده به ن؟).
له گه ل گه وره یی و بالاده سستی ئه و په روه ردگارده نه فامان شهریکیان بؤ
خوا برپار داوه، توش بلای: ئاده ی ناوی ئه و بت و هاوه لانه م بؤ بینن که
له جیاتی خوا ده یان په رستن؟ یاخود (به هه موو عه قلیکتانه وه) ده تانه ویت
خوا ئاگادار بکه نه وه به شتیک که ئه و زاته نایزانیت له زه ویدا؟! یان هر
ده تانه ویت ئاگاداری بکه نه وه به قسه ی سهر زاره کیتان، نه خیر پاستی هر

ئەو ھەيەكە فیل و تەلەكە و پالانی ئەوانەى كە بىياوەر بوون بۆيان
پازىنراو ھەو ھە پىيازى پاست وىل كراون). (تەفسىرى ئاسان). جا
ئەگەر بەدوای ئامرازە لابراو ھەكەندا بگە پىن لە ئايە تەكەدا و بىيانخە ھەو
جىى خۆى، پىك ھەك ئەو ھەى لە زمانى مۆىى ئىمەدا ھەن، ئەو
ئە نجامەكەى شتىكى ھەك ئەمە دەردە چىت:

(أَفْ هَكَذَا يَكُونُ مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ(قَدْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ (فَقُلْ لَهُمْ سَمُومُهُمْ (إِنْ أَمْ تَظُنُّونَ أَنْكُمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ
(بِمَا يُوْجِدُ فِي الْأَرْضِ أَمْ (إِنَّ هَذَا) بَظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ (مِنْكُمْ) بَلْ (الْحَقُّ أَنَّهُ
قَدْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ).

بە و جوړە لابردنە كان بە لایەنى كە مەو ھە تەنھا لەم تاقە ئايە تەدا دە
شوین دە گریتەو ھە. جا با ھەریەكە مان لەم ئايە تانەى خوارەو ھەدا و لەو
شوینانەدا كە ھىلیان بە ژێردا ھاتوو ھە ولېدات بە زەینى خۆى ئامرازە
لابراو ھەكانى پەيوەندى و بەیەكەو ھەستەن دابنیتەو ھە:

- (وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (البقرة: ١١٨).
- (قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ). (الانعام: ٥٧).

- (وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ). (الرعد: ٢).

ئەم جۆرەى لابرڧن (الحذف) تەنھا ھەر شىۋازىكى زمانەوانىي نوئىيە كە قورئانى پېرۆز بۆ زمانى عەرەبى زىيادى كرڧىت و بەس، بەلكو ئەو ە زىادكرڧنىكى فىكرى و پەوانبىژىي زۆر گرنگە، لەبەرئەو ە پەھەنگەلىكى واتايى و سىبەرىكى ئەندىشەيى دەبەخشىتە گوزارشتەكان كە پىشتەر نەيانبوو ە. جا كاتىك چەند جۆرىكى جىياوازي ئەم لابرڧنە لەيەك ئايەتدا كۆدەبنەو ە دەبينىن ئايەتەكە بەم كۆمەلپونەى ئەو لابرڧنە پەوانبىژىي و پوونىيەكى ئەوتۆى دەستكەوتوو ە كە بوو تە واتادانىكى زياتر و خراو تە سەر مانا بنچىنەيى پەتبيەكە و بەو ەش بازنەى واتاي ئايەتەكەى فراوان كرڧوو ە.

پەيوەندىيە نوئىيەكانى نىۋان وشەكان؛

ئەمانەى باسمان كرڧن ھەموويان جىي خۇيان لەنىۋان ئايەت يان پستەكاندا دەگرن، ئەى بلىي بابەتەكە سەبارەت بە وشە و پەيوەندىي نىۋان وشەكان چۆن بىت؟ لەپاستىدا قورئان نزىكى و پاراويىەكى نوئىي بۆ بەيەكەو ەبەستنى وشەيەك بەوشەيەكى دىكەو ە ھىنايەبوون و داھىنا، كە ئەم جۆرە نوئىيەى پەيوەندىي لەكەلتورى عەرەبىي ئەوكاتدا و لەكەلتورەكانى دىكەشدا ناسراو و باو نەبوو، تا لەم چەرخەدا و لەپاش سەرھەلڧانى قوتابخانە نوئىيەكانى ئەدەب ەك "پەمزگەرايى و سورىالى" ئەنجا ناسران و باسگران. جا ئەم پەيوەندىيە نوئىيەكە قورئان لەنىۋان وشەكاندا دروستى كرڧ ئاسۆگەلىكى فىكرىي و ئەندىشەيى نوئىي

له گوزارشته کاندایا به رپاکرد که خرایه پال مانا بنچینه بیه که ی وشه کان و به ودهش دووباره بازنه ی واتا و مانای فراوان کرد.

جا بۆ نمونه له نایه تی ژماره چواری سوره تی (الفاتحه) (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) دا، په یوه نډییه ک له نیوان وشه کاندایا به دی ده که ین که تاکی عه ره بی سهرده می هاتنی قورئان له میکانیزمه که ی تیڼه گه یشتوه، به لام بیگومان ههستی به وه کردوه که سروشته که ی جیاوازه له سروشتی گوزارشته کانی خوږه وه، هه روه ها هیژی نه و شوکه ی که له کاتی بیستنی یه که مجاری نایه ته که دا، دایچله کاندوه و گیان و بوونی له رزاندوه، بیگومان به بی نه وه ی نه م نایه ته داخلي تاقیگه زمانه وانیه په خنه گریه که ی بکات، که نه و تاقیگه یه ی هیشتا سروشتی و سهره تایی بووه و ناتاجی به ساده ترین نامپازی کۆلینه وه و شیکاری هه بووه له و جوړه پیشکه وتوانه ی که نیستا نیمه هه مانه. جا دیقه ت بده، نه و په یوه نډییه نوږیه ی نیوان هه ردوه وشه ی (مَالِكِ-خاوهن) و (يَوْمٍ-پوژ) دایه تا نه وکاته فهره نگی زمانه وانیه عه ره بی و ناعه ره بییش نه یزانیوه و نه یدیوه. واراها تووین که وشه ی خاوه ندرایی (مُلْك) بخه ینه پال شتیکی به رجه سته که بگوډجیت خاوه ندرایی بکریت، بۆ نمونه ده لئین: خاوهن خانوو، خاوهن پاره، خاوهن پایسکیل، خاوهن ئۆتۆمۆبیل، خاوهن که شتی... ده ی که واییت چۆن "پوژ" خاوه ندرایتی ده کریت؟ (خاوهنی پوژی دواپی)، نایا زه من و کات خاوه ندرایتی هه یه؟ نایا بانک و تۆماری خانوبه ره و دارایی (تاپۆ) پازی ده بن نه ژمار و حساب بانکیی بکه نه وه بۆ خه لک که تیایدا کاتژمیر و پوژ و

زەمەن سەرمايه‌كه‌ی بێت؟ بە‌پاستی ئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌كه‌ شتیکی كتوپرو سورپرایزێکی زمانه‌وانیی خاوه‌ن چێژیکی زۆر تاییه‌ت بووه‌ بۆ تاکی عه‌ره‌بی ئه‌و سهرده‌مه‌. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نییه‌، به‌لكو هه‌ر له‌گه‌ڵ پێچكردنه‌وه‌ و تێپه‌رین له‌ وشه‌ی (یَوْم) دیسانه‌وه‌ سورپرایزێکی دیکه‌ چاوه‌ڕێ ده‌كات، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌م هێما شله‌ژینه‌ر و شله‌قینه‌ره‌ی هاتوچۆی تێپه‌راند هێمایه‌کی دیکه‌ی بۆ هه‌ڵده‌کریت كه‌ ئه‌میشه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی لیكدانه‌وه‌ و حساباته‌كانییه‌تی، هێماكه‌ی دیکه‌ له‌نیوان هه‌ردوو وشه‌ی (یَوْم) و (الدَّین) دا هه‌ڵده‌توقیت و پڕشنگ ده‌دات.

تاکی عه‌ره‌ب و ته‌نانه‌ت ناعه‌ره‌بیش، وا پراهاتوه‌ هه‌میشه‌ كات و زه‌مه‌ن بخاته‌ پال پووداوێكه‌وه‌ كه‌ له‌و كات و زه‌مه‌نه‌دا پووده‌دات، بۆ نمونه‌: خوله‌كێك بێده‌نگی، كاتژمێركێك كار، پۆژی جه‌نگه‌كه‌، مانگی پۆژوو، سالی ماته‌م، ماوه‌ی جه‌نگه‌كه‌، سهرده‌می ژیانه‌وه‌ (پینیسانس) .. و به‌و جوړه‌. جا سورپرایزه‌كه‌ لی‌رده‌دا ئه‌وه‌یه‌ وشه‌ی (الدَّین) له‌فه‌ره‌نگی عه‌ره‌بیدا به‌لایه‌نی كه‌مه‌وه‌ تا ئه‌وكاته‌ و پێشنه‌وه‌ی درك به‌و پۆله‌ نوییه‌ بكات كه‌ ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ئایه‌ته‌كه‌دا بینویه‌تی، مانای "پووداو" ی نه‌ده‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (الدَّین) لای ئه‌و پووداوێك نه‌بوو به‌لكو فیکه‌یه‌کی په‌تی بوو، جا خسته‌نه‌پالی (الدَّین) بۆلای كات (یَوْم) به‌ریه‌ككه‌وتنیکی هاتوچۆ یاخود شله‌قانیکی زمانه‌وانیی نوی له‌سه‌ری تاکی عه‌ره‌ب دروست ده‌كات كه‌ هیشتا ئه‌و خۆی له‌و پوداوی هاتوچۆیه‌ به‌ئاگا نه‌هاتوه‌ته‌وه‌ كه‌

تازەبە تازە تووشى بۈۋە كە بىرىتى بوو لە خستەنە پالى (مۇلك) بۆلای (يۆم)،
خستەنە پالى (خاۋەندارىتى) بۆ لای (كات و زەمەن).

ئىتر بەمشىۋە يە ۋەرچەرخان / سورپرايزەكان يەكلەدوای يەك لەبەردەم
تاكى عەرەبى ئەۋكاتدا كە خەرىكى خويندەۋە و پىگابىرىنى ناو
سورەتەكە يە، تۆپەل دەبن و كۆدەبنەۋە، نەك ھەر ئەم سورەتە، بەلكو
ئەمە بۆ سەرچەم سورەتەكانى دىكەى قورئانى پىرۆز ھەر پاستە.
كاتىكىش ئەمە پۈودەدات سەلىقە مۆيىيە كەمتواناكەى ھەۋلدەدات لەو
نامە كورت و "بروسك" ئاسايانە تىبگات و بىانخوينىتەۋە كە نامەگەلىكى
چپ و ئاسايىن و يەكلەدوای يەك لەئاسمانەۋە بۆى دىن، بەۋەش پىزىك
پەيۋەندىي زمانەۋانىي نوئى لەبەردەمىدا دەخىتەپوۋ كە پىي پانەھاتوۋە،
پەيۋەندىي نىۋان پستەكان، نىۋان گوزارشتەكان، نىۋان وشەكان. جا
لەگەل بەيەكگەيشتنى ئەم ھەموۋ لايەنە نوپيانە كە قورئانى پىرۆز تىاياندا
پىش زمانى عەرەبى كەۋتوۋە، پەنگە پىش زمانەكانى دىكەش، دەتوانىن
بلىن شۆرشە نوپىيەكە ھەر لايەنى زمانى نەگرتەۋە و بەس، بەلكو ئەو
لايەنەى تىپەپاند و لايەنى ئەندىشەيشى گرتەۋە، كە ئەم لايەنە خۆى لە
ۋىنە پەۋانپىژىيەكان و بەكارھىتانە ناۋاتايى و شىۋازە پەۋانپىژىيەكانى
گوزارشت و دەرپىنەكاندا، بىنىيەۋە.

فەرھەنگى نوپى قورئانىي ويئەكان:

ويئە پەوانكارىيە پەوانبىزىيەكان لاي شاعىرانى عەرەب لەپىش ئىسلامدا، ھەرخۆيان بوون دووبارە دەبوونەو و شاعىران بەكارىاندەھىنايەو، ھەرئەوئەندە ويئەي پەوانكارىي و پەوانبىزىي شاعىرىك دەبوو ھۆي سەرنجى شاعىرىكى دىكە ئىتر ئەمىش وەرىدەگرت و دەستكارىيەكى دەکرد و لەقالبىكى شىعەرىي نويدا دايدەپرشتەو، ھەندىك جارىش ھەر وەك خۆي دەپاراست و وەك قالبەكەي يەكەمجارى بەكارىدەھىنايەو. جا ئەم كارىگەرىيەي سەردەمى نەفامىي بەرلەئىسلام لەسەر ھىللى شىعەرى عەرەبى چەندىن سەدە پاشئەوئەش بەردەوام بوو، تەنانت لەوانەيە دزەي كرديتە لاي ھەندىك شاعىر و نووسەرى ھاوچەرخىش، بەلكو تەنانت گەشتووئە لاي خەلكى بەگشتى و لەقسە وگفتوگۆي پۆزانەياندا بەكارىدەھىتن. ئەم ويئە پەوانبىزىيانە ھەموويان لەژىنگە سنوردارە عەرەبىيەكەو وەرگىرابوون كە عەرەب تيايدا دەژيان، بۆ نمونە لاي ئەوان: ئازا و دلاوەر شىرە، ترستۆك و شترمل (نەعامە) يە، بەخشندە دەريايە، پەزىل و دەستقونجاو زەوييەكى وشك و بىبەرە، كىنەلەدل و شترە، زۆرخۆر فىلە، بەھەيبەت چىايە، جوان خۆر يان مانگە، پلەدار ئەستىرەيە، لاواز و كەمئاست مېخ و بزمارە (بچوك و بىئەرزشە)، پەلەكار و سەرەپۆ وەك پەپولە پەلەيەتى و خۆي دەكات بە ئاگردا، بىدەنگ و لەسەرخۆ بەرخە، كەللەپەق و مېشكپوچ قالۆنچەيە،

شانازیکار تاووسه، ته له که باز پړوییه، توندته بیعت ئاسن یان بهرده، زولف و قز شه وه، پیری و سپیوونی قز پوژه، ددانی مه عشوق دهنکه ته رزه یه، زاری نه نگوستیله یه، لیوی به ردی به نرخه، گونای گول یان سیوه، فرمیسه کانی مروارین، په نجه کانی میوه ی عوننابن، چاوه کانی نیرگزن، بالای پمه، ریزی ددانه کانی گوله، ته ویلی به ره به یانه، برؤکانی که وانن، په رچه می سه رگونای دوو پشه ... و چه ندینی دیکه. نه مه هه ندیک له وینه په وان بیژییه کانی عره ب بوو تا نه وکاته و هه ندیکیشیان تا ئیستاش به کارده هیترین.

قورئانی پیروژ نه م هه زاران وینه به میرا تماوانه ی هه ره مووی پشتگو یخست و له کزگای گوزارشته کانی لای بردن، پاشان فره نگی په وان بیژیی تایبته به خوی هیئا که پراوپر بوو له وینه گه لی نوی. هه رچه نده تو یژینه وه یه کی گشتگیرم نه کردووه که هه موو وینه قورئانییه کان به ته واوی بگریته وه و پوومالیان بکات، به لام له پیی نه و نایه تانه ی که له م تو یژینه وه یه دا له باره یانه وه کولئومه ته وه ده توانم دلنیا بم له وه ی که گرپکانی په وان بیژیی قورئانی پیروژ هه ر له وه دا کورت نه بوو ته وه که کانگایه کی وینه گرتنی نوی و زه به لاج و سه رسامکری بؤ فره نگی خه یال دان یان په وان بیژانه مان زیاد کرد، به لکو هه روک چون قالبه زمانه وانیه نه ریتییه کانی لبرد به هه مان شیوه هه موو وینه په وان بیژییه کان جا چ به ناویانگ و به کارها تووه کان بن یان بی ناویانگه کان، نه وانه ی که له که له پوره شیعییه زه به لاجه که ی پیش

ئىسلامدا بەدى دەكەين، ھەموويانى پشتگوڭخست و لاىبردن، پەنگە نەتوانىن ھىچ كاميان، نەك ھەر نەتوانىن، بەلكو بەھىچ جۆرىك يەك دانە لەو ویتانە لەقورئانى پىرۆزدا بەدى ناكەين.

جا سەرەپای گرنگى و ترسناكىي ئەوھى باسماں كرد، لەمە گرنگتر ئەوھى كە قورئان شۆرپشكى بنچىنەيى لە بنىاتى ھونەريى ویتە باوھكاندا بەرپاكرد، بەجۆرىك بەدروسىتكردى چەندىن جۆرى پەيوەندىي پيشكەوتوو و دوورمەودا و فرەپەھەند لەنيوان پەگەز و لاينەكانى پېكھتەنەرى ویتە پەوانبېژىيەكاندا ەرەبەكانى تووشى شۆك كرد، ئەو پەيوەندىيە نوپيانە بەرپوبەرىكى نۆر فراوان سەردەمى خۆيان تىپەپاندبوو. دواى ئەوھى كە جۆرى ویتەكان ديارىكراو بوو، ژمارەيان ديارىكراو بوو، ئەندىشەيان ديارىكراو بوو، پەيوەندىي لاينەكانيان ديارىكراو بوو، تەنانەت خەرىك بوو ویتە پەوانبېژىيەكان تەنھا شىعر بگرنەوھ و لەپەخشاندانەبن، پاش ئەمانە قورئانى پىرۆز ھات و لەھەموو ئەم سنور و سنورداركردانە دەرچوو و خەيالدانى ەرەبى بردە قۇناغ و سەردەمىكى نوپوھ و ەرەبى بەيەكجار خستە بەردەم جىھانىكى تەواو لەویتەگەلێك كە نە شىعر و نە پەخشانيان بەم پەھەند و لاين و پەيوەندىيە نوپيانەوھ شتى وەھای نەناسىبوو و نەزانىبوو و پېنئاشنا نەبوو.

پيسا و ياسا باوھكانى پەوانبېژان و پراھاتبوون كە ویتەي پەوانكارىي و پەوانبېژىي دابەش بكەن بۆ ویتەي پەتى لىكچوو و لاينى لىكچوو پىتراو و

نامرازی لیکچواندن و لایه نی لیکچوون، پاشان وینه لای ئه وان لقوپیژی
 لیده بیته وه بۆ چه ندین به ش و دابه شکاری دیکه ئه وه ش به پیی لابرین
 یان باسکردنی لایه نیک یان زیاتر له لایه نیکی ئه و چوار په گهزه . جا ئه گه ر
 بمانه ویت وینه گه لی باسکراو له قورئانی پیروژدا بخهینه ژیر ئه و پرسیا و
 ناویشانه باوانه وه ئه و له زۆربه یاندا دهسته وسان ده مینینه وه . ئاخو چ
 پرسیا و یاسایه که ده توانیت یارمه تیمان بدات تا ئه م وینه قورئانیانه ی
 خواره وه شی بکهینه وه :

- (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ)، (له تۆله سه ندنه وه دا له و که سانه ی که
 خه لک به ناحه ق ده کوژن، ژیان هه یه). البقره: ۱۷۹. (تۆله کردنه وه، ژیان)
 — (ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ)، الحج: ۷۳، (داواکار و داوالیکراو
 هه ردووکیان لاواز و بیده سه لاتن).

- (وَأَفْتَدَتْهُمْ هَوَاءٌ)، ابراهیم: ۴۳. (دله کانیان به تاله). "دلی به تال".
 - (وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مَنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ)، سبأ: ۵۳. (هه ر له دووره وه باسی
 نه ینی و شاروه کانیان ده کرد و ده میان لیده دا). (دهمدان، قسه کردن،
 فریدانی قسه).

وینہ فرہرہہ نندہ کان :

عہرہ بہ کان بہ دابہ زینی قورئانی پیروز بۆ یہ کہ مجار وینہ ی
فرہرہہ نندیان ناسی و پیناشنا بوون، جا کہ پرهوانبیزہ کان یا خود
زانایانی بوازی پرهوانبیزئی یاساکانی پرهوانبیزئی عہرہ بییان دانا و
بہ شہکانی وینہ ی پرهوانبیزئیان شیکردہ وہ “ هیچ بژاردہ یہ کیان
لہ بہرہ دستدا نہ مایہ وہ بۆ مامہ لہ کردن لہ گہ ل وینہ فرہرہہ نندہکانی
قورئان تہنہا ئہ وہ نہ بیت کہ گوئی خوئیان لیخہ واند و لہ توینہ وہ کانیاںدا
پشتگوئیان خسٹ بہ پاساوی ئہ وہ ی ناکہ ونہ ژیر پکیفی بنہ ما و
یاساکانیا نہ وہ، یان باشتہ بلئین لہ بہرئہ وہ ی یاسا مروییہ سنوردارہکانی
ئہ وان نہ یانتوانی پرهہ نندہکانی ئہ و وینہ قورئانیانہ بگرہ خۆ و لییان
تینہ گہ یشتن. لہ وہ ش مہ ترسیدارتر ئہ وہ بوو ئہ وکہ سانہ ی کہ دہ یانویست
پہخنہ لہ ئیسلا م و لہ قورئان بگرن ہاتن لہ سہیریوون و سہراسیمہ یی وینہ
قورئانیہ کان و دہرچوونیان لہ پیوہرہ باوہ کان ئہ و گومانہ یان دروست
کرد کہ ئہ مہ کہ لئینیکہ دہ توانریت لئیہ وہ دزہ بکریٹ بۆ تانہ دان لہ
عہ قیدہ و بیروباوہ پی مسولمانان، ہرہ وک (ئین پاوہندی) زہندہ قہکاری
بہ ناویانگ کہ ئہ مپۆ ہاویہرہکانی گورانیی بہ بالائی عہقلہ نوینگہ ریبہ کہ ی
دہلئین کہ گواہی ئہ و بہ بیروبوچوونہکانی “ سہرہمی خوئی تیپہ پاندوہ،
ئہ م کاہرایہ لہ بارہ ی ئہ و ئایہ تہ ی کہ خوای گہرہ دہ فہرمویٹ: (فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ) (النحل: ۱۱۲)، واتہ: (خوای گہرہ پۆشاکی
برسیٹی و ترسی کردہ تالوویان و پیی چہشتن)، بہ (ئین ئہ عرابی) ی

پیشہ و اشارہ زای زمان و ئە دەب دە ئیت: ئایا پۆشاک، دە چێژریت؟
 (ئێبێن ئە عرابی) یش پێیدە ئیت: قەیناکات مەیمونی بچووک! وا دابنئ
 محەممەد ھەر پێغەمبەر نەبوو، ئە ی عەرەب نەبوو؟. وەك بلیئ (ئێبێن
 راوەندی) تانە ی لە ئایە تە کە دابیت کە وا گونجاوترە بوتریت: (فکساھا اللہ
 لباس الجوع)، یان (فاذاقھا اللہ طعم الجوع)، ئاماژە ی بە وە داوہ کە بوتریت
 (خوا پۆشاک ی برسیتیی لە بە رکردن)، یاخود (خوا تامی برسیتیی
 پێچە شتن)، نە ک (تالای پۆشاک ی برسیتیی پێچە شتن)، {تفسیر فتح
 القدیر للشوکانی: ۲۰۰/۳}. بە لام وینە فرە پە ھە ندە کە لە وە دا یە کە
 پۆشاک ی بە کار ھێناوہ لە گە ل تام و چە شتندا و بە وە ش وینە یە ک ی
 پە وان بێژی فرە پە ھە ند ی ھێناوہ تە بە رچاو کە چۆن پۆشاک ی دە بی تە ھۆ ی
 چە شتنی ئازاری برسیتی و ترس...

وینە ی گریمانە یی:

ئە م جۆرە ی وینە ئە و جۆرە یە کە بوار بە ئە ندیشە ی مرقف دە دات
 تە واوی بکات، لە بە ر ئە وە ی لیکچووہ کە دە خاتە بە ردە م شتیک کە ھە ستە
 مرقیہ ئاساییە کانمان ناتوانیت درک بە شتە لە وچووہ کە بکات، یان ئە و
 شتە ی کە ناسراوہ دە چوینیت بە شتیک کە نە ناسراوہ یاخود نە بینراوہ،
 نمونە ی ئە مە ئە و وینە یە یە کە سروشتە کە ی بوو تە جیی بایە خ ی زانایانی
 دیرینی پە وان بێژی، کە تیایدا پە روہ ردە گار بە ر ھە می درە ختی (زە قوم) ی
 ناو دۆزە خ دە چوینیت بە سە روکە للە ی شە یتانە کان:

(طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ) الصافات: ٦٥، واته: (به رویومی نه درهخته ده لئی سه لکه سه ری شه یتانه کانه (له ناشیرینیدا)).

جا له بهرئه وهی که سمان هه رگیز نه شه یتانمان دیوه، نه سه روه کوتی، ئیتر نه م وینه یه واده کات ده رگای نه ندیشه ی خۆمان ئاوالا بکهین بۆ گریمانه کردنی نه م وینه یه ی که ناشیرینی و قیزه ونی نه م درهخته مان بۆ بهرجهسته ده کات که شکل و شیوه ی بیزاوترین و بوغزاوترین دروستکراوی نه م سه رزه ویه یه . نه م، نه م جۆره وینانه یه که نه م بهر بهست و سنورانه تیکده شکینیت که وینه عه قلبیه لۆژیکیه سنورداره کان له بهرده م نه ندیشه دا دایده نیت و ده بنه کۆسپ بۆ والابونی، ئیتر به وجۆره خه یال خۆی له بهرده م ئاسۆگه لیکی بیسنوری وینا و په رنگی بهربالودا ده بینیته وه که پیشتر شتی وه های به خۆیه وه نه بینیه . ئیستاش هه ولبدن به هیوری له گه لمدا چیژ وه ربگرن و نه ندیشه و ههسته کانتان فراوان بکهن بۆ وینا کردنی هه ر وینه یه ک له م وینه قورئانیانه ی خواره وه، تا سروشتی نه م وینه نوییه بدۆزنه وه و به دیبکه ن:

- (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ)، "بیناییه کان درک به و زاته ناکه ن، له کاتی که نه م و زاته درک به خاوه نی بیناییه کان ده کات و ده یان بینیت"، (چاوه کانی نه م نابینن، له کاتی که نه م هه موو چاوه کان و خاوه نچاوه کان ده بینیت).

- (يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ)، "له پوژیکدا ئه م زه ویهه ده گۆپر دیت به زه ویهه کی دیکه و ههروه ها ئاسمانه کانیش".

- (وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا)، "دلای دایکی موسا به تال بوویه وه"،

(دایکی موسا هیئنده خه مبار بوو ههستی به بوشاییه ک ده کرد له دلیدا).

- (وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ)، "خو نه گهر به راستی هه چی درهخت ههیه له زه ویدا بینه پینووس، ده ریاش چهندهیه بییته ههوت نه وهنده (و بینه مه ره که ب و زانست و نهیینی دروستکراوه کانی خوا بنووسنه وه) نه وه هیشتا زانست و زانیاری و فه رمانه کانی خوا هه ته واو نابیت".

- (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ)، "هه ره موو گۆی زه وی پر مشتکی قودره تی نه و زاتهیه له پوژی دواییدا، ئاسمانه کانیش به دهستی قودره تی راست و دروستی خوا پیچراوه ن".

- (فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ)، "کاتی که دیت ئاسمان له ت ده بیت و وه ک گولیکی سوور دیت به رچاو".

- (وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ)، "سویند به خوا ئیمه ئاسمانی دونیامان کردوه به چراخان، به و نه ستیرانه شه یته نه کان پاوده که یه ن".

- (وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ)، "به راستی نه وانه ی بیباوه پر بوون کاتی که گویان له قورئان ده بیت نزیکه به چاوه کانیا ن هه لندین".

جۆره‌كانى وئنه له‌سوره‌تى (الْمُدَّثِّر):

گەر بگه‌رێینه‌وه بۆ سوره‌تى (الْمُدَّثِّر)، ئه‌وا به‌لایه‌نى كه‌مه‌وه (٣١) وئنه له‌و جۆره باسكراوانه‌ى وئنه به‌دیده‌كه‌ین، له‌گه‌ڵ جه‌ختكردنه‌وه‌مان له‌سه‌ر نوێگه‌ریی ئه‌م وئنه و نه‌ناسین و نا‌اشنا‌ییان له‌لایه‌ن عه‌ره‌به‌وه پێش ئیسلام، جا چ ئه‌و وئنه‌ى كه له‌سه‌ر په‌هه‌نده ناسراوه‌كانى وئنه له‌پێش ئیسلامدا، بنیات نراون، یاخود ئه‌و وئنه‌ى كه له‌و په‌هه‌ندانه ده‌رچوون، له‌گه‌ڵ تیی‌بن‌كردنى ئه‌وه‌ش كه ئه‌و جۆره په‌وانبێژییه‌ى كه له‌ته‌نیشت هه‌ر وئنه‌یه‌كه‌وه باسى ده‌كه‌ین مه‌رج نییه جۆرى كۆتایى یاخود تاكه جۆر بێت كه وئنه‌كه تیايدا پۆلێن ده‌كرێت، چونكه زۆر له‌و وئنه له‌ده‌ره‌وه‌ى ئه‌و سنورانه‌وه‌ن كه زانستى په‌وانبێژی عه‌ره‌بى دایناون بۆ وئنه‌ى په‌وانكارى و په‌وانبێژی.

له‌و وئنه، ئاماژه بۆ ئه‌مانه‌ى خواره‌وه ده‌كه‌ین:

- (وَيْبَاكَ فَطَهْرٌ)، واته: پۆشاكه خاوی‌نرپاڤگه‌ره، (خوازه‌یه: مه‌به‌ست له پۆشاك، ده‌روونی خاوه‌ن پۆشاكه‌كه‌یه).

- (سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا)، واته: ("درکه" كینایه‌یه، یان هێمایه‌كه بۆ توندی سزا، به‌بێ دیاریكردنى سروشتى سزاكه).

- (أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ)، واته: پووی وه‌رگێرا و خۆى به‌زل زانى. (به "پووه‌رگێرا" ئاماژه‌ى بۆ نكۆلى بێباوه‌پان كردوه).

- (كَفَرُوا)، واته: بێباوه‌پوون. (وئنه‌یه‌كى په‌وانكارى په‌وانبێژی:

باوه‌پنه‌هێنانى چو‌اندووه به‌ په‌رده‌یه‌كه كه عه‌قل و ژیریى داده‌پۆشیت).

- (يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ)، واته: خوا هرکه سیکی بویت گومرای دهکات.
(وینه یه کی په وانکاری په وانبیژی: بیباوه پی چواندوه به ونبون و
سه رلیتیکچون).

- (يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ)، واته: خوا هرکه سیکی بویت پښمونی دهکات.
(وینه یه کی په وانکاری په وانبیژی: ئیمانداري چواندوه به گه شتیار، یان
که سیکی هاتوچوکار).

- (وَالصُّبْحُ إِذَا أَسْفَرَ)، واته: سویند به به ره به یان کاتیک خوی
ده نوینیت. (وینه یه کی په وانکاری په وانبیژی: به ره به یانی چواندوه به
مروفتیک که په رده ی شو لا ده بات).

- (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ)، واته: هه موو که س بارمته ی
ده سته پشکه ری خویه تی. (وینه یه کی په وانکاری په وانبیژی: مروفتی
چواندوه به زیندانی کراویک که له پشت شیشی زیندانی کرده وه کانیه وه
زیندانی کراوه).

- (أَصْحَابَ الْيَمِينِ)، واته: گروی دهستی راستان. (درکه "کینایه" یه له
نه هلی به هه شت).

- (التَّقْوَى). (هیم، یان درکه "کینایه" یه له ترس له سزای خوا، وهک
بللی خو پاریزی ده کریت به کرده وه ی چاکه).

بادانه وه "اللتفات" هونه ریکی تاییه ت به قورئان :

زانایانی په وانپیژنی زور له باره ی دیارده یه کی زمانه وانیه وه دواون و خستوویانه ته ناو زانستی گوزاره کاری "علم المعانی" یه وه و به هونه ری "بادانه وه" (اللتفات) ناسراوه، که بریتییه له وه ی قسه که رکتوپر له شیوازیکی دواون و قسه کردنه وه قسه که ی بگورپیت بۆ شیوازیکی دیکه ی دواون و قسه کردن، وه که ئه وه ی له که سی سیئه مه وه بیگورپیت بۆ که سی دووه م، یاخود له که سی دووه مه وه بیگورپیت بۆ که سی یه که م، یا ن له تاکه وه بۆ کوو.. ته نانه ت په نگه بازدان و گواستننه وه له باری فرمانی پابردو بۆ نیستا یا ن داخوازی و، گواستننه وه له ناو بۆ فرمانیشیان خستییته ناو ئه وه هونه ره وه. بۆ نمونه خوی گوره دهفه رمویت:

(بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ). (البقرة: ۱۱۲).

واته: "هه رکه س به پاستی خوی بداته دهست خواو له هه مان کاتدا چاکه کارو موسولمان بیت، ئه وه پاداشتی خوی لای په روه ردگاری دهست ده که ویت و نه ترسیان ده بیت و نه غم و په ژاره دایان ده گریت". جا دیقه ت ده دهین زمانی قسه کردن کتوپر له شیوازی تاکه سیئه م (که سی سیئه می تاک) گورپرا: "(فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ)، ئه وه پاداشتی خوی لای په روه ردگاری دهست ده که ویت "بۆ شیوازی کو ی سیئه م (که سی سیئه می کو): "(وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ)، نه ترسیان ده بیت و نه غم و په ژاره"، سهره پای ئه وه ی که مه بهست له هه ردوکیان هه ر یه که.

به لّام، په وانبیژان، زانایانی بواری زانستی په وانبیژۍ، به داخه وه کاتیک نمونه یان بۆ ئه م هونه ره هیناوه ته وه، له سروشتی ئه م هونه ره دا جیاوازییان نه کردووه له نیوان ئایه ته کانی قورئان و شیعری شاعیرانی سه رده می نه فامیدا. به لّی ئایه ته کان لای ئه وان زاترن به سه ر نمونه شیعریه کاند و زۆرترن، که ئه مه ش داننانیکی ناپاسته وخویه به له پیشینه بوونی قورئان له م بواره دا، به لّام ئه م شاعرانه له پووی زانستیه وه شیاوی ئه وه نیین که وه ک یه ک له په نای یه کدا له گه ل ئایه ته کاند دابنرین وه ک نمونه ی ئه م هونه ری (الالتفات). له گه لّما ئه م دوو به یته شیعریه بخویننه وه که زانا "السکاکی" له به شی "الالتفات" دا له کتیه که یدا (مفتاح العلوم، ل/ ۲۹۸) دا وه ک نمونه هیناویه تییه وه:

طحا بِكَ قَلْبٌ فِي الْحِسانِ طَرُوبُ بُعِيدَ الشَّبَابِ عَصَرَ حَانَ مَشِيبُ
تُكَلِّفُنِي لَيْلَى وَقَدْ شَطَّ وَلِيْهَا وَعَادَتِ عَوَارِ بَيْنَنَا وَخُطُوبُ

شاعیر: علقمه الفحل (۲۰ی پیش کۆچ مردووه)

ئایا ده توانین لیره دا هیه جوریکی هونه ری (الالتفات)، یان هر شتیک په یوه ندی به م هونه ره وه هه بیته ببینینه وه؟ له پاستیدا زۆرینه ی زانایانی په وانبیژۍ - نه گه ر نه لّین هه موویان - سوورن له سه ر ئه وه ی ئه م نمونه یه بۆ ئه و هونه ره ده بیته، به لّام به پاستی ئیمه هه رچه نده هه ولماندا و زۆرمان کرد که بگونجیت، جگه له قسه کردنیک له گه لّ ده روون هیهی دیکه مان به دی نه کرد تیایدا. جا وه ک نه ریتی شاعیره کان به لکو ته نانه ت وه ک نه ریتی هه ریه که مان، ئه م شاعیره خوی ده کاته مروفتیک و به پاناوی

كهسى دووه مى تاك: (تۆ) (يَكْ) له گه لى ده دويّت: (له خه فه تدا بىّ
 سه روشوپين ماوه دلى تۆ)، ليّره دا وهك قسه كردنى مرقۇ له گه لّ ده روونى
 خۇيدا وايه و وهك بلىيى كه سىكى ديكه يه و له به رامبه ريدايه، دواتر شاعير
 باده داته وه بۆلاى خۆى و به پاناوى كهسى يه كه مى تاك (م) (تُكْلِفْنِي)
 ده دويّت: (له يلا به هۆى دوركه وتنه وهى سه رده م و زه مانه كه يه وه ئازارم
 ده دات). چه ندين جار هه ريه كه مان له گه لّ ده روونى خۇيدا هاوشپوهى ئەم
 قسانهى كردووه، بۆ نمونه: "ئوه چيت ليّه اتووه به سسام؟ دلم ئاسوده
 نيه له بارهى ئوهى كه به خۆتى ده كه يت. بريارى خۆم ده گۆپم، به لىّ،
 ئەمه يان باشتريه بۆت به سسام...". ديقه ت ده دن چۆن له قسه كاندا
 له گه لّ خۆمدا له كهسى دووه م (چيت ليّه اتووه) گۆپيم بۆ كهسى يه كه م
 (دلم) پاشان جاريكى ديكه بۆ كهسى دووه م (به خۆتى ده كه يت) و
 سه رله نوئى بۆ كهسى يه كه م (بريارى خۆم ده گۆپم) و پاشان بۆجارى
 سيّه م بۆ كهسى دووه م (باشتره بۆت...)) هه موويشى مه به ستم خۆمه .
 جا ئايا من ليّره دا مافى ئوه م هه يه ئەم قسه كردنهى خۆم له گه لّ خۆمدا
 ناوبنيم هونه رى (اللتفات)؟ ئايا مافى ئوه م هه يه بيخمه ته نيشت ئوه
 هونه ره قورئانييهى كه به و ناوه وه ناسراوه ؟ يان هه ر زۆر به ساده يى
 ئوهى ئيمه زۆر له قسه كانى پۆژانه مان ده گرّيته وه و هيچ په يوه ندييه كى
 ئه وتۆى به و هونه ره به رزهى قورئانه وه نيه .

بادانه وه (اللتفات) له قورئانى پيرۆزدا هونه ريكى ته واو نوّيه و ئەده يى
 عه ره بى نه له پيش قورئاندا و نه له دواى قورئاندا، شتى وه هاى نه زانيوه ،

ته نانه تائستاش ئه و هونه ره دووره له وهی قه له مه کانمان تاوتوی بکات و به کار بییه ئیت، به لکو هاوشی وهی ئه و هونه ره له هیچ زمانیکی دیکه شدا نابینه وه. جا ئه م هونه ره حاله تیکی لاوه کی و کاتی نییه که به پیکه وت لی ره و له وی له قورئاندا هه بیته، نا، به لکو ئه م هونه ره دیارده یه کی په وان بیژییه که ته نها قورئان هه یه تی و خاوه نیه تی. جا که ده شلیم (دیارده یه)، ئه وه بۆ ئه وه یه جهخت له وه بکه مه وه که چهنده به چپی ئه م هونه ره به هه موو جوړه جیاوازه کانیه وه له قورئانی پیروژدا هاتوه. له گه لمد ئه م سی ئایه ته ی سهره تای سوره تی (الإسراء) بخویننه وه تا ببینین چۆن ئه و پانا وهی که بۆ خوی گه و ده ده گه پیته وه شه ش دانه جار له سی ئایه تدا له نیاوان: (ئه و، من، ئیمه) دا ئالوگوری کردوه:

(سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى (هُوَ) بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا (نَحْنُ) حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ (هُوَ) هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (١) وَآتَيْنَا (نَحْنُ) مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي (أَنَا) وَكِيلًا (٢) ذُرِّيَّةً مَنْ حَمَلْنَا (نَحْنُ) مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (٣)).

واته: "پاک و بیگه ردی و ستایش بۆ ئه و زاته ی که (ئه و) شه و په ویی کرد له به شیکی که می شه ودا به به نده ی خوی محمد {صلی الله علیه وسلم} له مزگه وتی حه رام، که عبه ی پیروژه وه بۆ مزگه وتی (الاقصى) که ده ورو به ریمان (ئیمه) پیروژو پر به ره که ت کردوه، تا هه ندیک نیشانه و

بەلگە و دەسەلاتداری و توانایی خۆمانی نیشان بەدەین، بەپراستی (ئەو) زاتە بیسەر و بینایە. (ئیمە) کتیبی تەوراتمان بەخشی بە موسا و کردمانە ھۆی ھیدایەت و پێنمووی بۆ ئەوێ ئیسرائیل، بۆ ئەوێ کەسی تر جگە لە (من) نەکەنە پشتیوان و یاریدەدەر بۆ خۆیان. ئەمانە و خەلکی تریش ئەوێ ئەو کەسانەن کە لە کەشتیە کەدا لە گەڵ نوح دا ھەڵمانگرتن (ئیمە) تا سوپاسگوزار بن و قەدری نازو نەعمەت و بەخششەکان بزانن، چونکە بەپراستی نوح بەندە یەکی زۆر سوپاسگوزار بوو".

بادانەو (الالتفات) لە کات و زەمەندا:

لەپراستیدا چەندین جۆر ھونەری (الالتفات)ی قورئانی ھەن، یەکیەک لەوانە: چوون بەناویەکی کات و زەمەنە، بەوێ کە "پاڤردوو و ئیستا و داھاتوو" لەیەک کات و زەمەندا یەکدەگرن. ئەو، پەھەندە تایبەتییە ئیلاھییەکە ی کات و شوێن (زەمان و مەکان)ە، کە ناچنە ژێر پکێفی پێناسی مۆییانە ی ئیمەو. دەستەواژە قورئانییەکان ئاساییانە لەنێوان سی کات و زەمەنە مۆییەکە ی ئیمەدا دین و دەچن بەبێ گوێدانە پێوەرە دنیاییەکانی ئیمە، بەوێش لە کۆتوبەندەکانی ئیمە پزگار دەبن و لەو پەھەندانە ی کە ئیمە لە بیر و زەینی سنورداری خۆماندا کێشاومانن، دەر دەچن. بە لەسەر ئەم ئایەتانە ھەلۆیستە بکەین، تا ببینین چۆن سنورەکان ون دەبن و لەنێوان "پاڤردوو و ئیستا و داھاتوو" دا بەیەکدا دەچن:

- (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذَّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا)،
 الانعام: ۲۷. واته: "جا نه گهر نه وانه ببینی له قیامه تدا له سهر لیواری
 دوزخ پاره ستنیرون، جا ده لئین: خوژگه جاریکی دیکه بیانگړپاینايه ته وه
 بو دونیا نه وسا هه رگیز نیشانه و به لگه و نایه ته کانی خوامان به درو
 نه ده زانی...". ماناکه ی به پیوهری نیمه نه مه یه: له ناینده دا له سهر لیواری
 دوزخ "ده وه ستنیرون" و نه وانیش ده لئین: "...". که نایه ته که به شیوه ی
 "فرمانی پابردو" هیڼاویه تی.

- (وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)، الانعام: ۷۵. واته:
 "به وشیوه یه ده سه لاتی توکمه مان له ناسمان و زه ویدا نیشانی ئیبراهیم
 ده ده ین"، واته: نیشانمان دا، چونکه پووداوه که پابردووه، نه ک نیستا.
 - (وَيَصْنَعُ الْفُلَّ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ). هود: ۳۷.
 واته: "نوح که شتییه که دروست ده کات..."، واته: دروستی کرد، چونکه
 پووداوه که پابردووه، نه ک نیستا. (نه مانه بوئه وهن که دیمه نه که به ینیته
 بهر چاوی خوینره و وه ک بلئی نیستا پووده دات و خوینره، له هه مانکاتدا
 بینهری پووداوه که یشه).

بادانه وه "الالتفات" له حاله تی ئیعرابی (النصب) ۱۸:

له ناو گشت جۆره کانی بادانه وه (الالتفات) ی قورئانیدا، ئه و جۆره ی که زۆر سه رنجمان راده کیشیت، په نگه بپیته مایه ی سه رسامیشمان، ئه و جۆره یه که ده توانم ناوی بنیم: (الالتفات النحوی)، واته: (بادانه وه ی پیزمانی)، که ئه م جۆره به شیوه یه کی تایبته له حاله ته کتوپره کانی "النصب" دا پوه به پوهی خوینهر ده پیته وه، که ئه م حاله ته به دریزایی سه رده مه کان ته نانه ت شاره زایانی زمانی عه ره بیهی شله ژاندوه، ئه وان وه ک مامه له کردنه کانی دیکه یان بۆ ئه و حاله ته قورئانیانه ی که ناچنه ژیر پکیفی پرسیا مرییه که م وکورته کانیانه وه هاتوون هه ولیان داوه پاساوی پیزمانی بۆ ئه م جۆره (الالتفات) هه ش بدۆزنه وه، ته نانه ت بۆ ئه و مه به سه ته هه ندیکجار ناچار بوون له مانای راسته قینه ی ئایه ته کان دوور بکه ونه وه.

مه به سه ت له (حاله تی النصب) ئه وه یه که له زمانی عه ره بیدا وشه کان به گشتی، له چوار حاله تی پیزمانی له ناو پرسته دا دین: المرفوع، المنصوب، المجزوم، ئه م باسه ی ئیستامان حاله تی (المنصوب) ده گریته وه.

جا تا زانایانی پیزمان ده گه نه شیوازیکی پیزمانی هه میشه یی بۆ ئه م جۆره (النصب) ه، ئه گه ریش بگه ن، ئه و ئیمه پیشنیاز ده که یه له جیاتیی ونبوون له ناو که ندوچایی پیزمانییدا، به شیکی تایبته تی له پیزماندا بۆ دیاری بکریت به ناو نیشانی "المنصوب القرآنی"، یاخود "النصب الالتفاتی". به لām بۆ ئه و خۆره لاتناسه به دگومانانه ی که بانگه شه ی ئه وه

دهكهن ئه و حاله تانه ي "بادانه وه پيژماني" يانه ي له قورئاندا هاتوون،
 "ههله" ن و هيچي دي، ئه و بۆ بهرپه رچدانه وه ي تۆمه ته كانيان و تۆمه تي
 گشت به دگومانك، ئه وه به سه ئه م خالانه ي خواره وه بخه مه پوو:

يه كه م: قورئاني پيروز له پيژماني عه ره بي له پيشتريه، ديرينتريه، به لكو
 قورئان هانده ريووه بۆ زاناياني پيژماني عه ره بي و زمانه وان و زاناياني
 په وانبيژيي تا پيساكانيان دابنين، به بي قورئان نه يانده تواني پيساكاني
 خويان له و سه رده مه زووه ي ته مه ني زماني عه ره بييدا دابنين، قورئان
 چاودير و بالاده ستي ئه و پيسايانه بوو، نه ك پيساكاني ئه وان چاودير و
 بالاده ستي قورئان بيت.

دووه م: ئه گه ر محه ممه د (سه لامى خواي ليبييت) له قورئاندا هه له ي
 كرديبت، كه به دگومانان هه ميشه ده يجوونه وه كه ئه و قورئاني داناوه،
 ئه و بۆچي محه ممه د له فهرموده دا هه له ي نه كردووه؟ ئايا له
 فهرموده كانيدا وردترو وردبينتر بووه له قورئانه كه ي، له كاتيكد
 قه باره ي فهرموده كاني زياتره له (ده) هينده ي قه باره ي قورئان،
 هه روه ها سه ره پاي ئه وه ي كه فهرموده كاني به ره مه ي قسه ي پوزانه و
 ئاسايانه و قسه ده سته جي و خيراكاني بووه له گه ل خه لكيدا؟ ئايا زماني
 قسه ده سته جيكاني كه له گه ل خه لك كردووني بي هه له بووه به لام كاتي
 كه ته نها بووه و دوور له چاوي خه لك بووه و به وردى دانىشتوو بۆ
 نوسيني ده قيك كه دواي كه ميكي ديكه ده بيت بيخاته پال خواكه ي و

بلّیت ئه وه قسه ی ئه وه، له مه یاندا ده قه که ی پر بووه له هه له؟! شتی
وه ها پێی تیده چیت؟!

سپههم: ئه گهر هه ر به راست هه له یه ک هه بوو بیت، ئه وا ها وه لانی
پێغه مبه ر له شاعیر و په وان بیژ و زمان پاراوان نه یان ده توانی درکی پێ بکه ن و
هه له که راست بکه نه وه و به وه ش قورئان به دروستی و بی هه له
ده گه یشته ده ستمان؟ به لکو، ته نانه ت له وه گرنگتر، ئایا بوونی ئه و
هه لانه به س نه بوو بۆ ئه وه ی ئه و ها وه لانه له ئاینه نوێیه که پاشگه ز
بکاته وه چونکه خوای ئه و ئاینه تازه یه له ساده ترین یاسا و پرسیای
نوسیندا "هه له" ده کات؟!

چواره م: ئۆرپه ی ئۆری حاله ته کانی بادانه وه (الالتفات) ی پێزمانیی
قورئان، ئه گهر کار به بنه مای "بوونی هه له" بکه ین، ئه وه نده پوون و
دیارن که وه ک ئه وه وایه له حاله تی (المبتدأ و الخبر) (نیهاد و گوزاره) دا
هه له بکه ین، بۆ نمونه له جیاتی ئه وه ی بو تریت: (الشمسُ مشرقه)، که
هه ردوو وشه که پێویسته (مرفوع) بن و هه ره که ی (الضمة) یان هه بیت،
بو تریت: (الشمسُ مشرقه)، بێن حاله تی (النصب) بده ینه وشه ی یه که م و
هه ره که ی (الفتحة) ی بده ینی، که ئه مه ته نانه ت که سی سه ره تا له
فێر بوونی زمانی عه ره بیدا هه له ی و ناکات، ئه م ئایه تانه ی خواره وه
به نمونه وه رده گرین:

- (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا)، النساء: ۱۲۲.

- (فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فَسَقٌ أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ)، الانعام: ۱۴۵.

- (وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامًا هُوَ: ٦٩ .
 - (ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ)، مريم: ٣٤ .
 - (إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً)، الانبياء: ٩٢ .
 - (وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ)، الحج: ٧٨ .
 - (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ)، يس: ٥٨ .
 - (كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْفَى، نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى)، المعارج: ١٥-١٦ .
 - (وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ)، المطففين: ٢٧-٢٨ .
 - (سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ، وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ)، المسد: ٣-٤ .
- له کۆتاییدا، بوونی به لایه نی که مه وه (١٥) شوینی بادانه وه (اللتفات) به جوړی جیاوازه وه، له سوره تیکی کورت و زوودابه زیوی وه ک سوره تی (الْمُدَّثِّرُ) دا، به لگه یه کی پوونه له سه رقه باره ی ئه م دیارده یه و گرنگیه که ی له ننیوان دیارده نوییه کانی ناو قورئاندا، هه روه ها به لگه ی قه باره ی ئه و شوکه زمانه وانی و په وانبیژییه که تاکی عه ره بی تووشی بوو کاتیک بۆ یه که مجار گوئیستی وشه کانی نیگا و سروشی خواپی بوو.

زمانی کراوه و واتا فراوان؛

قورئان، سورپرایزی بۇ عەرەب بریتی بوو له جورئیکی دیکه‌ی زمانی
فره‌پوو، فره‌په‌هه‌ند، به‌بی‌ئوه‌ی دژیه‌کی له‌نیوان ئه‌و پوهانه‌دا پوه‌بدات.
ئهم زمانه‌ ئاسمانیه‌ نهرمه‌، توانی له‌گه‌ل‌ تیپه‌په‌وونی سه‌رده‌مدا و له‌گه‌ل‌
هه‌موو سه‌رده‌میکدا به‌رده‌وامی به‌خوی بدات و زیندوو به‌مینیت، و
مروفایه‌تی هه‌ر پۆژه ماناگه‌لیک تیایدا بدۆزیته‌وه‌ که پاستیه‌کانی
سه‌رده‌مه‌که‌یان و کۆزانیاری زاناکانیان پێگه‌یان به‌ده‌رخستنیان نه‌دابیت،
ئیتیر به‌وجۆره‌ نه‌وه‌ی هه‌ر سه‌رده‌میک و په‌نگه‌ خه‌لکی هه‌ر زه‌مین و
که‌لتوریک به‌پێی فیکر و دۆزینه‌وه‌کانی خۆیان و زانستی سه‌رده‌مه‌که‌یان
تیپه‌گه‌یشتن. پتویسته‌ دان به‌وه‌دا بنیم که من دره‌نگانیک درکم به‌ دانایی
و حیکمه‌تی ئه‌وه‌ کرد که عومهری کوپی خه‌تتاب پێگه‌ی نه‌ده‌دا خه‌لک
ته‌فسیری قورئان بکه‌ن یاخود پرسیار له‌ ماناکانی بکه‌ن، به‌جۆریک
هه‌ندی‌کجار کار گه‌یشتوو ته‌ لێدان و ته‌مبیکردنیان و زیندانیکردنیان. بۆ
نمونه‌: ئه‌بو عه‌ده‌به‌سه‌ ده‌لێت: لای عومهری کوپی خه‌تتاب "خوا لێی
پازی بێت" دانیشتبووین، پیاویک هات بۆلای، وتی: ئه‌ی ئه‌میری
ئیمانداران! "الجوار الکهنس" چیه‌؟ عومهر، به‌گۆچانیک که پێیبوو
مێزه‌ره‌که‌ی سه‌ری کابرای فرێدا و وتی: تۆ چه‌روریت؟ سویند به‌و خوایه‌ی
گیانی عومهری کوپی خه‌تتابی به‌ده‌سته‌ ئه‌گه‌ر جاریکی دیکه‌ به‌تبینم قژت
تاشیوه‌ "سه‌رت که‌چه‌ل‌ کردوو" ئه‌وا ئه‌سه‌پی له‌سه‌رت ده‌رده‌که‌م واته‌

سەرت دەپەپرىنم. {بۇ نمونەى زياتر لەمبارەوہ سەيرى "جامع الاحاديث للمسانيد والمراسيل" ى ئىمامى سيوطى بکە، بەشى/۲، ل/۱۴۳-۱۴۵}.

لەپاستيدا ئەوہى كە ھاوہلان بېن تەفسير و ليکدانهوہىەك بۇ قورئان لە سەردەمەى پېغەمبەرايەتى و ھاوہلاندا دابنېن، ئەوہ بەتېگەيشتنى كەم و كورتانەى ئىمە ماناى ئەوہ دەگەيەنېت كە بەلى سامانىكى باشى كىلىلى ئالتونىى لەبەردەستماندا دەبوو بۇ چوونە ناو جيهانى نەينىيە زمانەوانىيەكانى قورئانى پىرۆز، بەلام ئەمە لەچاوى پىاويكى دروستبىنى عومەردا خوا لىلى پازى بېت ماناى ئەوہ دەگەيەنېت كە ئىتر دواى ئەوہ دەرگای ژىرىى و عەقلى خەلك دابخەيت و سنور بۇ بۆچوون و ئىجتىهاادات و دۆزىنەوہى نەينىيەكانى قورئان و پەرچوو "موعجىزە"كانى دابنېيت و قفلى بکەيت، لەكاتىكدا قورئان ئەو كىتەبەيە كە وەك پېغەمبەرى سەرورەمان سەلامى خواى لىبېت ئاگادارى کردووين "لا تنقضي عجايبه"، "بابەتە سەرسامكەرەكانى تەواو نابن". جا كى بوپرى ئەوہى دەبېت دواتر، تەنانەت لەسەدەى دووہى كۆچىدا، پېشنىيازى ليکدانهوہ و تەفسىرىكى نوئى بکات بۇ ھەر ئايەتەك كە پېشتەر ليکدانهوہ و تەفسىرىكى دىكەى لەسەدەى يەكەمى كۆچىدا و لەسەردەمى ھاوہلىكى بەپىزى وەك عومەردا بۇ دانرابېت، ئەى ئەبېت چۆن بېت ئەگەر عومەر خۆى ئەو تەفسىر و ليکدانهوہىەى بىستېت و پاشان بېدەنگ بوپېت لىى؟

لەپاستيدا ئەو "دۆزىنەوہ زۆروزەبەندانەى ئىعجازى زانستىى" كە چەندىن سەدەى دوورودرېژ نەينىيەكانيان لەژېر بالى ئەم زمانە كراوہيەدا

مانه وه، يهك دانه يه له به روبوومی ئه و تايبه تمه ندييه زمانه وانبييه كتيبه كه ي پهره ردگار، ههروه ها به ره مه می ئه و پارێزگاري كردنه ی هاوه لانی به ریزه له قورئانی پیروژ كه به بی شیكر دهنه وه و لیكدانه وه و تهفسیر كردنی، بۆ دواي خویان به جییا نهیشت. ده توانریت بوتريت كه ئه و جوړه وشه و گوزار شتانه نزیکه ته نها له و ئایه تانه ی قورئاندا به دیبکړین كه به زاروه ی "المُتَّشابه" گوزار شتیان لیده کړیت نهك له و ئایه تانه ی كه پیاانده و تريت "المُحکم" و ئایه تی عه قیده و یه کتاپه رستین. ئاسانه بۆ لیكد هه وه وانی قورئان "موفه سسرین" كه پاجیا بن بۆ نمونه له مانای وشه ی (الصمد) ی قورئانی و اتاکراوه و و اتافراوان له سوره تی "الاخلاص" دا: (اللَّهُ الصَّمَدُ)، له بهر نه وه ی مانا گریمانه ییه کانی سه ره پای فره بیان، له ناواخن و ناوه روکی یه کتاپه رستی نایتر ازینیت، به لام هیچ بواریك نییه بۆ جیاوازی و پاجیایی یاخود فره گریمانه یی مانا له وشه و دهسته واژه کانی دیکه ی پیش یان دواي ئه و وشه یه دا: (أَحَدٌ، لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ)، له بهر نه وه ی شته كه لیږه دا ده چیته کرۆکی یه کتاپه رستی و چه ندیک سده و سه رده مه کان تیپه پین و شوینه کان جیاواز بن و که لتوره کان جوړاوجوړ بن به هیچ جوړیک مشتومر هه لئاگریت و فره بۆچوونی و فره واتیایی قبول ناکات.

ههروه ها دهسته واژه ی (الله اکبر) نمونه یه کی نزیکه به ردهسته بۆ پوونکردنه وه ی مه به ستمان له زمانی کراوه و فره واتا. ئه م دهسته واژه یه هه میشه به م شیوه یه بۆ زمانی ئینگلیزی و هه رده گێردریت: (ALLAH is the greatest, great). (خوا گه وره یه)، (خوا گه وره ترینه)، به لام هیچ کام له و دوو پسته یه وه رگێرانیکی وردی

دهسته واژه‌ی (الله أكبر) نییه، له بهرئه وه‌ی وشه‌ی "أكبر" له زمانه‌ی ئینگلیزیدا بهرامبهره له گه‌ل وشه‌ی (greater)، که‌واته وه‌رگێپرانی دروستی ئه‌و دهسته‌واژه‌یه بریتییه له (ALLAH is greater). ئیسلام ئه‌و دهسته‌واژه‌یه‌ی سه‌ره‌پای سه‌رپێچیکردنی نه‌ریته زمانه‌وانییه‌کانمان که پێویست ده‌کات له‌دوای (اسم التفضیل)ی (أكبر) وه‌ی وشه‌ی (من) (له) بێت، (خوا گه‌وره‌تره له ...)، به‌لام ئاوا به‌کراوه‌یی جێیه‌یشتوو، تا پێگه‌ بدات ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و دهسته‌واژه‌یه ده‌لێته‌وه به‌پێی بارودۆخی خۆی چ وشه‌یه‌ک پێویست ده‌کات گریمانه‌ی بکات: (الله أكبر) (خوا گه‌وره‌تره) ... له‌هه‌موو شتێک، له‌هه‌موو داتنه‌نگیه‌ک، له‌هه‌موو خۆشیه‌ک، له‌هه‌موو خه‌م و خه‌فه‌تێک، له‌هه‌موو ئاره‌زوویه‌ک، له‌هه‌موو سه‌ته‌مکاریک ... هتد. جا ئه‌گه‌ر له‌جیاتێ (أكبر) وشه‌ی (الأكبر)، یاخود (کبیر) بوایه ئه‌وا دهسته‌واژه‌که داده‌خرا و له‌گه‌ل کۆتاییهاتنی وشه‌کانیشی ئه‌میش کۆتایی ده‌هات و ده‌وه‌ستا و بواری ئه‌وه‌ی پێنه‌ده‌داين خۆمان ئه‌ندیشه‌مان بخه‌ینه کار و خه‌یاڵمان هه‌ناسه‌ بدات یاخود فیکرمان تیایدا بکه‌وێته‌ جوله‌. پێویسته ئاماژه‌به‌وه‌ بده‌ین به‌داخه‌وه به‌پاستی ئولفه‌تگرتنمان و پاهاتنمان به‌ دهسته‌واژه‌که توانای ئه‌وه‌ی لێسه‌ندووین جوانترین نوێگه‌ری و ناوازه‌یی و کرانه‌وه‌ی ئه‌و دهسته‌واژه‌یه به‌دی بکه‌ین، واما ئه‌و لێهاتوو ئیستا وه‌ها ئه‌و دهسته‌واژه‌یه ده‌لێینه‌وه وه‌ک بلیی (الله کبیر)، (خوا گه‌وره‌یه) نه‌ک (الله أكبر) (خوا گه‌وره‌تره)، له‌مه‌شه‌وه لادان و هه‌له‌ له‌وه‌رگێپرانییدا بۆ زمانه‌کانی دیکه سه‌ریه‌لدا.

باشترین پټوهر بڼ زانینی دهسته واژه یان ټه ووشانه ی فره پره هندن، بریتییه له "نعراب - شیکردنه وه"، چه ندیک ټه گهری نعرابگردنی وشه یه ک یان دهسته واژه یه ک زیاتر بیت هیئنده ش پړشنگدانه وه و فره واتاییه که ی زیاتر ده بیت و دهوله مه ند ده بیت به سیهر و ټاماژه و پره نگه جوریه جورده کان. قورټانی پیرۆز شیعر و زمانی ټه ده بیی سهرده می دابه زینی ټپه پاند و به هیټانی زمانیکی نوټ سورپرایزی بڼ عه ره به کان کرد، زمانیک بتوانیت وه لاسی ټالوگوره کانی سهرده م و نوټیوونه وه ی پروداوه کان و جیاوازیی دهروونه کان و پېشوه چوونی فیکری مرویی که لتور و زانست و دوزینه وه کانی مروټ به پیتی سهرده مه کان، بداته وه، به وه ش خه لکی، هه ری که و له سهرده م و ژینگه و شوټنی خویدا ټه وه نده ی لی هه لېگوزیت که چه مک و که لتوری پټویستییه تی و بڼ سهرده م و شوټن و فیکر و پټویستییه کانیاں بگونجیت، به بی ټه وه ی سهره پای جیاوازییاں و جیاووینیاں هیچ دژیه کییه ک له و چه مکانه دا پرویدات. گومان له وه شدا نییه که ټه و دهوله مه ندییه ی قورټان به م جورده وشه و یه که زمانه وانیه فره پره هندنانه دهرگایه کی فراوانی له به رده م عه ره بدا کرده وه بڼ دهوله مه ندکردنی ټه دهب و شیعر و هونراوه کانیاں به م زمانه دهوله مه نده نوییه.

به لام دهقه ټاسمانیه کانی دیکه، تهورات و ټینجیل، ټاسانه بتوانین نمونه ی له م چه شنه ی زمانی کراوه یاں ټیدا ببینینه وه، به لام دهسته وسانین له وه دا بتوانین برپاریکی بابه ټییانه ی دروست به شیوه یه کی

گشتگیر له سهری بدهین، له بهرئوهی زۆرینهی دهقهکانی ئه و دوو کتێبه که له بهرده ستماندایه مۆڤ یاخود زۆر بپۆین پێغه مبه ران گێژاپایانه ته وه، ده گهن ده قێکیان تێدا مابیت که خوای گه وره خۆی فه رمووبیتی، که وابیت به گشتی ئه و زمانه به ته واوی زمانى ئاسمانی نییه، به لکو له باشترین حاله تدا لیکدانه وه و ته فسیری زمانه ئاسمانییه که یه . پاشانیش له لایه کی دیکه وه ئیمه ئه و دهقه ئاسمانیانمان به زمانه بنه پرتیه که ی خویان که پێی دابه زیوه، له بهرده ستدا نییه، وه رگێزان چه ندیک ورد بیت ته نها و ته نها لیکدانه وه یه کی تاکه که سییه و گوزارشت له گوشه نیگای وه رگێژ ده کات ئه ویش سنوردارانه له و دهقه دا که وه رگێژپاوه، هه روه ها وه رگێژپاوه کان زۆر جار له بهرده ست که سی وه رگێژپا ده شله قین، تیکده چن، به تایبه تی ئه گه ر دهقه که خۆی هینده ورد و بابه تی و دلسۆزانه بیت به جوریک وه رگێژ دهسته وسان بیت که ئه و به شانیه کی که نا پوون به زمانیکی زانستی ورد و پوون دابریژیته وه، ناچار په نا بباته بهر شیوازیکی سه رسامانه ی وه ها که نا پوونیه که بخاته ناو دهقه وه رگێژپاوه که شه وه تا نزیکبیته وه له وهی که ئیمه پیمانوايه زمانى کراوه و فره واتایه . زیاد له وهش جیاوازییه ریزمانی و شه سازی و که لتورییه کانى نێوان زمانه کان ئاسته نگ دروست ده که ن له بهرده م وه رگێژپا کاتیک دهیه ویت واتا له زمانیکه وه بۆ زمانیکی دیکه ی خاوه ن یاسا و پرسیا و که لتور و نه ریتی جیاواز، بگوازیته وه .

بۆ نمونه، مافی خۆمانه دوولد بین له بریاردان به سه ر ئه م دهقه ته وراتییه ناپوونه ی خواره وه دا: (أَسَسَتْ حَمْدًا بِسَبَبِ أَعْدَادِكَ) {مزامیر: ۸: ۲، چاپی دار الکتاب المقدس فی العالم العربی، ۱۹۸۱}، "ستایشیکت به هۆی دژیه کییه کانتیه وه دامه زرانده وه" که بلیین ئه مه دهقیکی کراوه ی هه لگری فره واتایه، که نه گه ر سه یری دهقه ئینگلیزییه که ی هه مان دهسته واژه بکه ین ده بینین دهسته واژه یه کی داخراوه و دوو پووکار هه لئاگریت:

(Thou ordained strength because of thine enemies)

(The holy book, King James Version. Collins, clear-type press, London: 1950)

وه رگێپانه که ی، که وه رگێپانیکی خۆمه و وه رگێپانی تاکه که سیش خرابیی خۆی هه یه، ده بیته ئه مه: "دوژمنانت هێزیان پێداویت". به لام هه مان دهسته واژه له چاپی (دار الکتاب المقدس فی الشرق الأوسط. لبنان: ۲۰۰۴) دا به م شیوه یه ها تووه: "به پووی دوژمنانتدا به هیز بوویت" که ئه مه یان وه ک دیاره ناپوونی له چاپه عه ره بییه که ی سه ره وه که مته، به لام ئه میش له دهقه ئینگلیزییه که ناپوونته. ئیمه له قورئانی پیرۆزدا که خوای گه وره خۆی له یه که م ئایه ته وه تا کوئا ئایه ت ده دویت، پووبه پووی ئه م جوړه کێشانه نابینه وه، پاشانیش دهقه بنه پره تییه یه که مه که ی قورئان وه ک خۆی له به رده ستماندایه به یی ئه وه ی پێویستمان به زمانیکی نێوه ندگیر یان زیاتر هه بیته وه ک ئه وه ی له کتێبه ئاسمانییه کانی دیکه دا ده بینریت.

پیگه کرانه وه بییه کان له سورتهی (المُدَّثِر) ۱۱:

تا ئیستا له م تووژینه وه شیکارییه ماندا بۆ لایه نه زمانه وانیه نوئییه جوړبه جوړه کانی قورئان، کارمان له سه سر سورتهی (المُدَّثِر) کردووه، جا نه گهر بمانه ویت ئه وشه و دهسته واژه کرانه وه بیانه ی ئه م سورته دیاری بکه ین که له ناو هه موو پیگه نو یگه رییه کاند ا ئه مانه ی ئه م سورته زوړترین مشتومریان وروژاندووه لای لیکده ره وه و موفه سسیر و زمانه وان و زانایانی پزیمانی عه ره بی، به تاییه تیش ئه گهر بابته ی (قیرائات) و فره خویندنه وه و بابته ی (الناسخ و المنسوخ) یشی بخه ینه سه ر، ئه وا ده توانین به لایه نی که مه وه (۲۹) پیگه، له وشه و دهسته واژه، دیاری بکه ین، که ئه مانه هه ندیکیان:

(قُمْ فَأَنْذِرْ - وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ - وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ - وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرْ - وَبَيْنَ شُهُودًا - وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا - كَلَّا - لَوْ أَحَآةَ لِلْبَشَرِ - لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ - إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ - نَحْوُضُ مَعَ الْخَائِضِينَ - أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً - هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى).

جا ده توانن له سه سه ره ر وشه یه ک یان دهسته واژه یه ک هه لو یسته بکه ن، یه ک به یه ک لییان ورد ببه نه وه، تا خو تان ئه و چه ندین په هه ندانه پوون بکه نه وه که هه ر یه کێک له و وشانه هه لیده گریت، هه ر له یه که م دهسته واژه وه: (قُمْ فَأَنْذِرْ)، که وشه ی یه که می، واته فرمانی (قُمْ) چه ندین مانای گریمانه یی هه لده گریت: ئایا مانای "هه ستان" ه، یان جو له یه، یان ئاماژه یه بۆ ده ستکردن به کار، یان خو حازرکردن و ئاماده باشیه؟

ههروهه فرمانی (فَأَنْذِرْ) که لهوانهیه ئەم مانایانه بگهیهنیت: په یامه که بگهیهنه، یان: ئاگاداری خه لک بکه به نزیکبوونه وهی پۆژی دواپی، یان: ئاگاداری خه لک بکهروهه به سزای دنیایی، یاخود: ئاگاداری خه لکی بکهروهه به ئاگر و مانه وهی هه میشه یی تیایدا... به مجۆره تا ده گه یته دهسته واژه ی کۆتایی: (هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى) که وشه ی (أَهْلُ) چه ندین مانای جۆربه جۆری له خۆگرتووه: خاوه ن شت، یان به خشهری شت، یان شایسته ی شته که، یاخود سه رچاوه که ی، ههروهه وشه ی (التَّقْوَى) که چه ندین مانای واتایی جۆربه جۆر هه لده گریت: لهوانهیه به مانای خۆپاریژی بیت، که مه به ست لی خۆپاریژی ئیمه یه له پۆژی دواپییدا له سزای خوا به باوه رهیتانمان پیی، ده شکریت به مانای پاریزگاری و پاراستن بیت، واته: خوای گه وره خه لکی له سزا ده پاریزیت نه گه ر باوه ری پییهینن، یاخود ده یانپاریزیت له خرابیه کانی دنیا..

بوونی ئه و پێژه زۆره ی پێگه کرانه وه ییه کان (هه لگری فره واتا کان) له سوره تی (الْمُدَّثِّر) دا بیرۆکه یه کی نزیکه ییمان ده داتی له باره ی مه ودای زالبوونی ئەم جۆره وشه و دهسته واژه کرانه وه ییانه به سه ر زمانی قورئانی پیروژدا له سه رجه م سوره ته کانیدا، هاوکات جه ختکردنه وه یه له سه ر ئەوه ی که کرانه وه ی ئەم زمانه و هه لگری فره واتایی مانای ئەوه ناگه یه نیت که که لیتنیککی مه ترسیدار له قورئاندا هه یه و بوار ده دات به که سانیک مه به ستیکیان هه بیت تا واتا که ی بگوین، و به دریزایی سه رده مه کانیش که سانیککی وه ها هه بوون و ئەوه یان کردووه و تائیسناش

هەر دهیکهین، نا، به لگو ئه مه، تاییه تمه ندییه که ئه م واتایانه ی دهوله مه ند کردووه و پاراوی و زیندوی و واتابه خشینی به دریزایی ئه م چه ندین سه دهیه و به تیپه پبوونی به ره و پیشچوونی کوزانیاری مرؤف و جیاوازی ژینگه و که لتوره که ی، زیاتر کردووه.

فره یی له خویندنه وه ی قورئان (قیرائات) و کرانه وه و فره واتایی؛

له راستیدا بابته ی فره یی له شیوازی خویندنه وه ی قورئاندا که پییده وتریت (قیرائات) به کیکه له سه راسیمه ترین ئه و شتانه ی که قورئان له بواری زمانی کراوه و فره واتاییدا پیشکه شی کردوین، به جوریک - وه ک پیشتریش جه ختمان له سه ر کرده وه - هیچ کتیبیکی دیکه تا ئیستا مرؤف ناسییتی شتی وه های به خووه نه دیوه. جا خوهره لاتناسه کان و شوینکه وتوانیان ژاوه ژاویکی که وریان له باره ی ئه م لایه نه ئیعه جازییه ی زمانی قورئان به رپاکرد و توژیینه وه ی دووردیزیان بۆ ته رخان کرد، له پیناویدا زه ماله ی ده ستوالای خویندنیان ته رخان کرد به ئومیدی ئه وه ی ده رچه یه ک بۆ گومانه کانیان یاخود که لئینیک بۆ خه یالپالوویان بدۆزنه وه که بتوانن لاییه وه گورز له راستیه تی قورئان و سه رچاوه که ی بوه شینن، به بی ئه وه ی بۆ ساتیکیش بیت هه لۆسته بکه ن و له گه ل ویزدانی خویان و بنه ما و په یره وه زانستییه کانیاندا که ئیمه ی خوهره لاتی شتی زوری لیوه فیرووین، بوه ستن و له پتی ئه و په یره وه زانستییه نه دا بگه نه ئه و نه جامه ی دان بنین به وه دا فره یی خویندنه وه ی قورئان (قیرائاتی قورئان) ته نها و ته نها لایه نیکی ئیعه جازی دیکه یه له زمانی ئه م کتیه سه رسوپهینه ره دا.

ھەرگیز بیستووتە چەند کتیبیک لە یەك کتیبیدا ھاتبێت، بیستووتە
 چەند شیوە دەقیك لە یەك دەقدا كورت کرابێتەو، بەجۆریك ئەم دەقه
 بتوانرێت بە زیاتر لەشیوازیك بخوینرێتەو، یاخود ھەلگری زیاتر لە
 واتایەك بێت، بە بێئەوێ ھیچ دژیەکی یان دووریەك لەنیوان ئەو
 واتایانەدا دروست ببێت سەرەپای جیاوازی و فرەییان؟ شتی وەھات
 بەرگۆی کەوتوو؟ بابەتەكە پەیوەندی بە پاجایی نیوان مسوڵمانانەو
 نییە، بەئكو ئەو پێگا و شیوازی جۆراوجۆرە بۆ خویندەوێ و ئاوا
 لەئاسمانەو دابەزیو بەمەبەستی دەوڵەمەندکردنی زمانی قورئان و
 زەنگینکردنی واتاکانی و ئاسانکردنی خویندەوێ و پشتگیری لایەنی
 کرانەو و فرەواتایی زمانەكە تا لەگەڵ گۆرانی کات و شویندا بگونجێت،
 ھەرەھا زیادکردنێکی دیکە لایەنە ئیجازییەکانییەتی کە ئەم قورئانە
 جیاواز لە ھەر کتیبیکی دیکە، بەھۆیەو ناوازی و تاقانە بوو، واتە: تەنھا
 و تەنھا قورئان خواوەنی ئەم تاییەتمەندییە کە یەك دەق بەچەندین
 شیوە و واتای جۆرەجۆر بخوینرێتەو بێئەوێ دژیەکی دروست بکات.
 ئەگەر پاجاییەکیش لەنیوان زمانەوانەکان یاخود پیشەوایانی
 فرەخویندەوێ قورئان (القُرْآن)دا ھەبێت سەبارەت بەم قیرائاتانە، ئەو
 تەنھا سەبارەت بەوێ کە "کی، چی لەو قیرائاتانە بەلاو
 پەسەندترە؟"، لەبەرئەوێ سەرچەم ئەو فرە خویندەوانە بەتاییەتیش
 ئەوێ ناسراو بە "حەوت جۆرەکە ی خویندەوێ قورئان" (القراءات
 السبع) ھەموویان لەئاسمانەو دابەزیون و لای خواوە ھاتوون.

– له عومهری کوپی خه تابه وه خوا لئی پازی بیت گتړدراوه ته وه که
 فهرموویه تی: پوژیک که هیشتا پیغه مبهری خوا له ژياندا بوو، گویستی
 "هیشامی کوپی حه کیم" بووم که سوره تی (الفرقان) ی ده خوینده وه،
 گویمگرت بؤ خویندنه وه که ی، ده بینم به شیوه ی جوربه جوری ئه و تو
 ده یخویندنه وه که پیغه مبهری خوا سه لامی خوی لیبت به و شیوه یه به منی
 نه خویندوه ته وه و وه های فیرنه کردووم، خه ریک بوو په لاماری بده م
 له نویژه که دا، به لام وه ستام تا له نویژه که ی بوویه وه، پاشان به جله کانیه وه
 پیچام گرت و وتم: کی ئه م سوره ته ی فیر کردوویت که ئیستا گویم لی بوو
 ده تخوینده وه؟ وتی: پیغه مبهری خوا (سه لامی خوی لیبت) فیری کردووم،
 وتم: هه له ت کرد، سویند به خوا پیغه مبهری خوا (سه لامی خوی لیبت)
 فیری منی کردوه به شیوه یه ک جیاوازیوه له وه ی تو. ئه نجا
 به جلویه رگه که ی خوی لولم کرد و بردم له گه ل خومدا بؤلای پیغه مبهری خوا،
 وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا، من گویستی ئه مه بووم سوره تی (الفرقان) ی
 ده خوینده وه به شیوه یه کی جیاوازیوه ی تو فیرت کردووم و
 بؤ تخویندومه ته وه، پیغه مبهری خوا (درودی خوی لیبت) فهرمووی: بهری
 بده عومهر، ئاده ی هیشام بخوینه. هیشام به و شیوه یه ی که ده یخویند،
 ده ستیکرد به خویندنه وه، ئه نجا پیغه مبهری خوا فهرمووی: ئاوا دابه زیوه.
 پاشان فهرمووی: توش بخوینه عومهر، منیش به و شیوه یه ی که خوی فیری
 کردبووم خویندم، ئه نجا فهرمووی: ئاوا دابه زیوه، ئه م قورئانه به شیوه ی
 (حه وت پیت) دابه زیوه، که واته چه نده تان بؤکرا ئه ونده بیخوینن.
 (فهرمووده که هه ردو ئیمامی بوخاری و موسلیم گتړاویانه ته وه، بؤ نمونه ی

زیاتریش سهیری کتییی قیراات به تاییه تی پیشه کیی کتییی (تقریب النشر فی القراءات العشر) ی ئیبنولجه زهری بکه ن).

گرنگه لیژده دا ئامارّه بۆ ئوه بکه ی ن که هوت جۆره که ی خویندنه وه ی قورئان که وا پیککه وتوه (هوت جۆر) بن له بهرئوه ی قاریئه به ناویانگه کانیا ن که سه نه دی خویندنه وه که یان گه یشتوه تی هوت که س بوون، ئه م (قیرااتی سه یح) ه جیاوازه له هوت پیت (الحروف السبعة) ی که له فه رموده که ی پیشوودا باسکراوه و مه به ست لیئ: شیوه زاره ناوچه ییه کان و شوینگه جیاوازه کانی ده رپرینی پیته کان (مخارج الحروف) بووه و ئه م دووانه ش له که سیکی پۆشنبیر و نه خویندنه وار و گه نج و پیردا جۆراوجۆر ده رده که ون، واته: گه نجیک، یاخود خویندنه واریک پیته کان به شیوه یه که ده رده برپیت و وشه کان گۆده کات که جیاوازی هیه له گه ل پیریک یاخود نه خویندنه واریکدا، ئه م پووداوه ی خواره وه ش زیاتر باسه که مان بۆ پوونده کاته وه:

پیتغه مبه ری خوا (درودی خوی لیبت) له لای چیا یه که له ناوچه ی قوبا به جبریل گه یشت، فه رموی: ئه ی جبریل، من نیردراوم بۆلای ئومه تیکی نه خویندنه وار، په که که وته یان تیدایه، پیر و به ته مه نیان تیدایه، مندال و ئافره ت و پیاوانیکیان تیدایه که هه رگیز نووسراویکی نه خویندوه ته وه. جبریل فه رموی: ئه ی محمه د! قورئان به هوت پیت دابه زیوه، له گێرانه وه یه کی دیکه دا فه رموی: با قورئان له سه ر هوت پیت بخویننه وه. (ئیمامی تیرمیزی له ئوبه ی کوپی که عبه وه گێراویه تیبه وه).

له کۆتاييدا که وا گەشتوومه ته کۆتايى به کهم گەشتم بۆ توێژينه وه
له ئىعجازى نوێگه رى له زمانى قورئاندا و له ئاماده کاربيدام بۆ ئه وهى
دهستکه به دهرياوانى له ئاسۆگهلى سورهته پيرۆزه کانيدا، سورهت
له دواى سورهت، و ئايهت له دواى ئايهت، پێويسته دان به وهدا بنيم ئه م
کاره "سه رکيشى" يه کى مړيى به دوا داگه پانى لاواى که م وکورت بوو، جا
با چه نديک پۆشاکی زانست و بابه تيبوونيشى پۆشيبێت. هه موو
تاوتويکردنيکى مړييانه ئى ئه م زمانه ئاسمانيه دهسته وسانکاره هه موو
به رخوردیک له گه ليدا له وه زياترى شاين نيه که به "سه رکيشى" په سن
بکريت. چونکه ئيمه دانه نيين به دهسته وسانى و لاوازييماندا له به رامبه ر
ئه م گوزارشته ئىلاهييه کامل و بيله که يه دا که هه رگيز ناراستى و
که م وکوپى و لاواى و هه له پووى تيناکات و له وه له وه لانه پاريزراوه.
ئىستاشى له گه لدا بيت ئه و ئالنگارييه ئىلاهييه که بۆ عه ره ب هات
به وهى که "سوره تيکى هاوشيوه" ئى ئه م قورئانه بهيئن، هه ر به رده وامه و
هه ر ده لئى تازه به تازه دابه زيوه. سه ره راي هاتنى يه کله دواى يه کى
بليمه تى و بليمه تان و تپه پيوونى سه رده م و سه ده جياوازه کان هيج
شتيک نه يتوانى تانه ئى ليبدات يان پکه به رى و که لله په قى له ته کدا بکات.

گرنگترین سەرچاوهكان

- الأصبهاني، أبو بكر أحمد بن الحسين. المبسوط في القراءات العشر. تحقيق سبيع حمزة حاكمي. مؤسسة علوم القرآن بيروت ودار القبلة بجدة: ١٩٩٥ .
- الأنصاري، أحمد مكّي، نظرية النحو القرآني. دار القبلة (؟): ١٤٠٥ هـ .
- الباقلاني، القاضي أبو بكر محمد بن الطيب. إعجاز القرآن. تعليق وتخريج صلاح بن عويضة. دار الكتب العلمية، بيروت ٢٠٠١ .
- الجرجاني، عبد القاهر. دلائل الإعجاز. تعليق محمود محمد شاكر. دار المدني، القاهرة وجدة: ١٩٩٢ .
- ابن الجزري، محمد بن محمد. تقريب النشر في القراءات العشر، تحقيق إبراهيم عطوة عوض، دار الحديث، القاهرة: ١٩٩٦ .
- الرازي، الفخر. التفسير الكبير، دار إحياء التراث العربي، بيروت : ٢٠٠١ .
- الزايد، سميرة، الجامع في السيرة النبوية، المطبعة العلمية (؟): ١٩٩٥ .
- الزركشي، بدر الدين محمد بن بهادر. البرهان في علوم القرآن. تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم. دار إحياء الكتب العربية، القاهرة: ١٩٥٨ .
- السكاكي، أبو يعقوب يوسف. مفتاح العلوم، تحقيق عبد الحميد هندراوي، دار الكتب العلمية، بيروت : ٢٠٠٠ .
- السيوطي، جلال الدين. الإتقان في علوم القرآن. تحقيق محمد سالم هاشم. دار الكتب العلمية، بيروت : ٢٠٠٣ .
- السيوطي، جلال الدين. جامع الأحاديث للمسانيد والمراسيل. جمع وترتيب أحمد عبد الجواد عباس أحمد صقر. مطبعة محمد هاشم الكتبي، دمشق : ١٩٨١ .

- الشوكاني، محمد بن علي. فتح القدير: الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير. دار الفكر، القاهرة : ؟
- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير. جامع البيان في تأويل القرآن. دار الكتب العلمية، بيروت : ١٩٩٩ .
- عضيمة، محمد عبد الخالق. دراسات لأسلوب القرآن الكريم. دار الحديث، القاهرة: ٢٠٠٤ - العلواني، طه جابر. نحو موقف قرآني من النسخ. مكتبة الشروق الدولية، القاهرة: ٢٠٠٧ .
- القراهي، عبد الحميد، تفسير نظام القرآن وتأويل الفرقان بالفرقان. الدائرة الحميدية، الهند: ٢٠٠٠ .
- الفظان، مناع، مباحث في علوم القرآن، مؤسسة الرسالة، بيروت : ١٩٩٨ .
- الكتاب المقدس، دار الكتاب المقدس في الشرق الأوسط، بيروت : ٢٠٠٤ .
- الكتاب المقدس. (؟)، إصدار دار الكتاب المقدس في العالم العربي : ١٩٨١
- لانج، جيفري، حتى الملائكة تسأل. ترجمة زين نجاتي، مكتبة الشروق الدولية، القاهرة: ٢٠٠٢ .

_Asad, Muhammad. The Message of the Qur'an. Bristol (England), The Book Foundation. Vol. 5, P: 758.

- Islahi, Amin Ahsan. Pondering over the Qur'an. translated by M.S.Kayani. London: 2003.

- The Holy Book. King James Version, Collins' Clear-Type Press London: 1950 Good News for Modern Man (the New Testament in today's English Version). American Bible Society: 1966 .

-The Holy Bible, Containing The Old and New Testament. Rivised Standerd Version. Division of Christian Education of the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. Great Britain: 1971.

- The Holy Bible. Trinitarian Bible Society. London: 2000.

- Luxenberg, Chnstoph. The Syro-Aramaic Reading of the Koran: A Contribution to the Decoding of the Language of the Koran. English Edition. Germany: 2007.

- Murry, Middleton. The Problem of Style. Oxford 1960.

په یمانګای جیهاننۍ فیکری ئیسلامی

دامه زراوه یه کی فیکری ئیسلامی پوښنیریی سهر به خویه، له سهره تاي سده ی پانزه میه می کوچی (۱۴۰۱ک - ۱۹۸۱ز) له ویلايه ته یه ککرتو وهکانی ئه مریکا دامه زراوه، تا کار بۆ ئه م خالانه ی خواره وه بکات:

- فه راهه مه یتانی تیروانی گشتگیرانه ی ئیسلام، له پیتاو ته ئسیلکردنی مه سه له هه نوکه ییه کانی ئیسلام و پروونکردنه وه یان، هه روه ها له پیتاو پینکه و گریډانی به ش و لقه کان به هه مه کییه کان (الکلیات) و مه به ست و ئامانجه گشتییه کانی ئیسلام.

- گیرانه وه ی ناسنامه ی فیکری و پوښنیریی و ژیاریی بۆ ئومه ی ئیسلامی، ئه ویش له میانه ی چهنده ول و کوششیکې به ئیسلامکردنی زانسته مروڤایه تی و کومه لایه تییه کان و چاره سه رکردنی مه سه له کانی فیکری ئیسلامی.

- چاکسازي له پروگرامه کانی فیکری ئیسلامی هاوچه رخدا، بۆ ئه وه ی ئومه ی ئیسلامی توانای دووباره گه راندنه وه ی شیوه ژیا نه ئیسلامییه که ی خوی و هه روه ها پولي خوی له ئاراسته کردنی کاروانی ژیاریی مروڤایه تی و به رچاو پوښنکردنی و گریډانی به به ها و ئامانجه کانی ئیسلامه وه، هه بیت.

په یمانګا، بۆ به ده سته یتانی ئامانجه کانی چهنده هوکاریک ده گریته به ر له وانه ش:

- به ستنی کونگره و سیمیناری زانستی.

- هاوکاری هه ول و کوششی زانا تویره ره وه کانی زانکو و بڼه کانی تویره یه وه ی زانستی و بلاوکردنه وه ی به ره مه زانستییه نایابه کان.

- ئاراسته کردنی تویره یه وه زانستی و ئه کادیمییه کان له پیتاو خزمه تکردن به فیکر و معریفه.

هه روه ها په یمانګا چهنده نووسینگه و لقیکې له پایته ختی ولاته عهره بی و ئیسلامییه کان و ولاتانی تریش هه یه، که له ریکه یانه وه کار و چالاکییه جوړاو جوړه کانی خوی ئه نجام ده دات، هه روه ها چهنده ریکه و تننامه یه کی له گه ل ژماره یه ک زانکوی عهره بی و ئیسلامی و خوړئاوایی له سه رانسه ری جیهاندا بۆ هاوکاری زانستی هاوبه ش، هه یه.

لغة القرآن الكريم إعجاز أم مجرد عبقرية؟

مختصر كتاب

المعهد العالمي للفكر الإسلامي

هەر دۆزینه‌وه‌یه‌کی ئیعجازییانه‌ی په‌وانبیژی یان زمانه‌وانی یان زانستی له‌قورئاندا، جا چه‌ندیك شكّل و شیواز و (پئی وشوین)ی بابه‌تییانه‌ی گرتییته‌به‌ر، هه‌ر له‌سنوری به‌په‌سه‌ندزانی (ته‌رجیح)دا ده‌میئیتیه‌وه‌ و ده‌که‌ویته‌ ژیر یاسای ته‌گه‌ره‌کانی هه‌له‌ی مروّیه‌وه‌. هه‌رچییه‌ کیش ئیمه‌ له‌م پێگه‌یه‌دا و له‌مباروه‌ ده‌یه‌ئین و باسی ده‌که‌ین هه‌مووی ته‌نها و ته‌نها هه‌ولێکی دلسۆزانه‌یه‌ بۆ نزیکبوونه‌وه‌ له‌ راستیی په‌ها، که‌ له‌ کۆتاییدا خۆمان ده‌سته‌وسان ده‌بینینه‌وه‌ له‌وه‌ی بگه‌ین پیتی مادام ئیمه‌ به‌توانا مروّیه‌ لاواز و که‌مبڕ و سنورداره‌که‌مانه‌وه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ناکووتا و بیسنوری ئیعجازی خواایدا ده‌که‌ین.

نرخ (۲۰۰۰) دینار